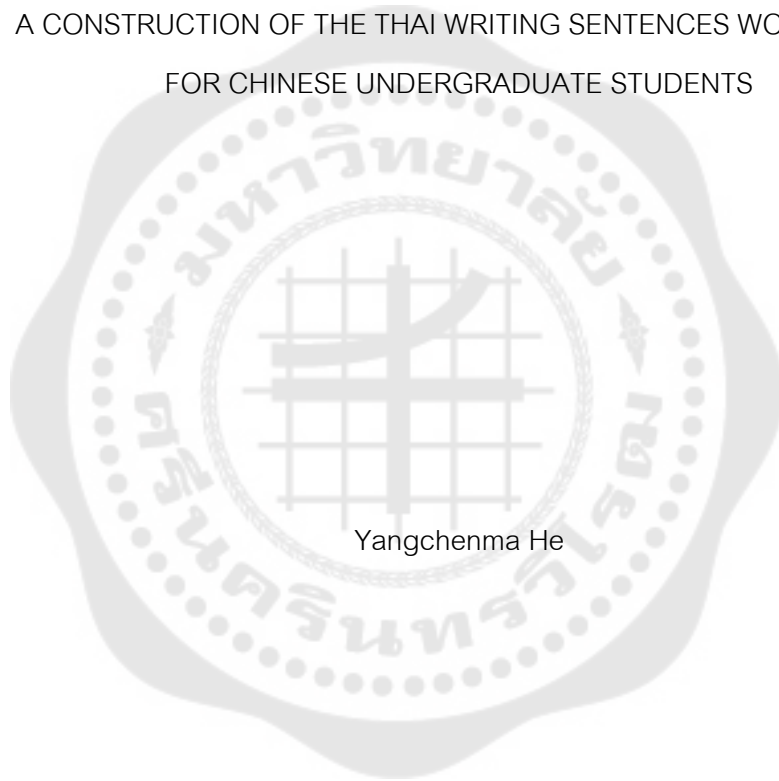

การสร้างแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน
A CONSTRUCTION OF THE THAI WRITING SENTENCES WORKBOOK
FOR CHINESE UNDERGRADUATE STUDENTS

Yangchenma He

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2564

การสร้างแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

ปฏิญานិพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

A CONSTRUCTION OF THE THAI WRITING SENTENCES WORKBOOK
FOR CHINESE UNDERGRADUATE STUDENTS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF ARTS
(Thai)

Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University

2021

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญาานิพนธ์

เรื่อง

การสร้างแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

ของ

Yangchenma He

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์จัตตราชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาานิพนธ์

ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชนิญญา กลิ่นน้ำหอม)

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิธอร พรอำไพสกุล)

ชื่อเรื่อง	การสร้างแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน
ผู้วิจัย	Yangchenma He
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2564
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รัชนีญา กลิ่นน้ำหอม

ปฏิญานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน และศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ใช้แบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ตามแบบแผนการทดลองกลุ่มเดียว (One-Group Pretest-Posttest Design) โดยมีแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียนและแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาเป็นเครื่องมือในการวิจัย ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนมีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.69 ซึ่งมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมากตามเกณฑ์ที่กำหนด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 48.98 คะแนน ส่วนคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียนคือ 85.56 คะแนนซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มเป้าหมายได้พัฒนาความรู้มากขึ้น และความพึงพอใจมีคะแนนเฉลี่ย 4.95 อยู่ในระดับมากที่สุด แบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนมีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้และความเข้าใจการแต่งประโยคภาษาไทยได้

คำสำคัญ : แบบฝึก, ประโยคภาษาไทย

Title A CONSTRUCTION OF THE THAI WRITING SENTENCES
WORKBOOK
FOR CHINESE UNDERGRADUATE STUDENTS

Author YANGCHENMA HE

Degree MASTER OF ARTS

Academic Year 2021

Thesis Advisor Assistant Professor Dr. Ratchaneeya Klinnamhom

The purposes of this study were to develop the Thai writing sentence workbook, to study the learning achievement of Chinese students in writing Thai sentences, and to study the student's satisfaction from completing the exercises. This study is experimental research in a one-group pretest-posttest design with research tools: the Thai writing sentence workbook, a pretest, a post-test, and a student's satisfaction survey form. The result showed that the mean of the exercises was 4.69, which was very good. The mean achievement score of the pretest was 48.98. The mean post-test score was 85.56, which showed the student's improvement. The mean satisfaction score was 4.95, which was the highest level. The Thai writing sentence workbook for Chinese learners was efficient in improving learners' understanding of writing Thai sentences.

Keyword : exercise, Thai sentence

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชนีญา กลิ่นน้ำหอม ปริญญาานิพนธ์นี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างสูงจากอาจารย์ที่ปรึกษา งานวิจัยที่กรุณาให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ อย่างดียิ่ง ผู้วิจัยตระหนักถึงความตั้งใจจริงและความทุ่มเทของอาจารย์

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์และเจ้าหน้าที่สาขาวิชาภาษาไทย และ เจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่านที่ให้ข้อเสนอแนะและให้ความช่วยเหลือที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาการดำเนินงานต่าง ๆ ในการจัดทำปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง ไชยศรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.Li Chunxiao และ ดร.ดวงใจ บุญยะภาสที่เสียสละเวลาอ่านงานวิจัย ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง สำหรับการทํางานวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณประธานกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา และ กรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิธอร พรอำไพสกุล ที่ให้คำแนะนำที่มีคุณค่าในการเพิ่มความสมบูรณ์ให้กับปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาชาวจีนระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 วิชาเอกภาษาไทย คณะภาษาไทย และวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี ทั้งหมด 23 คน ที่ให้ความร่วมมืออย่างยิ่งในการใช้แบบฝึกนี้และการให้ข้อมูลสัมภาษณ์เกี่ยวกับการใช้แบบฝึกด้วย

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณครอบครัวและเพื่อน ๆ ที่ให้มอบกำลังใจและให้ความช่วยเหลือให้ผู้วิจัยทำงานวิจัยนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

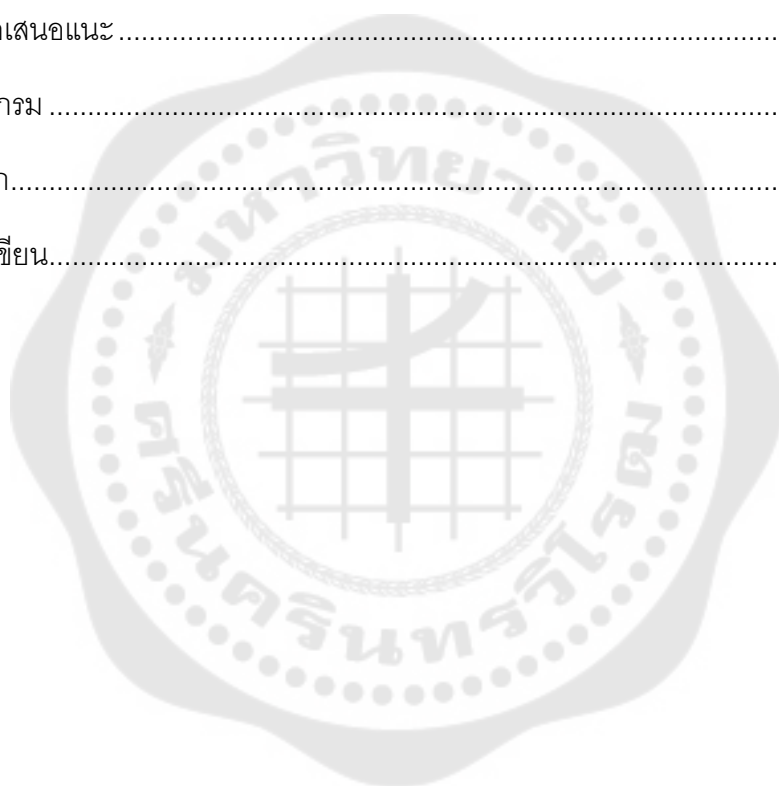
Yangchenma He

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน.....	7
1. ข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน.....	7
1.1 นิยามของข้อผิดพลาดในการแต่งประโยค	7
1.2 ข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคของนักศึกษาชาวจีน	8
2. ประโยคในภาษาไทย.....	21
2.1 นิยามของประโยคในภาษาไทย	21
2.2 องค์ประกอบของประโยคในภาษาไทย.....	22
2.3 ชนิดของประโยคในภาษาไทย	25

3. แบบฝึกการเขียน	30
3.1 ความหมายของแบบฝึก	30
3.2 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี	31
3.3 ประโยชน์ของแบบฝึก	33
3.4 หลักการสร้างแบบฝึก	35
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	38
1. การกำหนดแบบแผนการทดลองในการวิจัย	38
2. การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง (try out) กับกลุ่มเป้าหมาย	39
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	39
3.1 แบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน	39
3.2 แบบประเมินคุณภาพแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน	50
3.3 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน	52
3.4 แบบประเมินแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เชี่ยวชาญ	53
3.5 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน	54
4. การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ	55
5. การดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง (try out)	84
บทที่ 4 ผลการศึกษา	92
1. การสร้างแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน	92
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน	105
2.1 ระยะเวลาการทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย	106
2.2 ผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มเป้าหมาย (T1)	107
2.3 ผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มเป้าหมาย (T2)	113

2.4 พัฒนาการระหว่าง T1 และ T2.....	117
2.5 ความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับ นักศึกษาวชาวจีน	121
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	133
5.1 สรุปผล.....	133
5.2 อภิปรายผล	135
5.3 ข้อเสนอแนะ	139
บรรณานุกรม	140
ภาคผนวก.....	144
ประวัติผู้เขียน.....	159

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคของนักศึกษาจีนจากผู้วิจัยชาวไทย	18
ตาราง 2 ข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคของนักศึกษาจีนจากผู้วิจัยชาวจีน	19
ตาราง 3 องค์ประกอบของประโยคในภาษาไทย	24
ตาราง 4 แผนการวิจัยเชิงทดลองที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้	38
ตาราง 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคกับประเด็นความรู้	46
ตาราง 6 เนื้อหาหลักของแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน	48
ตาราง 7 เนื้อหาหลักของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน	53
ตาราง 8 ผลจากแบบประเมินคุณภาพแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน จากผู้เชี่ยวชาญ	56
ตาราง 9 ตัวอย่างคำแนะนำของผู้ช่วยศาสตราจารย์ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข	59
ตาราง 10 ตัวอย่างคำแนะนำของผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง ไชยศรี	62
ตาราง 11 ผลจากแบบประเมินแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เชี่ยวชาญ	66
ตาราง 12 ตัวอย่างการปรับปรุงแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน	81
ตาราง 13 ระยะเวลาการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง (try out)	84
ตาราง 14 ผลคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน 60 ข้อ (T1)	86
ตาราง 15 ผลคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน (T2)	87
ตาราง 16 ผลจากแบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับกลุ่มตัวอย่าง (try out) 3 คน	89
ตาราง 17 ระยะเวลาการทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย	106
ตาราง 18 แสดงแผนการวิจัยเชิงทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย	107
ตาราง 19 แสดงผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบก่อนเรียน 60 ข้อ	109
ตาราง 20 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษา	112

ตาราง 21 แสดงผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบหลังเรียน (T2)	114
ตาราง 22 แสดงความแตกต่างระหว่างคะแนน T1 และ T2	117
ตาราง 23 แสดงความพึงพอใจการใช้แบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน ของกลุ่มเป้าหมาย.....	122
ตาราง 24 แสดงผลความพึงพอใจการใช้แบบฝึกรายการที่ 1	123
ตาราง 25 แสดงผลความพึงพอใจการใช้แบบฝึก รายการที่ 2	124
ตาราง 26 แสดงผลความพึงพอใจการใช้แบบฝึกรายการที่ 3	125
ตาราง 27 แสดงผลความพึงพอใจการใช้แบบฝึกรายการที่ 4	126
ตาราง 28 แสดงผลความพึงพอใจการใช้แบบฝึกรายการที่ 5	127
ตาราง 29 แสดงผลความพึงพอใจการใช้แบบฝึกรายการที่ 6	128
ตาราง 30 แสดงผลความพึงพอใจการใช้แบบฝึกรายการที่ 7	130
ตาราง 31 แสดงผลความพึงพอใจการใช้แบบฝึกรายการที่ 8	130
ตาราง 32 แสดงผลความพึงพอใจการใช้แบบฝึกรายการที่ 9	131
ตาราง 33 แสดงผลความพึงพอใจการใช้แบบฝึก รายการที่ 10	131

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน.....	88
ภาพประกอบ 2 ตัวอย่างข้อเสนอจากกลุ่มตัวอย่าง (try out)	91
ภาพประกอบ 3 แสดงหน้าปกของแบบฝึก.....	93
ภาพประกอบ 4 แสดงคำนำของแบบฝึก.....	94
ภาพประกอบ 5 แสดงสารบัญของแบบฝึก	95
ภาพประกอบ 6 แสดงคำชี้แจงของแบบฝึกและคำชี้แจงสำหรับนักศึกษา.....	95
ภาพประกอบ 7 ตัวอย่างแสดงหน้าปก การทบทวนความรู้ก่อนทำแบบฝึกของบทเรียน (บทที่ 1)	96
ภาพประกอบ 8 ตัวอย่างแสดงการทบทวนความรู้ก่อนทำแบบฝึกของบทเรียน (บทที่ 1).....	96
ภาพประกอบ 9 ตัวอย่างแสดงแบบฝึกหลังทบทวนความรู้ เฉลยแบบฝึก (บทที่ 1)	97
ภาพประกอบ 10 แสดงหน้าปกและวัตถุประสงค์ของบทที่ 1.....	98
ภาพประกอบ 11 แสดงหน้าปกและวัตถุประสงค์ของบทที่ 2.....	99
ภาพประกอบ 12 แสดงหน้าปกและวัตถุประสงค์ของบทที่ 3.....	100
ภาพประกอบ 13 แสดงหน้าปกและวัตถุประสงค์ของบทที่ 4.....	101
ภาพประกอบ 14 แสดงหน้าปกและวัตถุประสงค์ของบทที่ 5.....	102
ภาพประกอบ 15 แสดงหน้าปกและวัตถุประสงค์ของบทที่ 6 และบทที่ 7	103
ภาพประกอบ 16 แสดงหน้าปกและวัตถุประสงค์ของบทที่ 8 และบทที่ 9	104
ภาพประกอบ 17 บรรยายการทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย	105
ภาพประกอบ 18 ตัวอย่างข้อสอบของแบบทดสอบก่อนเรียน.....	110
ภาพประกอบ 19 ตัวอย่างข้อสอบของแบบทดสอบก่อนเรียน.....	111
ภาพประกอบ 20 แผนภูมิค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน.....	118

ภาพประกอบ 21 แผนภูมิแสดงคะแนนเพิ่มขึ้นของกลุ่มเป้าหมาย 119

ภาพประกอบ 22 แผนภูมิแสดงพัฒนาการในด้านค่าเฉลี่ยคะแนนร้อยละแต่ละบท 120

ภาพประกอบ 23 ตัวอย่างข้อเสนอแนะจากกลุ่มเป้าหมาย 125

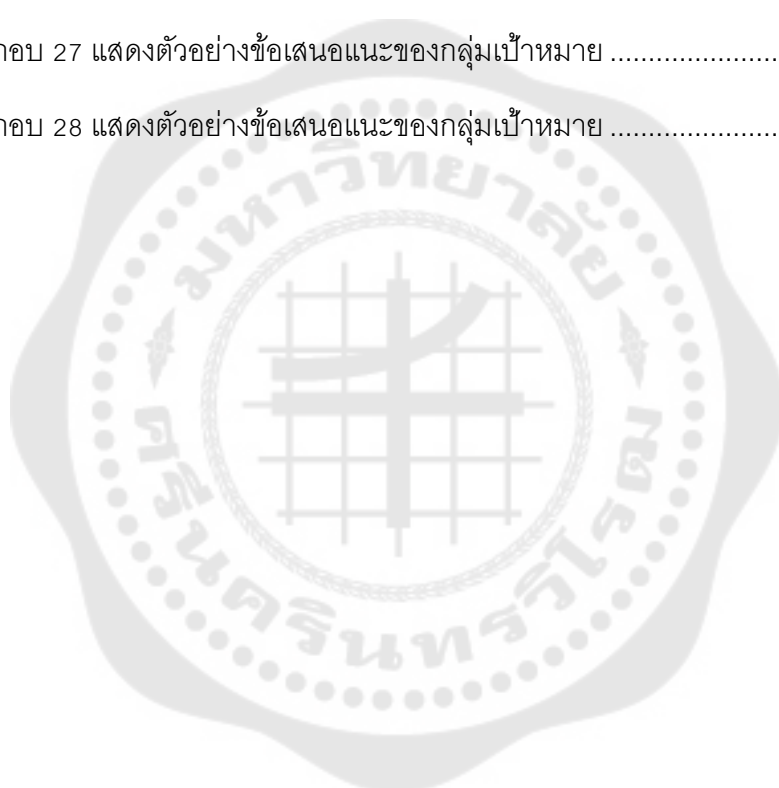
ภาพประกอบ 24 ตัวอย่างแสดงวัตถุประสงค์ของบทที่ 2 126

ภาพประกอบ 25 ตัวอย่างการอธิบายลักษณะของประโยคซ้อนในภาษาไทย 127

ภาพประกอบ 26 ตัวอย่างข้อเสนอแนะจากกลุ่มเป้าหมาย 128

ภาพประกอบ 27 แสดงตัวอย่างข้อเสนอแนะของกลุ่มเป้าหมาย 129

ภาพประกอบ 28 แสดงตัวอย่างข้อเสนอแนะของกลุ่มเป้าหมาย 129

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศจีนมีประวัติการสอนภาษาไทยเป็นเวลานานกว่า 70 ปี และนับตั้งแต่เปิดสอนวิชาภาษาไทยจนถึงปัจจุบัน การเรียนการสอนได้พัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านหลักสูตรที่มีความหลากหลาย จำนวนของนักศึกษาที่เพิ่มขึ้นและคุณภาพของผู้สอนที่มีความสามารถมากขึ้น การจัดการเรียนการสอนในประเทศจีนยังได้ผลิตบุคลากรด้านภาษาไทยที่ทั้งสองประเทศต้องการเพื่อช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศตลอดจนแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างกันด้วย

ในด้านหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยของประเทศจีน (Lin xiumei, 2558) ได้กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการสอนภาษาไทยให้แก่ นักศึกษาจีนคือ เพื่อสร้างบัณฑิตที่มีทักษะการใช้ภาษาไทยและสามารถในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปประกอบอาชีพต่าง ๆ ได้เช่น เป็นล่าม ผู้แปลเอกสาร เจ้าหน้าที่สำนักงาน และครู เป็นต้น จากการศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาไทยในประเทศจีนพบว่า แต่ละหลักสูตรจะเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ เช่น ภาษาไทยพื้นฐาน การฟัง การสนทนา ภาษาไทยขั้นสูง และการแปลข้อความ

สำหรับเนื้อหาในการเรียนการสอนและในแบบเรียนนั้น ส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับคำ รูปประโยค และหลักภาษาเป็นสำคัญโดยปกติการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในชั้นปีที่ 1 และ ชั้นปีที่ 2 จะเน้นทักษะการฟังและการพูดเป็นสำคัญ ในขณะที่เดียวกันเมื่อขึ้นชั้นปีที่ 2 นักศึกษาจะเริ่มเรียนรูปประโยคและหลักภาษาเพื่อปูพื้นฐานให้แก่การเรียนระดับชั้นปีที่ 3 ต่อไป ซึ่งการเรียนการสอนในชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 จะเน้นการอ่าน การเขียนและการแปล ดังนั้น การฝึกทักษะการเขียนจะเริ่มต้นในระดับปีที่ 2 เช่น หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยในชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยชนชาติกวางซี (GuangXi University for Nationalities) กำหนดให้นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เรียนรายวิชาการพูดภาษาไทยโดยในรายวิชานี้ นักศึกษาจะมีความรู้พื้นฐานในการออกเสียงภาษาไทย และจะเริ่มเรียนการแต่งประโยคตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้สอนสร้างขึ้น เช่น การแนะนำประเทศไทย การขอบคุณ การถามทาง (广西民族大学, 2022) ในทำนองเดียวกัน หลักสูตรในการเรียนการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง (Guangdong University of Foreign Studies) ได้กำหนดให้นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เริ่มเรียนรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 3 ซึ่งรายวิชานี้จะใช้บทความที่มีเนื้อหาหลากหลาย เช่น เนื้อหาเกี่ยวกับการเมือง การท่องเที่ยว วัฒนธรรม มาสอนหลักภาษาและการแต่งประโยคให้ถูกต้อง ส่วนแบบฝึกหลังเรียนในแต่ละบทเรียน จะเน้นการฝึกการแต่งประโยคด้วย เช่น ให้นักศึกษานำหลักภาษาหรือ

คำศัพท์ที่เรียนมาแต่ประโยค การเติมคำให้ประโยคสมบูรณ์ และการแปลประโยคภาษาจีนเป็นภาษาไทย (广东外语外贸大学, 2021) จากหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยทั่วไปของประเทศจีนจึงกล่าวได้ว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนตั้งแต่ชั้นปีที่ 2 ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนชั้นที่สูงขึ้นต่อไป

ส่วนความสำคัญของทักษะการเขียนเป็นทักษะหนึ่งในการสื่อสารเช่นเดียวกับทักษะการฟัง การอ่าน และการพูด แต่ความแตกต่างกันระหว่างทักษะการเขียนกับอีก 3 ทักษะ คือ ข้อจำกัดในการส่งสารด้วยลายลักษณ์อักษรจึงทำให้การเขียนเป็นทักษะที่ซับซ้อนและต้องใช้เวลาในการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ จึงจะสามารถส่งสารอย่างมีประสิทธิภาพได้ ดังที่ ปณิธาน บรรณารชม (2555) กล่าวถึงการเขียนไว้ว่า การเขียนเป็นทักษะที่ซับซ้อน และการเขียนเป็นทักษะขั้นสูงที่ต้องสั่งสมความรู้ ความคิดจากทักษะการฟัง การอ่านและการพูด ในทำนองเดียวกัน นฤมล ม่วงไทย (2543) ได้กล่าวว่า แม้ว่าการสื่อสารหรือการประกอบอาชีพ การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญมากต่อทุกคน ในขณะเดียวกันทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากที่สุด งานเขียนที่ดีต้องรวมทั้งศาสตร์และศิลป์ ดังนั้นทุกคนจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการเขียนให้ดีโดยฝึกฝนการเขียนเสมอ เพื่อสื่อสารข้อความอย่างชัดเจนและทำให้ผู้รับสารเข้าใจงานเขียนได้ง่ายขึ้น

ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การเขียนเป็นทักษะทางภาษาหนึ่งที่สำคัญสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาที่สองด้วย อย่างไรก็ตาม การเขียนนับเป็นทักษะที่ยากและเกิดข้อผิดพลาดได้มาก ดังที่ รสริน ดิษฐบรรจง (2561) ได้ให้ความเห็นในการสอนการเขียนให้นักศึกษาต่างชาติว่า นักศึกษาต่างชาติจำเป็นต้องเรียนรู้ทักษะทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งระหว่าง 4 ทักษะนี้ ทักษะการอ่านกับทักษะการฟังเป็นทักษะที่เรียนได้ง่าย โดยมีเหตุผลว่า 2 ทักษะนี้เป็นทักษะการรับสารซึ่งมีข้อจำกัดไม่มากเท่ากับทักษะการพูดและการเขียน เพราะว่าการพูดและการเขียนเป็นทักษะการส่งสาร โดยเฉพาะการเขียนเป็นทักษะที่มีข้อจำกัดค่อนข้างมาก กล่าวได้ว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากสำหรับนักศึกษาต่างชาติ ในงานวิจัยเรื่อง การสอนภาษาไทยให้แก่นักศึกษาชาวจีน: สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข สุรีย์วรรณ เสถียรสคนธ์ (2553) สรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนว่า การเลือกใช้คำผิดโดยไม่เข้าใจหน้าที่ของคำและผิดไวยากรณ์ เป็น 2 ปัญหาที่พบมากที่สุดในการเรียนภาษาไทย ซึ่ง 2 ปัญหานี้เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียน กล่าวได้ว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ซับซ้อนมาก และนับเป็นปัญหาในการเขียนของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศด้วย

จากการทบทวนงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ทั้งในภาษาไทยและภาษาจีนพบว่า มีข้อผิดพลาดในการเขียนหลายประการ เช่น การขาดคำที่จำเป็น ดังตัวอย่าง “พวกเราความสุขมากที่ได้ไปตลาดน้ำ” ข้อความนี้ขาดคำกริยา “มี” ซึ่งเป็นคำที่จำเป็น หรือการเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง เช่น “ผมต้องเสียเพราะกินเม็ดส้มตำ” ประโยคนี้เรียงลำดับคำผิดโดยวางคำขยาย “เม็ด” ไว้หน้าคำนาม “ส้มตำ” ที่ถูกต้องควรเขียนว่า “ผมต้องเสียเพราะกินส้มตำเม็ด” ข้อผิดพลาดอีกลักษณะหนึ่ง คือ การใช้โครงสร้างประโยคตามแบบภาษาแม่ เช่น “ฉันมีสองเพื่อนสนิท” ประโยคนี้ใช้โครงสร้างเป็นภาษาจีน เพราะในภาษาจีนจะวางคำบอกจำนวนไว้หน้าคำนาม แต่ในภาษาไทย จะวางคำบอกจำนวนไว้หลังคำนามและต้องมีคำลักษณนามอยู่หลังคำบอกจำนวนด้วย ดังนั้น ประโยคที่ถูกต้องควรเขียนว่า “ฉันมีเพื่อนสนิทสองคน”

แนวทางการแก้ไขข้อผิดพลาดด้านการเขียนของผู้เรียนชาวต่างชาติ นั้น มีผู้ให้ความสนใจและเสนอแนวทางที่ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนในทำนองเดียวกันว่า ต้องใช้การฝึกฝน เช่น ธิดา โมสิกรัตน์ (2538) ได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขปัญหาในการเขียนว่า ผู้เรียนต้องฝึกฝนการอ่าน ซึ่งต้องอ่านอย่างสม่ำเสมอและอ่านหนังสือหลากหลายประเภท เพื่อเรียนรู้วิธีการใช้ภาษาและใช้เป็นตัวอย่างการเขียนที่ดีต่อไป สำหรับผู้สอนควรสอนโดยสอดแทรกหลักการใช้ภาษาหรือไวยากรณ์ของภาษาในรายวิชาต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ต้องเอาใจใส่การฝึกทักษะการเขียนของนักศึกษาโดยใช้ชุดฝึกการเขียนที่เหมาะสมกับผู้เรียน วรรณภรณ์ พระเมเด, ไพศาล วรรค, และ อาทิตย์ อาจหาญ (2558) กล่าวว่าชุดฝึกทักษะการเขียนซึ่งเป็นสื่อประเภทหนึ่งสามารถช่วยเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ และสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเนื้อหาและช่วยพัฒนาการเขียนได้ ในขณะที่ Xiao Shanshan (2560) กล่าวถึงการแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนของนักศึกษาโดยสรุปได้ว่า นักศึกษาต้องฝึกภาษาเป็นประจำ เข้าร่วมอบรมและกิจกรรมที่เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรม ซึ่งจะช่วยเพิ่มความสนใจในภาษาและสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติจริงได้ จากข้อคิดเห็นและแนวทางที่ใช้แก้ไขปัญหานั้น ทักษะการเขียนดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการฝึกฝนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นซึ่งนักศึกษาต้องฝึกฝนและเพิ่มเติมทักษะการเขียนอย่างสม่ำเสมอ โดยฝึกด้วยเครื่องมือที่เหมาะสม เช่น แบบฝึก หรือ ชุดฝึก

แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนได้ จากผลการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยด้วยแบบฝึกที่ผ่าน มา พบงานวิจัยที่ใช้แบบฝึกในการพัฒนาทักษะการเขียนที่น่าสนใจ เช่น พิศมัย พรหมชาติ (2553) ได้สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งหลังจาก

การใช้แบบฝึกนี้พบว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาผู้เรียนได้ ในทำนองเดียวกัน ภัตตินันท์ สายนาค (2554) ได้ใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะชุดที่สร้างขึ้นสามารถพัฒนาทักษะการเขียนให้แก่ผู้เรียนได้ นอกจากนี้ในงานวิจัยของ Gan Lu, ยูพิณ จันทร์เรือง, และ อัญชลี เท็งตระกูล (2558) สร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย สรุปผลการวิจัยได้ว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียน มีค่า 91.86/86.61 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 มีคะแนนพัฒนาการเท่ากับ 15.46 คิดเป็นร้อยละ 22.08 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการใช้แบบฝึกในการพัฒนาการเขียนของผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้ชัดเจน แบบฝึกจึงนับเป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีประโยชน์ต่อการเรียน

หากนำแนวทางในการสร้างแบบฝึกมาใช้เพื่อพัฒนาการเขียนประโยคภาษาไทยแก่นักศึกษาชาวจีนน่าจะช่วยพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาไทยได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจสร้างแบบฝึกจากข้อผิดพลาดในการเขียนที่ได้จากผลการศึกษาที่มีมาก่อนหน้าเพื่อช่วยให้นักศึกษาจีนชั้นปีที่ 2 ได้พัฒนาทักษะการเขียน ช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคภาษาไทย มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประโยคภาษาไทยและสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จากการฝึกฝนทักษะการเขียนประโยคด้วยตนเองโดยใช้แบบฝึก พร้อมทั้งนี้ยังจะช่วยให้นักศึกษาชาวจีนได้พัฒนาทักษะและความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองไปพร้อมกันด้วย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

ความสำคัญของการวิจัย

งานวิจัยนี้จะช่วยพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยเรื่องการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน ทำให้นักศึกษาชาวจีนสามารถใช้ภาษาไทยในการเขียนสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง (try out) และกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มตัวอย่าง (try out) เป็นนักศึกษาชาวต่างชาติ วิชาเอกภาษาไทย ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี

กลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาต่างชาติ วิชาเอกภาษาไทย ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี จำนวน 20 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

2.2 แบบประเมินคุณภาพแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

2.3 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

2.4 แบบประเมินแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เชี่ยวชาญ

2.5 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

3. เนื้อหาแบบฝึก

แบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน กำหนดตามข้อผิดพลาดที่พบจากงานวิจัย ดังนี้

บทที่ 1 รู้จักประโยคภาษาไทย

บทที่ 2 มารู้จักคำนามกันเถอะ

บทที่ 3 การใช้คำกริยาในภาษาไทย

บทที่ 4 คำบุพบทจะช่วยแต่งประโยคได้อย่างไร

บทที่ 5 คุณรู้วิธีการใช้คำเชื่อมไหม

บทที่ 6 มาลองแต่งประโยคซ้อนกันเถอะ (ตอนที่ 1)

บทที่ 7 มาลองแต่งประโยคซ้อนกันเถอะ (ตอนที่ 2)

บทที่ 8 เรามาสร้างประโยครวมด้วยกันเถอะ (ตอนที่ 1)

บทที่ 9 เรามาสร้างประโยครวมด้วยกันเถอะ (ตอนที่ 2)

นิยามศัพท์เฉพาะ

แบบฝึกการแต่งประโยค คือ แบบฝึกทักษะการเขียนประโยคภาษาไทยด้วยตนเองสำหรับนักศึกษาชาวจีนชั้นปีที่ 2 ซึ่งมีเนื้อหาที่ประกอบด้วยประโยคและส่วนประกอบของประโยค

ตำแหน่งและหน้าที่ของค่านาม คำกริยา คำบุพบทและคำเชื่อมในประโยคและชนิดของประโยคใน
ภาษาไทย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับ นักศึกษาชาวจีน

ความรู้และความสามารถในการแต่งประโยคภาษาไทยเป็นส่วนที่สำคัญสำหรับนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทย เพราะการแต่งประโยคภาษาไทยอย่างถูกต้องจะช่วยสื่อความหมายได้ชัดเจนตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร การวิจัยนี้ ผู้วิจัยมุ่งจะนำข้อมูลซึ่งเป็นข้อผิดพลาดในการสร้างประโยคภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนมาสร้างแบบฝึกเรื่องการแต่งประโยคภาษาไทย เพื่อช่วยแก้ปัญหาในการแต่งประโยค ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

1. ข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน
2. ประโยคในภาษาไทย
3. แบบฝึกการเขียน

1. ข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

หัวข้อนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาลักษณะของข้อผิดพลาดในการสร้างประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนจากงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อนำผลจากการงานวิจัยเหล่านี้ไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกเรื่องการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนโดยจะนำเสนอเนื้อหาของข้อผิดพลาดในการสร้างประโยคภาษาไทยและลักษณะของข้อผิดพลาดในการสร้างประโยคภาษาไทยตามลำดับ

- 1.1 นิยามของข้อผิดพลาดในการแต่งประโยค
- 1.2 ข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคของนักศึกษาชาวจีน

1.1 นิยามของข้อผิดพลาดในการแต่งประโยค

ภาษาไทยเป็นภาษาคำโดด ที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปคำ เพื่อบอกหน้าที่ของคำ แต่ตำแหน่งของคำจะกำหนดความหมายและหน้าที่ของคำในประโยค ดังนั้นโครงสร้างและการลำดับคำตามโครงสร้างอย่างถูกต้องจึงมีความสำคัญต่อการแต่งประโยค ซึ่งเมื่อแต่งประโยคได้ถูกต้องแล้วจะช่วยสื่อความหมายที่ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร

พจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553) นิยามข้อผิดพลาด (error) ว่าหมายถึงการใช้ภาษาในการพูดหรือเขียนของผู้เรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศที่

บกพร่องหรือไม่สมบูรณ์ ซึ่งอาจเป็นข้อผิดพลาดด้านคำศัพท์ การออกเสียง ไวยากรณ์หรือด้านวจนปฏิบัติศาสตร์

นักภาษาที่สนใจศึกษาข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคได้ให้ความเห็นที่สอดคล้องกันคือ ข้อผิดพลาดหมายถึงการเขียนไม่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย เช่น สะกดคำผิด การเรียงลำดับคำผิด และการแต่งประโยคไม่สมบูรณ์ นอกจากนี้ ยังรวมถึงการใช้ภาษาไม่เหมาะสม เช่น การใช้คำต่างระดับ การใช้คำฟุ่มเฟือยด้วย (ดวงใจ ไทยอุบุญ, 2543; คุชฎีพร ชำนิโรศานต์, 2527)

โดยสรุป ข้อผิดพลาดในการแต่งประโยค คือ การแต่งประโยคที่มีลักษณะผิดไปจากหลักภาษาไทยที่ถูกต้องและการใช้ภาษาที่เหมาะสม

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะเน้นการช่วยแก้ไขปัญหาข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคภาษาไทย เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ที่เกี่ยวกับการใช้คำและหลักไวยากรณ์ของประโยคในภาษาเขียน ดังนั้นเพื่อให้ทราบแนวทางในการสร้างแบบฝึกการแต่งประโยคให้สอดคล้องกับข้อผิดพลาดในการเขียนของนักศึกษาจีน ผู้วิจัยจึงได้ทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคของนักศึกษาจีนที่ผิดไปจากหลักภาษาไทยตามลำดับต่อไป

1.2 ข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคของนักศึกษาชาวจีน

จากการศึกษางานวิจัยที่ศึกษาข้อผิดพลาดในการสร้างประโยคของนักศึกษาจีนทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่ามีลักษณะข้อผิดพลาดที่สอดคล้องและแตกต่างกันดังนี้

นวลทิพย์ เพิ่มเกษร (2551) ได้เสนอผลการวิจัย เรื่อง “**ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ**” โดยได้ศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน ซึ่งเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยนานาชาตินครเชียงใหม่ วิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 2 พบว่านักศึกษาจีนมีข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคภาษาไทย 5 ประการ ได้แก่

1. **การใช้คำนามแทนคำกริยา** เช่น “ฉันคิดว่าบริษัทจะการผลิตแบบครบวงจร” ในประโยคนี้ คำว่าผลิตเป็นคำกริยา แต่ถ้ามีการอยู่ข้างหน้า การผลิตจะกลายเป็นคำนามจึงทำให้ประโยคนี้อาจขาดคำกริยา ควรแก้ไขเป็น “ฉันคิดว่าบริษัทจะผลิตแบบครบวงจร”

2. **การใช้คำกริยาแทนคำนาม** เช่น “ปีนี้จะมีก้าวหน้าในการเรียน” ในประโยคนี้คำว่าก้าวหน้าเป็นคำกริยา แต่ในตำแหน่งนี้ต้องเป็นคำนาม ดังนั้นต้องเปลี่ยนคำกริยาเป็นคำนามควรแก้ไขเป็น “ปีนี้จะมีมีความก้าวหน้าในการเรียน”

3. การเรียงลำดับส่วนขยายในประโยคไม่ถูกต้อง เช่น “พ่อแม่โกรธมาก เพราะเขาเรียนไม่พยายาม” ในอนุประโยค “เขาเรียนไม่พยายาม” ส่วนเสริมส่วนหลักของกริยา คือ “ไม่พยายาม” ควรอยู่หน้าคำกริยา ควรแก้ไขเป็น “พ่อแม่โกรธมากเพราะเขาไม่พยายามเรียน”

4. การวางตำแหน่งคำเชื่อมไม่ถูกต้อง เช่น “เจดีย์แห่งนี้เก่าแก่มากซึ่งได้สร้างเมื่อหนึ่งพันปีก่อน” ในประโยคนี้ คำว่าซึ่งเป็นคำใช้แทนนามหรือข้อความที่อยู่ข้างหน้า ที่นี้ซึ่งจะแทนคำว่าเจดีย์ ควรแก้ไขเป็น “เจดีย์ซึ่งเก่าแก่มากแห่งนี้ได้สร้างเมื่อหนึ่งพันปีก่อน”

5. การใช้โครงสร้างประโยคตามแบบภาษาอังกฤษ คือ verb to be + adjective เช่น “เรากินข้าวด้วยกันเป็นสนุกสนาน” ในประโยคนี้ ถ้าใช้ภาษา ภาษาอังกฤษ ประโยคจะเป็น “Having a meal together is interesting” ที่นี้นักศึกษาใช้เป็นแทน คำว่า is ซึ่งผิดโครงสร้างของประโยคภาษาไทย ควรแก้ไขเป็น “เรากินข้าวด้วยกันอย่างสนุกสนาน”

ในรายงานผลการศึกษาเรื่อง “การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของ นักศึกษาในโครงการความร่วมมือทางวิชาการวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 ภาควิชาภาษาไทย คณะ ภาษาและวัฒนธรรมตะวันออก มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง สาธารณรัฐ ประชาชนจีน” ของจินตนา พุทธเมตตา (2552) ซึ่งศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของ นักศึกษาชาวจีน วิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 3 ภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรม ตะวันออก มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง ซึ่งมาเรียนภาษาไทยที่ภาควิชา ภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชาปีที่ 2 ปี การศึกษา 2552 จำนวน 22 คน ข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์ คือ เรียงความภาษาไทย จำนวน 132 ชิ้นงาน ผลการวิจัยพบว่ามีข้อผิดพลาด 4 ลักษณะได้แก่

1. การใช้คำหรือกลุ่มคำเกินในประโยค คือ การใช้คำฟุ่มเฟือยเกินความ จำเป็นทั้งที่สามารถตัดออกได้โดยไม่ทำให้เสียความ เช่น “น้ำใจของผมรู้สึกดีใจและมีความสุข มาก” ในประโยคนี้ คำว่า “น้ำใจ” เป็นคำที่ไม่จำเป็น ควรแก้ไขเป็น “ผมรู้สึกดีใจและมีความสุขมาก”

2. การใช้รูปประโยคสำนวนภาษาต่างประเทศ คือการนำสำนวนของภาษา แม่แปลเป็นภาษาไทยแต่สื่อความหมายไม่ได้ เช่น “เขาเป็นคนที่ปากมิดใจเต้าหู” ประโยคนี้ สำนวน “ปากมิดใจเต้าหู” เป็นสำนวนจีนที่มีความหมายว่าปากร้ายใจดี ซึ่งการใช้สำนวนจีนใน ประโยคไทยจะทำให้ผู้อ่านไม่รู้ความหมายของประโยค ควรแก้ไขเป็น “เขาเป็นคนที่ปากร้ายใจดี”

3. การขาดคำที่จำเป็นในประโยค คือการขาดส่วนที่สำคัญของประโยค ได้แก่ ภาคประธานหรือภาคแสดง ทำให้ประโยคนั้นไม่สมบูรณ์และโครงสร้างประโยคผิดไปด้วย เช่น

“ทุกอย่างก็มีพิเศษ” ในประโยคนี้ คำว่า “พิเศษ” เป็นคำคุณศัพท์ ซึ่งขาดคำว่า “ความ” ไว้ข้างหน้าที่ทำให้เป็นคำนามจึงถูกต้อง ควรแก้ไขเป็น “ทุกอย่างก็มีความพิเศษ”

4. **การลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง** หมายความว่า นักศึกษามีปัญหาในการเรียงประโยคภาษาไทย และการเรียงลำดับคำต่างกันจะทำให้ความสัมพันธ์ของคำในประโยคอาจผิดไป ทำให้ความหมายของประโยคเปลี่ยนไปได้ เช่น “คนเป็นน้ำใจ” ในประโยคนี้ นักศึกษาเรียงลำดับคำผิดเพราะใช้โครงสร้างประโยคภาษาจีน ควรแก้ไขเป็น “เป็นคนมีน้ำใจ”

นิภา กุ้พงษ์ศักดิ์ (2555) ได้ศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน ในเรื่อง **“ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ : กรณีศึกษานักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ”** โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรภาษาไทย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 15 คน ผลการวิจัยพบผิดพลาดดังนี้

1. **การเรียงลำดับคำในโครงสร้างประโยคไม่ถูกต้อง** เป็นการเรียงส่วนของประโยคที่ไม่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย จึงอาจทำให้ประโยคสื่อความหมายไม่ได้ เช่น “ทุกคนเป็นคนที่คุณควรเคารพ” ในประโยคนี้ คำว่า “ทุก” เป็นคำขยายประธานซึ่งควรอยู่หลังประธาน ควรแก้ไขเป็น “ครูทุกคนเป็นคนที่คุณควรเคารพ”

2. **การใช้คำเชื่อมระหว่างประโยคผิด** เช่น “ฉันเรียนภาษาไทยประมาณเก้าเดือนแล้วฉันเรียนภาษาไทยที่เมืองไทย เมื่อก่อนไม่ได้เรียนภาษาไทยอยู่ภายในมัธยม จนถึงเมืองไทยก็ได้รับโอกาสเรียนภาษาไทย” ในข้อความนี้ นักศึกษาเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะประโยคยาวๆ วางส่วนขยายผิด และนักศึกษายังขาดความรู้ที่ใช้คำเชื่อมมาช่วยแต่งประโยค ประโยคควรแก้ไขเป็น “สมัยเรียนมัธยมฉันไม่ได้เรียนภาษาไทย แต่ฉันมาเรียนภาษาไทยที่เมืองไทยประมาณ 9 เดือนแล้ว”

ปณิธาน บรรณาธรรม (2555) ได้เสนอผลการวิจัย ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน ในรายงานผลการวิจัยเรื่อง **“นักศึกษาจีนกับข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย”** โดยกลุ่มกลุ่มตัวอย่าง (try out) ที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาจีนซึ่งเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนจากมหาวิทยาลัยยูนนาน นอร์มอล ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา THA 1303 การเขียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 49 คน พบว่ามีข้อผิดพลาดทั้งหมด 7 ประการ ได้แก่

1. **การแต่งประโยคโดยขาดคำที่จำเป็น** หมายถึง การแต่งประโยคที่ขาดส่วนสำคัญของประโยคจึงทำให้ประโยคไม่สมบูรณ์ เช่น “ฉันจะไปหาคุณเมื่อเวลาว่าง” ในประโยคนี้

“เมื่อเวลาว่าง”ทำหน้าที่เป็นอนุประโยคซึ่งขาดคำกริยาจึงทำให้ประโยคนี้เป็นประโยคซ้อนที่ไม่สมบูรณ์ ควรแก้ไขเป็น“ฉันจะไปหาคุณเมื่อมีเวลาว่าง”

2.การผูกประโยคโดยเพิ่มคำที่ไม่จำเป็น หมายถึงมีส่วนเกินเข้ามาประโยค ทำให้ความหมายซ้ำซ้อน เช่น “คนไทยมีน้ำใจกว้างมาก” ในประโยคนี้นำใจเป็นคำที่สมบูรณ์แล้ว ไม่ต้องเพิ่มคำว่ากว้างเข้ามาประโยค ควรแก้ไขเป็น “คนไทยมีน้ำใจมาก”

3.การลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง หมายถึงการเรียงส่วนขยายต่างๆ ในประโยคไม่ถูกต้อง ซึ่งทำให้โครงสร้างประโยคผิดไป เช่น “ฉันทั้งหมดไปสี่เกาะ” ประโยคนี้นำคำว่า “ทั้งหมด” เป็นคำวิเศษณ์ขยายคำนามสี่เกาะ ต้องอยู่ข้างหน้าสี่เกาะ ควรแก้ไขเป็น “ฉันไปทั้งหมดสี่เกาะ”

4.การผูกประโยคโดยขาดคำเชื่อม หมายถึง ขาดคำที่ใช้เชื่อมคำ วลี หรือ ประโยคเข้าด้วยกัน จึงทำให้ขาดความเชื่อมโยงระหว่างประโยค เช่น “ต้นไม้หนึ่งใหญ่และสูง” ในประโยคนี้นำคำเชื่อมที่ซึ่งทำหน้าที่ขยายคำนามต้นไม้ที่เป็นหน่วยประธาน ควรแก้ไขเป็น “ต้นไม้หนึ่งที่ใหญ่และสูง”

5.การผูกประโยคโดยใช้คำเชื่อมผิด หมายถึงนักศึกษายังไม่เข้าใจความหมาย หรือความแตกต่างของคำเชื่อม จึงใช้คำเชื่อมผิด เช่น “ครูเป็นคนสำคัญมากที่ชีวิตของเรา” ในประโยคนี้นำ “ที่” เป็นคำเชื่อมที่ไม่ถูกต้อง ในที่นี้ควรใช้คำว่า “ใน” ที่หมายความว่าตำแหน่งหรือจุดที่อยู่ ควรแก้ไขเป็น “ครูเป็นคนสำคัญมากในชีวิตของเรา”

6.การผูกประโยคโดยขาดคำลักษณนาม หมายความว่าในประโยคหนึ่งที่มี ขาดคำลักษณนาม จึงทำให้ความหมายของประโยคนี้นั้นไม่สมบูรณ์ เช่น “สถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมีหลายๆ” ในประโยคนี้นำคำว่า “แห่ง” ซึ่งเป็นคำลักษณนามของสถานที่ จึงจะทำให้ประโยคสมบูรณ์ทางความหมายและโครงสร้าง ควรแก้ไขเป็น “สถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมีหลายๆ แห่ง”

7.การผูกประโยคโดยไม่จบกระแสความ หมายถึงแต่งประโยคให้มีความสมบูรณ์ครบถ้วนทั้งส่วนที่เป็นภาคประธานและภาคแสดง ซึ่งประโยคที่จบกระแสความนั้นจะต้องตอบคำถามว่า ใคร ทำอะไร ได้ชัดเจน สาเหตุที่ทำให้ประโยคไม่จบกระแสความอาจเกิดจาก ขาดคำบางคำหรือขาดส่วนประกอบของประโยคบางส่วนไป เช่น “ดิฉันหวังว่าไม่เมาเร็วและ.....” หากต้องการให้ประโยคนี้นั้นจบกระแสความ สามารถแก้ไขเป็น “ดิฉันหวังว่าไม่เมาเร็วและรถ”

ในเรื่อง “วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน ที่เรียน สาขาวิชาภาษาไทย ในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน” ศิวริน แสงอาวูธ (2560) ได้ศึกษาข้อมูล จากการรวบรวมงานเขียนของนักศึกษาจีนที่เรียนสาขาวิชาภาษาไทย ในมหาวิทยาลัยของมณฑล

ยูนิแวน ประเทศจีน จำนวน 40 คน จากการทำแบบทดสอบคนละ 5 ชุดดังนี้ การเขียนเรียงความ การเขียนบรรยายภาพ การแปลความจากภาษาจีนเป็นภาษาไทย การแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ และการเขียนตามคำบอก หลังจากนั้น รวบรวมงานเขียนทั้งหมด 200 ฉบับไปศึกษาข้อผิดพลาดในการสร้างประโยคภาษาไทยได้พบว่า มีปัญหาด้านการสร้างประโยคมี 9 ประการ ได้แก่

1.การขาดคำที่จำเป็น เป็นข้อผิดพลาดที่ขาดส่วนสำคัญของประโยค อาจจะเป็นประธาน กริยา หรือกรรม จึงทำให้ประโยคไม่สมบูรณ์ในด้านการเขียนภาษาไทย เช่น “ฉันรู้สึกว่าการที่เราประสบลำบาก” ในอนุประโยคนี้ คำว่า “ลำบาก” เป็นคำคุณศัพท์ซึ่งต้องเพิ่มคำว่า “ความ” จึงเปลี่ยนเป็นคำนามและให้ประโยคนี้ถูกต้อง ดังนั้นควรแก้ไขเป็น “ฉันรู้สึกว่าการที่เราประสบความลำบาก”

2.การเพิ่มคำที่ไม่จำเป็น เป็นข้อผิดพลาดที่เพิ่มส่วนที่ไม่จำเป็นในประโยค จึงทำให้ประโยคมีความหมายและไวยากรณ์ เช่น “เวลานี้อากาศของเมืองไทยเป็นร้อนมาก” ประโยคนี้ ภาคประธานคือ “เวลานี้อากาศของเมืองไทย” ภาคแสดงคือ “ร้อนมาก” ซึ่งเป็นประโยคที่สมบูรณ์ และคำว่า “เป็น” เป็นคำกริยาที่ไม่จำเป็น ดังนั้น ควรแก้ไขเป็น “เวลานี้อากาศของเมืองไทยร้อนมาก”

3.การวางลำดับคำไม่ถูกต้อง เป็นข้อผิดพลาดที่นักศึกษาไม่เข้าใจโครงสร้างลำดับของประโยคภาษาไทย จึงเรียงส่วนต่าง ๆ ของประโยคผิด เช่น “ถ้าประเทศไทยคุณมาเที่ยว” ในอนุประโยคนี้ คำว่า “ประเทศไทย” เป็นกรรมของประโยคนี้ ซึ่งต้องไว้ข้างหลังคำกริยา ควรแก้ไขเป็น “ถ้าคุณมาเที่ยวที่ประเทศไทย”

4.การขาดตัวเชื่อม หมายความว่าไม่มีคำเชื่อมในประโยคที่ต้องการ จึงทำให้ประโยคนี้ขาดความสมบูรณ์ เช่น “เมืองหนึ่งสวยและเจริญ” ในอนุประโยคนี้ ขาดคำเชื่อม “ที่” ซึ่งทำหน้าที่จำกัดความหมายของคำนาม ควรแก้ไขเป็น “เมืองหนึ่งที่สวยและเจริญ”

5.การใช้คำเชื่อมผิด หมายความว่าการใช้คำเชื่อมที่ไม่เหมาะสมกับประโยค จึงทำให้ความหมายของประโยคผิดไป เช่น “เขาเป็นคนอันชอบอ่านหนังสือ” คำเชื่อมที่นี้เป็น “อัน” ซึ่งทำหน้าที่ขยายความหมาย แต่มักไม่ใช้กับคำที่เกี่ยวกับบุคคล ในประโยคนี้ควรใช้คำเชื่อมเป็น “ที่” ดังนั้น ควรแก้ไขเป็น “เขาเป็นคนที่ชอบอ่านหนังสือ”

6.การขาดคำลักษณนาม เป็นข้อผิดพลาดในด้านการใช้คำผิด จึงทำให้ประโยคมีความหมายที่ไม่สมบูรณ์ เช่น “ครอบครัวของฉันมีบ้านสอง” ประโยคนี้ขาดคำลักษณนามว่า “หลัง” ควรแก้ไขเป็น “ครอบครัวของฉันมีบ้านสองหลัง”

7.การใช้คำลักษณนามผิด คำลักษณนามกับคำนามไม่ตรงกันจะทำให้การแต่งประโยคผิดด้วย เช่น “รถคันนี้มีเครื่องปรับอากาศ” ในประโยคนี้ คำลักษณนามของคำนาม “รถ” คือ “คัน” ควรแก้ไขเป็น “รถคันนี้มีเครื่องปรับอากาศ”

8.การสร้างประโยคผิดโดยไม่จบกระแสความ ข้อผิดพลาดนี้ทำให้ประโยคไม่มีความสมบูรณ์ครบถ้วน ประโยคที่จบกระแสความจะต้องตอบคำถามว่า ใคร ทำอะไร ได้ชัดเจน เช่น “เมื่อตอนยังเด็กเขาชอบกินอาหารว่าง บัดนี้เขาอายุสี่สิบกว่าแล้ว” ประโยคนี้เป็นประโยคไม่จบกระแสความ ซึ่งขาดส่วนสำคัญของประโยคไป ควรแก้ไขเป็น “เมื่อตอนยังเด็กเขาชอบกินอาหารว่าง บัดนี้เขาอายุสี่สิบกว่าแล้วยังชอบกินเหมือนเดิม”

9.การสร้างประโยคไม่สื่อความและการใช้ลักษณะประโยคแบบภาษาแม่ สาเหตุที่ทำให้ประโยคมาสื่อความหมายอาจเกิดจากอิทธิพลจากภาษาแม่โดยใช้โครงสร้างการแต่งประโยคของภาษาแม่ซึ่งแตกต่างจากภาษาไทย เช่น “ตอนเข้ากินแล้วอาหารเข้าก็ไปเข้าเรียน” ที่นี้ คำว่า “แล้ว” เป็นคำวิเศษณ์ที่ใช้กับกริยา

รสริน ดิษฐบรรจง (2561) ได้เสนอผลการวิจัย เรื่อง “การศึกษาปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนจาก Guangxi Agricultural Vocational College มณฑลกว่างซี สาธารณรัฐประชาชนจีน” โดยศึกษาปัญหาการใช้ประโยคจากแบบฝึกหัดระหว่างเรียนของนักศึกษาชาวจีนที่ลงทะเบียนเรียนวิชา TH1500 Introduction to Thai ระยะเวลา 5 เดือนของภาคการศึกษาที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 240 ชุดพบว่า มีปัญหาในด้านการแต่งประโยค 3 ประการ ได้แก่

1.การเขียนเป็นกลุ่มคำทำให้ขาดความชัดเจน หมายความว่า การแต่งประโยคไม่สมบูรณ์โดยขาดภาคที่จำเป็น เช่น “ขนมในกล่อง” ในภาษาเขียน ข้อความ “ขนมในกล่อง” ยังไม่ใช่ประโยค เพราะมีแต่ภาคประธาน หากต้องการเป็นประโยคที่สมบูรณ์ควรแก้ไขเป็น “ขนมในกล่องอร่อย”

2.การเขียนประโยคที่ขาดความสมบูรณ์ หมายความว่า ขาดคำที่จำเป็นในหนึ่งประโยค เช่น คำนาม คำกริยา เช่น “อาจารย์ชมพวกเรา ความสุขมาก ๆ” ประโยคนี้ขาดคำกริยา จึงทำให้ประโยคนี้ขาดความสมบูรณ์ ควรแก้ไขเป็น “อาจารย์ชมพวกเรา เรามีความสุขมาก ๆ”

3.การวางส่วนขยายในประโยคไม่ถูกต้อง เป็นข้อผิดพลาดที่นักศึกษาเรียงลำดับของประโยคที่ไม่ถูกต้อง เช่น “วันนี้อีกไปเที่ยว” ประโยคนี้ คำว่า “อีก” เป็นคำวิเศษณ์ที่ขยายคำกริยา ไปเที่ยว ควรไว้ข้างหลังของคำกริยา ดังนั้นควรแก้ไขเป็น “วันนี้ไปเที่ยวอีก”

นอกจากการศึกษาข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคของนักศึกษาชาวจีนในประเทศไทย ไทย พบว่ายังมีเอกสารและงานวิจัยในประเทศจีนด้วย

Chen shengliang และ Chen xier (2553) ได้กล่าวถึงปัญหาหรือข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาไทยในหนังสือ “หลักสูตรการเขียนภาษาไทยของวิทยาลัย” (大学泰语写作教程) โดยกล่าวว่าปัญหาหรือข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนทั้งในระดับคำ ระดับประโยคและระดับข้อความไว้ในหนังสือหลักสูตรการเขียนภาษาไทยระดับวิทยาลัยโดยในระดับคำ จะผิดพลาดในด้านการใช้คำผิดความหมาย ข้อผิดพลาดระดับข้อความจะผิดพลาดในด้านการลำดับความ ส่วนในระดับประโยคนั้น นักศึกษามักแต่งประโยคไม่สมบูรณ์เพราะไม่เข้าใจไวยากรณ์ไทยอย่างเพียงพอ ข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคของนักศึกษาจีนมีดังนี้

ข้อผิดพลาดที่หนึ่ง คือ **ประโยคไม่สมบูรณ์** ซึ่งประกอบไปด้วยลักษณะย่อยๆ 5 ประการ ดังนี้

1. ประโยคขาดประธาน คือไม่มีผู้กระทำในประโยค ทำให้ประโยคไม่สมบูรณ์ เช่น “วันหยุด (ขาดประธาน) ไม่อยู่บ้าน งานจึงไม่เสร็จ” ประโยคนี้ขาดประธานทำให้ประโยคนี้สื่อความหมายไม่ชัดเจน ควรแก้ไขเป็น “วันหยุดเขาไม่อยู่บ้าน งานจึงไม่เสร็จ”

2. ประโยคขาดกริยา คือไม่มีคำแสดงอาการ การกระทำ หรือบอกสภาพของคำนามหรือคำสรรพนามในประโยค ทำให้ประโยคผิด เช่น “เขา (ขาดกริยา) สายมาก” ประโยคนี้ “เขา” เป็นประธาน “สายมาก” เป็นส่วนขยายของกริยา แต่ประโยคนี้ไม่มีคำกริยา ควรแก้ไขเป็น “เขามาสายมาก”

3. ประโยคขาดกรรม คือ ประโยคที่ขาดผู้ถูกกระทำ เช่น “ตำรวจจับ (ขาดกรรม) มาสอบสวน” ประโยคนี้ “ตำรวจ” เป็นประธาน “จับ” เป็นกริยา แต่ไม่มีกรรมในประโยคจึงทำให้ประโยคนี้ไม่สมบูรณ์ ควรแก้ไขเป็น “ตำรวจจับผู้ต้องหาสอบสวน”

4. ประโยคขาดคำเชื่อม คือ ประโยคที่ขาดคำที่เชื่อมคำหรือข้อความเพื่อให้ข้อความติดต่อกันจึงเป็นเรื่องเดียวกัน เช่น “ปีนี้บริษัทได้กำไรดี (ขาดคำเชื่อม) ให้โบนัสพนักงานทุกคน” ประโยคนี้เป็นประโยครวม และต้องมีคำเชื่อมทำหน้าที่เชื่อมประโยคย่อยเป็นมารวมกัน ควรแก้ไขเป็น “ปีนี้บริษัทได้กำไรดี จึงให้โบนัสพนักงานทุกคน”

5. ประโยคขาดข้อความ คือเป็นประโยคที่ขาดข้อมูลที่สำคัญของประโยคจึงทำให้ประโยคสื่อความหมายไม่ชัดเจน เช่น “ปู่บอกฉันหนังสือใหม่” ความหมายของประโยคนี้ไม่

¹ ผู้วิจัยแปลเป็นภาษาไทย

ชัดเจน เพราะว่าผู้รับสารไม่รู้ว่าเป็นผู้กระทำที่ชื่อหนังสือใหม่ ควรแก้ไขเป็น “บรู๊บออกฉันว่าเขาจะชื่อหนังสือใหม่”

ข้อผิดพลาดที่ สอง คือ การเขียนประโยคมีคำเกิน คือการใช้คำฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็น สามารถตัดออกได้ เช่น “ชาวสวนกำลังเพ็งจะเก็บผลผลิตเพื่อเร่งส่งออกให้ทันเวลา” ประโยคนี้ “กำลัง” กับ “เพ็งจะ” เป็นคำช่วยกริยาทั้งสองคำ ควรแก้ไขเป็น “ชาวสวนกำลังเก็บผลผลิตเพื่อเร่งส่งออกให้ทันเวลา”

ข้อผิดพลาดที่ สาม คือ การเขียนประโยคที่มีการเรียงคำหรือกลุ่มคำผิดลำดับที่จริงคือ การเรียงประโยคภาษาจีนก็เหมือนประโยคภาษาไทย คือ ประธาน กริยา กรรม แต่นักศึกษาจีนต้องเข้าใจว่าในบางกรณี โครงสร้างประโยคของสองภาษานี้จะต่างกันไป ซึ่งจะทำให้นักศึกษาจีนเกิดข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคภาษาไทย เช่น ปกติ ในภาษาไทยคำขยายมักอยู่หลังคำที่ถูกขยาย เช่น “ภาพยนตร์ ฉันไปดูมา” ประโยคนี้เอากรรมมาวางขึ้นหน้าประธานซึ่งผิดโครงสร้างการเขียนภาษาไทยในการเขียนภาษาไทย กรรมควรอยู่ข้างหลังกริยา ควรแก้ไขเป็น “ฉันไปดูภาพยนตร์มา”

ข้อผิดพลาดที่ สี่ คือ การเขียนประโยคที่ไม่ชัดเจน ในข้อผิดพลาดประเภทนี้ ผู้วิจัยแบ่งเป็น สี่ ประการย่อยดังนี้

1. การใช้คำที่มีความหมายไม่ชัดเจน คือการใช้คำที่ไม่ชัดเจน จึงทำให้ประโยคมีหลายความหมาย เช่น “เราจะพึงเหตุผลเขาก่อน” ในประโยคนี้ คำว่า “เรา” อาจหมายถึงผู้พูด หรือผู้ที่พูดด้วย

2. การใช้คำที่มีความหมายกว้างเกินไป อาจจะทำให้ผู้รับสารไม่เข้าใจความหมายโดยละเอียดของประโยค เช่น “อาจารย์ชื่อของบางอย่างมาฝากพวกเรา” ในประโยคนี้ ผู้สื่อสารไม่เข้าใจว่าสิ่งของที่อาจารย์ชื่อคืออะไร

3. การใช้คำที่มีหลายความหมาย จึงทำให้ผู้รับสารไม่แน่ใจความหมายของประโยค เช่น “เธอสาวเร็วมาก” คำว่า “สาว” ในประโยคนี้ สามารถทำหน้าที่เป็นคำนามได้ หมายความว่า หญิงที่มีอายุพ้นวัยเด็ก และทำหน้าที่เป็นคำกริยาก็ได้ หมายความว่า ชัก หรือดึงสิ่งที่เป็นเส้นยาวๆ

4. การวางส่วนขยายไม่เหมาะสม เช่น “พี่ชายช่อมเก๋ารถเก่งมาก” ในประโยคนี้ คำว่า “พี่ชาย” เป็นประธาน “ช่อม” เป็นกริยา “รถ” เป็นกรรม “เก๋” เป็นขยายกรรมควรอยู่ข้างหลังของกรรม และ “เก่งมาก” เป็นขยายกริยา ควรแก้ไขเป็น “พี่ชายช่อมรถเก๋เก่งมาก”

ในหนังสือ “การเขียนภาษาไทยขั้นพื้นฐาน²” (泰语写作基础) Qin xiuhong, Yang wanjie, และ Huang yuhui (2562) ได้สรุปข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคของนักศึกษาจีนในเรื่อง พื้นฐานการเขียนภาษาไทยได้ 3 ประการ ได้แก่

1. **การเรียงลำดับผิด** คือการวางส่วนขยายของประโยคผิด เช่น “ตัวแต่ละโต๊ะ” ในข้อความนี้ คำว่า “ตัว” เป็นคำลักษณนามของคำนาม “โต๊ะ” ควรอยู่หน้าคำนาม ควรแก้ไขเป็น “โต๊ะแต่ละตัว”

2. **ประโยคคำเกิน** คือประโยคที่ใช้คำฟุ่มเฟือยที่ไม่จำเป็น เช่น “ประเทศจีนมีวัฒนธรรมที่เก่าแก่สวยงามที่สืบต่อกันมาเป็น 5 พันกว่าปี ควรแก้ไขเป็น “ประเทศจีนมีวัฒนธรรมที่เก่าแก่สวยงามสืบต่อกัน 5 พันปี”

3. **ประโยคตกหล่น** เป็นประโยคที่ขาดคำที่จำเป็น เช่น “เราก็แปลได้ไม่ถ้วน” ควรแก้ไขเป็น “เราก็แปลได้ไม่ครบถ้วน”

Wang fengmei (2557) ได้ศึกษาข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคของนักศึกษาจีนในบทความเรื่อง “คำแนะนำบางประการสำหรับการปรับปรุงการเขียนภาษาไทย³” (关于提高泰语写作的建议) ว่า ข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนมี 3 ประการ ได้แก่

1. **การสร้างประโยคผิดโดยการใช้คำผิด** ซึ่งเป็นข้อผิดพลาดที่นักศึกษาไม่เข้าใจความหมาย หน้าทีของคำ “ที่ ซึ่ง อัน” ซึ่งเป็นคำเชื่อมที่นักศึกษานิยมใช้ผิดบ่อย เช่น “น้องรับรางวัลซึ่งได้มาจากโรงเรียน” คำว่า “ซึ่ง” ทำหน้าที่ขยายความหมายแต่ในประโยคนี้ใช้คำว่า “ที่” จะเหมาะสมกว่า เพราะ “ที่” ทำหน้าที่จำกัดความหมาย ควรแก้ไขเป็น “น้องรับรางวัลที่ได้มาจากโรงเรียน”

2. **การเรียงลำดับของคำ** คือการวางส่วนของประโยคผิดหลักไวยากรณ์ภาษาไทย เช่น “เราที่ห้องเรียนเรียน” ในประโยคนี้ “ที่ห้องเรียน” เป็นส่วนขยายของกริยาเพื่อจำกัดสถานที่ ควรอยู่หลังกริยา ควรแก้ไขเป็น “เราเรียนที่ห้องเรียน”

3. นักศึกษาจีนส่วนใหญ่จะสร้างประโยคเป็นประโยคที่มีโครงสร้างแบบง่าย ยังไม่มีความสามารถที่สร้างประโยคภาษาไทยที่ซับซ้อน

² ผู้วิจัยแปลเป็นภาษาไทย

³ ผู้วิจัยแปลเป็นภาษาไทย

จากการศึกษาข้อผิดพลาดการแต่งประโยคภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนทั้งงานวิจัยในประเทศไทยและประเทศจีนดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปข้อบกพร่องที่สอดคล้องกันได้ 7 ลักษณะ ได้แก่

1. **การแต่งประโยคผิดโดยขาดคำที่จำเป็น** เป็นข้อผิดพลาดที่พบจากการศึกษาของจินตนา พุทธเมตตา (การขาดคำที่จำเป็นในประโยค) รสริน ดิษฐบรรจง (การเขียนประโยคที่ขาดความสมบูรณ์) ศิวริน แสงอาวูธ (การขาดคำที่จำเป็น ขาดคำเชื่อมและคำลักษณนาม) ปณิธาน บรรณาธรรม (การผูกประโยคโดยขาดคำที่จำเป็น ขาดคำเชื่อมและคำลักษณนาม) Chen shengliang และ Chen xier (การเขียนประโยคไม่สมบูรณ์) และ Qin xiuhong Yang wanjie และ Huang yuhui (ประโยคตกหล่น)

2. **การแต่งประโยคผิดโดยเพิ่มคำที่ไม่จำเป็น** เป็นข้อผิดพลาดที่พบในงานวิจัยของจินตนา พุทธเมตตา (การใช้คำเกินในประโยค) ศิวริน แสงอาวูธ (การเพิ่มคำที่ไม่จำเป็น) ปณิธาน บรรณาธรรม (การผูกประโยคโดยเพิ่มคำที่ไม่จำเป็น) Chen shengliang และ Chen xier (การเขียนประโยคมีคำเกิน) และ Qin xiuhong Yang wanjie และ Huang yuhui (ประโยคคำเกิน)

3. **การแต่งประโยคผิดโดยการใช้คำผิด** เป็นข้อผิดพลาดที่พบในผลารวจ์ของจินตนา พุทธเมตตา (การใช้คำเชื่อมระหว่างประโยคผิด) ศิวริน แสงอาวูธ (การใช้คำเชื่อมผิดและการใช้คำลักษณนามผิด) ปณิธาน บรรณาธรรม (การผูกประโยคโดยใช้คำเชื่อมผิด) นวลทิพย์ เพิ่มเกสร (การใช้คำานานแทนคำกริยาและการใช้คำกริยาแทนคำานาม) และ Wang fengmei (การสร้างประโยคผิดโดยการใช้คำผิด)

4. **การแต่งประโยคผิดโดยการเรียงลำดับผิด** เป็นข้อผิดพลาดที่พบจากการศึกษาของจินตนา พุทธเมตตา (การลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง) รสริน ดิษฐบรรจง (การวางส่วนขยายในประโยคไม่ถูกต้อง) ศิวริน แสงอาวูธ (การวางลำดับคำไม่ถูกต้อง) ปณิธาน บรรณาธรรม (การลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง) นวลทิพย์ เพิ่มเกสร (การเรียงลำดับส่วนขยายในประโยคไม่ถูกต้องและการวางตำแหน่งคำเชื่อมไม่ถูกต้อง) Chen shengliang และ Chen xier (การเขียนประโยคที่มีการเรียงคำหรือกลุ่มคำผิดลำดับและการวางส่วนขยายไม่เหมาะสม) และ Qin xiuhong Yang wanjie และ Huang yuhui (การเรียงลำดับผิด) Wang fengmei (การเรียงลำดับของคำ)

5. **การแต่งประโยคผิดโดยไม่ได้ใจความและไม่ชัดเจน** เป็นข้อผิดพลาดที่พบในงานวิจัยของรสริน ดิษฐบรรจง (การเขียนประโยคที่ขาดความสมบูรณ์) ศิวริน แสงอาวูธ

(การสร้างประโยคผิดโดยไม่จบกระแสความและการสร้างประโยคไม่สื่อความ)
ปณิธาน บรรณารธรรม (การผูกประโยคโดยไม่จบกระแสความ) Chen shengliang และ Chen xier
(การเขียนประโยคที่ไม่ชัดเจน)

6. การแต่งประโยคผิดโดยการใส่ลักษณะของภาษาแม่หรือภาษาอังกฤษ
เป็นข้อผิดพลาดของผู้วิจัยศิริริน แสงอาวู (การใส่ลักษณะประโยคแบบภาษาแม่) และ
จินตนา พุทธเมตะ (การใส่รูปประโยคสำนวนภาษาต่างประเทศ)

7. การสร้างประโยคที่ซับซ้อนและมีขนาดยาวไม่ได้ เป็นข้อผิดพลาดที่พบใน
ผลการวิจัยของผู้วิจัย Wang fengmei (นักศึกษาจีนส่วนใหญ่จะสร้างประโยคเป็นประโยคที่มี
โครงสร้างแบบง่าย ยังไม่มีความสามารถที่สร้างประโยคภาษาไทยที่ซับซ้อน)

ตาราง 1 ข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคของนักศึกษาจีนจากผู้วิจัยชาวไทย

ข้อผิดพลาด	นวนิพย์ เพิ่มเกสร 2551	จินตนา พุทธเมตะ 2552	นิภา กัญชงค์ศักดิ์ 2555	ปณิธาน บรรณารธรรม 2555	ศิริริน แสงอาวู 2560	รสริน ดิษฐ์บรรจง 2561
1. การแต่งประโยค ผิดโดยขาดคำที่ จำเป็น		☑		☑	☑	☑
2. การแต่งประโยค ผิดโดยเพิ่มคำที่ไม่ จำเป็น		☑		☑	☑	
3. การแต่งประโยค ผิดโดยการใส่ คำผิด	☑		☑	☑	☑	
4. การแต่งประโยค ผิดโดยการ เรียงลำดับผิด	☑	☑	☑	☑	☑	☑
5. การแต่งประโยค ผิดโดยไม่ได้ ใจความและไม่ ชัดเจน				☑	☑	☑

ตาราง 1 (ต่อ)

6.การแต่งประโยค ผิดโดยการใส่ ลักษณะของ ภาษาแม่หรือ ภาษาอังกฤษ	☒	☒				
7.การสร้าง ประโยคที่ซับซ้อน และมีขนาดยาว ไม่ได้						

ตาราง 2 ข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคของนักศึกษาจีนจากผู้วิจัยชาวจีน

ข้อผิดพลาด	Chen shengliang Chen xier 2553	Qin xiuhong Yang wanjie Huang yuhui 2562	Wang fengmei 2563
1.การแต่งประโยคผิดโดย ขาดคำที่จำเป็น	☒	☒	
2.การแต่งประโยคผิดโดย เพิ่มคำที่ไม่จำเป็น	☒	☒	
3.การแต่งประโยคผิดโดย การใช้คำผิด			☒
4.การแต่งประโยคผิดโดย การเรียงลำดับผิด	☒	☒	☒
5.การแต่งประโยคผิดโดย ไม่ได้ใจความและไม่ชัดเจน			

ตาราง 2 (ต่อ)

6.การแต่งประโยคผิดโดยการใช้ลักษณะของภาษาแม่หรือภาษาอังกฤษ			
7.การสร้างประโยคที่ซับซ้อนและมีขนาดยาวไม่ได้			☑

จากตารางจะเห็นว่าการแต่งประโยคโดยเรียงลำดับผิดเป็นข้อผิดพลาดที่พบในงานวิจัยทุกเรื่องมากที่สุด ส่วนการแต่งประโยคผิดโดยการใช้คำผิด การขาดคำที่จำเป็น และการเพิ่มคำที่ไม่จำเป็นเป็นข้อผิดพลาดปรากฏในงานวิจัยมารองลงมาเป็นลำดับโดยข้อผิดพลาดเหล่านี้ อาจเกิดจากความไม่รู้และไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคภาษาไทยที่เพียงพอ

นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบงานวิจัยจากผู้วิจัยชาวไทยกับผู้วิจัยชาวจีน พบว่าจุดเหมือนกัน คือ ข้อผิดพลาดการแต่งประโยคผิดโดยการเรียงลำดับผิดเป็นข้อผิดพลาดที่ผู้วิจัยทั้ง 2 ประเทศได้พบในงานวิจัย ซึ่งเป็นข้อผิดพลาดที่พบบ่อยที่สุดจากนักศึกษาจีน รองมาคือ ข้อผิดพลาดการแต่งประโยคผิดโดยขาดคำที่จำเป็นและการแต่งประโยคผิดโดยเพิ่มคำที่ไม่จำเป็น ส่วนข้อผิดพลาดการแต่งประโยคผิดโดยไม่ได้ใจความและไม่ชัดเจนและการแต่งประโยคผิดโดยการใช้ลักษณะของภาษาแม่หรือภาษาอังกฤษเป็นข้อผิดพลาดที่ผู้วิจัยชาวไทยพบ และการสร้างประโยคเป็นประโยคที่เป็นประโยคยาวไม่ได้เป็นข้อผิดพลาดหนึ่งที่ผู้วิจัยชาวจีนสรุปมา ซึ่งความแตกต่างมาจากวิธีการแบ่งข้อผิดพลาดของนักศึกษาชาวจีน

หากวิเคราะห์เหตุผลที่ทำให้แต่งประโยคภาษาไทยผิดของนักศึกษาจีน จะเห็นได้ว่า เช่น ข้อผิดพลาดการใช้คำผิดในประโยค เพราะว่านักศึกษายังขาดความรู้ในด้านหน้าที่เป็นข้อผิดพลาดที่อาจจากมีความรู้ความเข้าใจไม่เพียงพอ ความหมาย หรือลักษณะเฉพาะของคำภาษาไทย จึงเกิดข้อผิดพลาดอย่างเช่น การเลือกใช้คำเชื่อม"ที่ ซึ่ง อัน"ไม่ชัดเจน ส่วนข้อผิดพลาดการเติมคำและการขาดคำที่จำเป็น นั้นอาจมาจากสาเหตุว่า โครงสร้างระหว่างสองภาษานี้มีความแตกต่างอยู่บ้างซึ่งผู้วิจัยจะอธิบายส่วนนี้ในแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยเพื่อ

ช่วยนักศึกษาหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดเหล่านี้ สำหรับนักศึกษาชาวจีน การสร้างประโยคง่ายหรือประโยคความเดียวเป็นส่วนใหญ่มักถือว่าเป็นอีกปัญหาหนึ่ง การแก้ไขปัญหานี้ก็เป็นแนวคิดหนึ่งที่จะอธิบายและให้ความรู้ไว้ในแบบฝึกของผู้วิจัยซึ่งผู้วิจัยจะสร้างเนื้อหาที่เกี่ยวกับความหลากหลายของประโยคภาษาไทย เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาการแต่งประโยคไปอีกระดับ

กล่าวโดยสรุปข้อผิดพลาดในการสร้างประโยคของนักศึกษาชาวจีนที่พบส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากความไม่เข้าใจไวยากรณ์ภาษา โครงสร้างของประโยค ลักษณะเฉพาะของประโยคภาษาไทย รวมทั้งหน้าที่ของคำในประโยค เป็นต้น นอกจากนี้ อาจเกิดขึ้นเพราะฝึกฝนการเขียนประโยคภาษาไทยไม่เพียงพอ จึงทำให้นักศึกษาจีนไม่เห็นปัญหาการสร้างประโยคของตนเองอย่างชัดเจน สุดท้ายคือความแตกต่างระหว่างไวยากรณ์ไทยและไวยากรณ์จีน ซึ่งโครงสร้างไวยากรณ์จากภาษาแม่มีอิทธิพลต่อการสร้างประโยคภาษาไทย และจากการทบทวนเกี่ยวกับข้อผิดพลาดนี้ ผู้วิจัยจะนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดบทเรียนในการสร้างแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนต่อไป

2. ประโยคในภาษาไทย

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยจะศึกษาประโยคในภาษาไทยจาก 3 ส่วน ได้แก่

- 2.1 นิยามของประโยคในภาษาไทย
- 2.2 องค์ประกอบของประโยคในภาษาไทย
- 2.3 ชนิดของประโยคในภาษาไทย

2.1 นิยามของประโยคในภาษาไทย

การอธิบายความหมายหรือนิยามของประโยคในภาษาไทยของนักภาษานั้นพบว่า มีลักษณะดังนี้

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2538) อธิบายประโยคจากโครงสร้างและความหมายโดยประโยคประกอบด้วยภาคประธานและภาคแสดง และหากไม่มีองค์ประกอบครบแต่สื่อความหมายได้ก็นับเป็นประโยคเช่นกัน

วิจิตร ภาณุพงศ์ (2552) อธิบายประโยคว่าหน้าที่ของประโยคคือสื่อความหมายให้ผู้รับสาร เนื้อหาจะรวมถึง เกิดอะไรขึ้น หรืออะไรมีสภาพเป็นอย่างไร และประโยคจะประกอบด้วยคำหรือคำหลายคำที่เรียงต่อกันและต้องมีความสัมพันธ์ที่ตามไวยากรณ์ด้วย หากอธิบายจากโครงสร้าง โดยทั่วไป หนึ่งประโยคประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน ได้แก่ นามวลีกับกริยาวลี หากประโยคมีเพียงกริยาวลีก็สื่อความหมายได้ แต่จะมีเพียงนามวลีจะไม่ได้

นววรรณ พันธุเมธา (2559) กล่าวว่าประโยค คือ กลุ่มคำที่เรียงกันโดยมีความสัมพันธ์เพื่อแสดงเหตุการณ์หรือสภาพบางอย่าง

จากการอธิบายประโยคที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ประโยคมีเนื้อความสมบูรณ์ที่แสดงเหตุการณ์หรือสภาพบางอย่าง และมีองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ ภาคประธานหรือนามวลี ส่วนสองคือ ภาคแสดงหรือกริยาวลี หรือมีภาคแสดงหรือกริยาวลีเพียงอย่างเดียวก็ได้

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะนำคำนิยามประโยคมาปรับใช้โดยมุ่งเน้นประโยคไวยากรณ์ในภาษาไทย จึงจะนิยามประโยคที่ประกอบด้วยความหมายที่สมบูรณ์และมีองค์ประกอบ 2 ส่วนครบถ้วนสมบูรณ์ได้แก่ ภาคประธานหรือนามวลี และ ภาคแสดงหรือกริยาวลี

2.2 องค์ประกอบของประโยคในภาษาไทย

ประโยคในภาษาไทยมีองค์ประกอบที่เป็นเหมือนกฎเกณฑ์ในการสร้างประโยคซึ่งนักภาษาศาสตร์อธิบายองค์ประกอบของประโยคที่สอดคล้องกันและแตกต่างกันดังนี้

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2538) กล่าวว่าประโยคไวยากรณ์ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ ภาคประธานและภาคแสดง ภาคประธานมักเป็นคำนามหรือสรรพนามเป็นบทประธานและภาคแสดง คือ คำที่แสดงอาการของภาคประธานมักประกอบด้วยคำกริยา เช่น “พ่อปลูกต้นไม้” ประโยคนี้ “พ่อ” เป็นภาคประธานที่เป็นคำนาม “ปลูกต้นไม้” เป็นภาคแสดง

วิจิตร ภาณุพงศ์ (2552, น. 139-143) อธิบายว่าส่วนของประโยคแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ส่วนมูลฐานและส่วนเสริม ส่วนมูลฐานหมายความว่า เป็นส่วนของประโยคพื้นฐานที่ต้องมีในประโยคนั้นๆ เสมออย่างน้อย 1 ส่วน ส่วนมูลฐานสามารถแบ่งเป็น 7 ชนิด

1. หน่วยประธาน (ป) เป็นหน่วยที่เป็นคำนามและทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค อยู่ข้างหน้าคำกริยา เช่น “พ่อปลูกต้นไม้”

2. หน่วยกรรมตรง (ต) เป็นหน่วยที่เป็นคำนามและทำหน้าที่เป็นกรรม อยู่ข้างหลังกริยา เช่น “พ่อให้เงินน้อง”

3. หน่วยกรรมรอง (ร) เป็นหน่วยที่เป็นคำนามและทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยคด้วย แต่อยู่ข้างหลังคำนามที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น “พ่อให้เงินน้อง”

4. หน่วยนามเดี่ยว (นด.) เป็นหน่วยเป็นคำนามของประโยค ซึ่งหน่วยนี้อยู่ลำพังโดยไม่มีหน่วยอื่นอยู่ข้างหลัง เช่น “พ่อ!”

5. หน่วยอกรรม (อ) เป็นหน่วยเป็นคำกริยาของประโยค แต่ไม่มีหน่วยกรรมตรงอยู่ข้างหลัง เช่น “น้องยิ้ม”

6. หน่วยสกรรม (ส) เป็นหน่วยเป็นคำกริยาของประโยคโดยมีหน่วยกรรมตรงอยู่ข้างหลัง เช่น “พ่อปลูกต้นไม้”

7. หน่วยทวิกรรม (ท) เป็นหน่วยเป็นคำกริยาของประโยคโดยมีทั้งหน่วยกรรมตรงและหน่วยกรรมรองอยู่ข้างหลัง เช่น “พ่อให้เงินน้อง”

ในแนวคิดของวิจิตร ภาณุพงศ์ ส่วนเสริมหมายความว่า เป็นส่วนหนึ่งของประโยค เพื่อให้ความหมายชัดเจนละเอียดขึ้น ตำแหน่งของส่วนเสริมสามารถอยู่ต้นประโยคหรือท้ายประโยคก็ได้ ส่วนเสริมมี 3 ชนิด ได้แก่

1. หน่วยเสริมพิเศษ (พ) เป็นส่วนทำหน้าที่เป็นส่วนเสริมพิเศษ เช่น “ที่จริงพ่อไม่ชอบปลูกต้นไม้” หรือ “พ่อไม่ชอบปลูกต้นไม้ที่จริง”

2. หน่วยเสริมบอกสถานที่ (ถ) เป็นส่วนทำหน้าที่จำกัดสถานที่ของประโยค เช่น “พ่อปลูกต้นไม้ข้างนอก”

3. หน่วยเสริมบอกเวลา (ว) เป็นส่วนทำหน้าที่จำกัดเวลาของประโยค เช่น “พ่อปลูกต้นไม้เมื่อเช้า”

นworรณ พันธุเมธา (2559) กล่าวว่า ส่วนประกอบของประโยคเรียกว่า หน่วยประโยค ประโยคหนึ่งจะประกอบด้วยหน่วยประโยคที่สำคัญ 4 ชนิด ได้แก่

1. หน่วยนาม หน่วยนามสามารถแบ่งเป็น 6 ชนิดได้ ได้แก่ 1) คำนาม 2) คำนามกับคำเชื่อม 3) นามวลี 4) นามวลีกับคำเชื่อม 5) คำ วลี หรือประโยคที่ทำหน้าที่เหมือนคำนาม 6) คำ วลี หรือประโยคที่ทำหน้าที่เหมือนคำนามกับคำเชื่อม เช่น “พ่อปลูกต้นไม้”

2. หน่วยกริยา เป็นหน่วยที่อธิบายเหตุการณ์หรือสภาพต่างๆ ของประโยค มี 2 ชนิด ได้แก่ คำกริยา กริยาวลี เช่น “พ่อปลูกต้นไม้”

3. หน่วยเสริม เป็นคำหรือกลุ่มคำที่ช่วยแสดงท่าทีหรือเจตนาของผู้สื่อสาร อาจเป็นคำบอกการถาม คำบอกมาลา คำบอกสถานภาพ เช่น “พ่อปลูกต้นไม้เป็นไหม”

4. หน่วยเชื่อม เป็นคำหรือกลุ่มคำทำหน้าที่เชื่อมกริยาหรือประโยคกับประโยค “พ่อชอบปลูกต้นไม้แต่แม่ไม่ชอบปลูกต้นไม้”

หนังสือ **บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 3** (วิจิตร ภาณุพงศ์ และ คณะ, 2552) กล่าวว่า โดยทั่วไปประโยคประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน ได้แก่ นามวลีทำหน้าที่เป็นภาคประธาน และกริยาวลีทำหน้าที่เป็นภาคแสดง เช่น “พ่อปลูกต้นไม้” ประโยคนี้ “พ่อ” เป็นนามวลี “ปลูกต้นไม้” เป็นกริยาวลี

ตาราง 3 องค์ประกอบของประโยคในภาษาไทย

	ตัวอย่างประโยค			หมายเหตุ
	ภาคประธาน	ภาคแสดง		
พระยาอุปกิตศิลป สาร	พ่อ	ปลูกต้นไม้		
วิจิตร ภาณุพงศ์	ส่วนมูลฐาน	ส่วนเสริม(บอกเวลา)		1.ส่วนมูลฐานมี 7 ชนิด ได้แก่ หน่วยประธาน หน่วยกรรมตรง หน่วยกรรมรอง หน่วยนามเดี่ยว หน่วยกรรม หน่วยสกรรม หน่วยทวิกรรม 2.ส่วนเสริมจะแบ่งออกได้ 3 ชนิด ได้แก่ หน่วยเสริมพิเศษ หน่วยเสริมบอกสถานที่ หน่วยเสริมบอกเวลา
	พ่อปลูกต้นไม้	เมื่อเช้า		
	พ่อ	ปลูกต้นไม้		
นवरत्น พันธุ์เมธา	หน่วยนาม	หน่วยกริยา	หน่วยนาม	บางประโยคอาจมีหน่วยเสริมและหน่วยเชื่อม
	พ่อ	ปลูก	ต้นไม้	
หนังสือ บรรทัดฐาน ภาษาไทย	นามวลี	กริยาวลี		
	พ่อ	ปลูกต้นไม้		

สรุปได้ว่า ประโยคไวยากรณ์ในภาษาไทย ต้องเป็นประโยคสมบูรณ์ที่ประกอบด้วย ส่วนที่ทำหน้าที่เป็นประธาน หน่วยนามหรือนามวลีตามการอธิบายของแต่ละนักภาษา และอีกส่วนหนึ่งทำหน้าที่แสดงหรือบอกให้ทราบว่าเกิดเหตุการณ์หรือการกระทำใดมักประกอบด้วย คำกริยา นักภาษาดั้งชื่อส่วนนี้เป็นภาคแสดง หน่วยกริยา และกริยาวลี และประโยคยังอาจมีส่วนที่ทำหน้าที่เชื่อมความ บอกเวลาหรือสถานที่ นักภาษอธิบายว่าเป็นหน่วยเสริม หน่วยเชื่อม

2.3 ชนิดของประโยคในภาษาไทย

การแบ่งชนิดของประโยคมีมุมมองและแนวคิดในการจำแนกชนิดของประโยคที่ดั่งนี้ พระยาอุปกิตศิลปสาร (2538) แบ่งประโยคเป็น 4 ชนิด ได้แก่

1. **เอกรรรถประโยค** คือ ประโยคสามัญ เป็นประโยคเล็กๆ ที่มีเนื้อความอย่าง เดียว เช่น “พ่อปลูกต้นไม้”

2. **อเนกรรรถประโยค** คือ ประโยคความรวม คือประโยคที่มีเนื้อความสำคัญ 2 ใจความขึ้นไป และประกอบด้วยภาคแสดงหรือภาคกริยาที่มีมากกว่าหนึ่งส่วน ทุกประโยคย่อยมี น้ำหนักใจความสำคัญที่เท่ากัน เช่น “พ่อชอบปลูกต้นไม้และชอบฟังดนตรี” ในประโยคนี้ มีใจความ 2 ใจความซึ่งมีความน้ำหนักเนื้อความสำคัญที่เท่าเทียมกัน ได้แก่ “พ่อชอบปลูกต้นไม้” และ “พ่อชอบฟังดนตรี”

3. **สังกรประโยค** คือ ประโยคความซ้อน ในประโยคหนึ่งจะมีประโยคเล็กตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไปมารวมกัน โดยมีประโยคหลักที่มีใจความสำคัญเพียงประโยคเดียว ส่วนประโยค เล็กทำหน้าที่ประกอบประโยคหลัก เช่น “น้องทานยาที่มาจากคุณหมอ” ในประโยคนี้ ประโยคหลัก เป็น “น้องทานยา” ประโยคที่ทำหน้าที่ประกอบประโยคหลักคือ “(ยา)มาจากคุณหมอ”

4. **ประโยคระคน** คือ ประโยคที่รวมประโยคที่ใหญ่ขึ้น ซึ่งมีประโยค 2 ชนิดได้แก่ อเนกรรรถประโยคและสังกรประโยค เช่น “พ่อชอบฟังดนตรีและดูหนังแต่น้องชอบอ่านหนังสือที่ มา จากต่างประเทศ” ประโยคนี้เป็นประโยคย่อย 2 ประโยค ได้แก่ “พ่อชอบฟังดนตรีและดูหนัง” ประโยคนี้เป็นอเนกรรรถประโยค ส่วนอีกประโยคย่อย คือ “น้องชอบอ่านหนังสือที่มาจาก ต่างประเทศ” เป็นสังกรประโยค 2 ประโยคย่อยรวมกันกลายเป็นประโยคใหญ่ขึ้นเรียกประโยค ระคน

วิจิตรนั ภาณุพงศ์ (2552, น. 13-17) อธิบายชนิดของประโยคในภาษาไทยโดยใช้ เกณฑ์ 2 เกณฑ์ ได้แก่ **เกณฑ์ความหมายของประโยคและสถานการณ์ที่ใช้ประโยค** ซึ่งแบ่ง ออกเป็นประโยคเริ่ม และ ประโยคไม่เริ่ม ประโยคเริ่มหมายความว่า เริ่มต้นบทสนทนาได้ และอยู่ กลางบทสนทนาได้ เช่น ฉันจะไปโรงเรียน ส่วนประโยคไม่เริ่มจะแบ่งเป็นประเภทย่อยได้ 2 ประเภท ได้แก่ ประโยคไม่เริ่มแบบปกติและประโยคไม่เริ่มแบบพิเศษ ความหมายของประโยคไม่ เริ่มแบบปกติคือ ประโยคนี้ไม่สามารถเริ่มต้นบทสนทนาได้ เพราะผู้ฟังจะไม่เข้าใจความหมายของ ประโยคนั้น เช่น “เคยกิน” ส่วนประโยคไม่เริ่มแบบพิเศษ หมายความว่า ประโยคที่สามารถใช้ เริ่มต้นได้โดยต้องอยู่ในสถานการณ์พิเศษ เช่น “มาแล้ว” ในสถานการณ์ที่ผู้พูดมองเห็นคนที่ผู้พูด รออยู่

ส่วนเกณฑ์ที่ 2 คือ เกณฑ์**โครงสร้างของประโยค** สามารถแบ่งชนิดของประโยค แบ่งออกได้ 4 ชนิด ได้แก่ ประโยคสามัญ ประโยคซับซ้อน ประโยคผสมและประโยคเชื่อม

1. **ประโยคสามัญ** คือ ประโยคที่ประกอบด้วยส่วนเดียวหรือหลายส่วน แต่ไม่มี ส่วนใดเป็นอนุพากย์ (อนุพากย์ หมายถึง อนุประโยค หรือ มุขยประโยค) เช่น “พ่อปลูกต้นไม้”

2. **ประโยคซับซ้อน** คือ ประโยคที่ประกอบด้วยอนุพากย์ อย่างน้อย 2 อนุพากย์ เช่น “ฉันชอบวิชาที่ครูสอนเรา” ประโยคนี้มี 2 อนุพากย์ ได้แก่ “ฉันชอบวิชา” และ “(วิชาที่)ครูสอนเรา”

3. **ประโยคผสม** คือ ประโยคที่ประกอบด้วยอนุพากย์ 2 อนุพากย์ขึ้นไปเหมือน ประโยคซับซ้อน แต่ไม่สามารถวิเคราะห์หรือออกเป็นแบบโครงสร้างต่างๆ ได้ เช่น “ฉันชอบกินอาหารไทยแต่เขาชอบกินอาหารจีน” ในประโยคนี้มีประโยคย่อย 2 ประโยคย่อย ได้แก่ “ฉันชอบกินอาหารไทย” และ “เขาชอบกินอาหารจีน” ซึ่งนำ 2 ประโยคย่อยนี้มารวมเป็นประโยคผสมโดยใช้คำเชื่อม “แต่”

4. **ประโยคเชื่อม** คือ ประโยคสามัญชนิดไม่เริ่ม ซึ่งมีคำเชื่อมอยู่ต้นประโยค เช่น หากเราไม่เข้าใจ ประโยคตัวอย่างนี้ อาจจะใช้ตามหลังประโยคที่มาก่อน เช่น ครูจะอธิบายอีกครั้ง

ในหนังสือ **ไวยากรณ์ไทย** นววรรณ พันธุเมธา (2559, น. 203-231) แบ่งประโยค ออกเป็น 3 ชนิด ได้แก่ ประโยคไร้กริยา ประโยคกริยาเดียว ประโยคหลายกริยาและประโยคความรวม

1. **ประโยคไร้กริยา** คือ ประโยคที่มีหน่วยนาม 2 หน่วย ในประโยคนี้ จะมีหรือไม่มีหน่วยเชื่อมหรือหน่วยเสริมก็ได้ เช่น “เด็กสาวคนนั้น ลูกสาวพี่” (ในประโยคนี้ มีหน่วยนาม 2 หน่วย ได้แก่ “เด็กสาวคนนั้น” และ “ลูกสาวพี่” ความสัมพันธ์ของ 2 หน่วยนามนี้คือ หน่วยนาม หลังบอกเล่าเกี่ยวกับหน่วยหน้า) นอกจากนี้ ยังมีประโยคไร้กริยาที่ซับซ้อนขึ้น คือ ประโยคไร้กริยาซับซ้อน เช่น “เด็กสาวที่ฉันแนะนำให้คุณ ลูกสาวพี่”

2. **ประโยคกริยาเดียว** คือ ประโยคที่มีหน่วยกริยา 1 หน่วย และมีหน่วยนาม 1 หน่วยหรือมากกว่านั้นก็ได้ และอาจจะมีหน่วยเสริมหรือหน่วยเชื่อมอยู่ด้วยกันหรือไม่ก็ได้ เช่น “พ่อปลูกต้นไม้” ประโยคนี้ มีหน่วยนาม 2 หน่วย ได้แก่ “พ่อ”ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน และ “ต้นไม้” ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรม มีหน่วยกริยา 1 หน่วยคือ “ปลูก”ในกรณีที่ว่า หากมีหน่วยนามเป็นประโยค เราสามารถเรียกประโยคกริยาเดียวได้เป็นประโยคกริยาเดียวซับซ้อน เช่น “แม่เห็นลูกสาวไปโรงเรียน”ประโยคนี้มีหน่วยกริยาเดียว คือ “เห็น” มีหน่วยนาม 2 หน่วย ได้แก่ “แม่” ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน อีกหน่วยนาม “ลูกสาวไปโรงเรียน” ซึ่งเป็นประโยคที่ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค)

3. **ประโยคหลายกริยา** คือประโยคที่มีคำกริยาอย่างน้อย 2 คำ และคำกริยานี้สามารถเป็นหน่วยกริยาหน่วยเดียว หรือสามารถเป็นหน่วยกริยามากกว่า 1 หน่วย ประโยคที่หน่วยกริยามีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดแยกจากกันไม่ได้ ก็คือ ประโยคหลายกริยา เช่น “เขาถูกพ่อตี” ในประโยคนี้นี้ คำกริยามี 2 คำ คือ “ถูก” “ตี” คำว่า “ถูก” “ให้” เป็นคำกริยาทั้ง 2 คำ แต่เป็นกริยาที่อยู่ลำพังไม่ได้ จะสังเกตได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง 2 คำกริยานี้เป็นใกล้ชิดที่แยกจากกันไม่ได้

4. **ประโยครวม** คือ หน่วยกริยาในประโยคเรียงกันอยู่ที่ไม่ใกล้ชิด ก็เรียกว่า ประโยคความรวม เช่น “นักเรียนนั่งอ่านหนังสือ” ในประโยคนี้นี้ มีคำกริยา “นั่ง” กับ “อ่าน” ซึ่งความสัมพันธ์ของ 2 คำกริยานี้ไม่ใกล้ชิด

นอกจากการแบ่งประโยคตามโครงสร้างและความหมายของประโยคนววรรณ พันธุเมธา (2559, น. 297-315) ยังแบ่งประโยคตามเจตนาด้วย ซึ่งมีทั้งหมด 3 ประเภท ดังนี้

1. **ประโยคแจ้งให้ทราบ** ส่วนประโยคประเภทนี้ ยังมีหลายชนิด ได้แก่ ประโยคบอกเล่า ประโยคอธิบาย ประโยคเตือน ประโยคทนาย ประโยคสรุป ประโยคชี้แนะ และประโยคเน้น เช่น

ฉันชอบภาษาไทย เป็นประโยคบอกเล่า
เขาอารมณ์ไม่ดีนี่ะ เป็นประโยคอธิบาย
หนูก็เป็นลูกของแม่นะ เป็นประโยคเตือน
เขาคงไม่มาละซี เป็นประโยคทนาย
จ้งไม่ต้องเป็นภามนะซี เป็นประโยคสรุป
ครูอยากจะคุยกับเธอแน่ะ เป็นประโยคชี้แนะ
ฉันจะไปวันนี้แหละ เป็นประโยคเน้น

2. **ประโยคถามให้ตอบ** ก็มีหลายชนิด ได้แก่ ประโยคถามเนื้อความ ประโยคถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ และประโยคถามให้เลือก เช่น

วันเกิดของเธอคือเมื่อไร เป็น ประโยคถามเนื้อความ
วันเกิดของเธอคือพุงนี้ไซ้ไหม เป็น ประโยคถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ
วันเกิดของเธออยากไปทะเลหรือภูเขา เป็น ประโยคถามให้เลือก

3. **ประโยคบอกให้ทำ**มีหลายชนิด ได้แก่ ประโยคสั่ง ประโยคขอร้อง ประโยคอนุญาต ประโยคเสนอแนะ ประโยคปลอบ ประโยคขู่ ประโยคทำทนาย ประโยคชักชวน ประโยคอนุญาต

คุณพูดต่างๆ นะ เป็น ประโยคสั่ง
 อยากบอกแม่นะ เป็น ประโยคขอร้อง
 คุณเข้าไปเถอะ เป็น ประโยคอนุญาต
 คุณลองพูดดี ๆ กับน้องซี เป็นประโยคเสนอแนะ
 ไม่เป็นไรหรอกน่า เป็นประโยคปลอบ
 ถ้าคุณไม่ทำการบ้าน ฉันจะบอกแม่ เป็น ประโยคขู่
 ลองไม่กินอาหารเข้าซี คุณพ่อจะด่าเธอ เป็นประโยคทำทนาย

หนังสือ **บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 3** (วิจิตรนัฏ ภาณุพงศ์ และ คณะ, 2552)

จำแนกชนิดของประโยคเป็น 3 ประเภทได้แก่

1. ประโยคตามโครงสร้าง
2. ประโยคตามกาล
3. ประโยคตามเจตนา

ในประเภทที่ 1 ประโยคตามโครงสร้าง ประโยคแบ่งออกเป็น 3 ชนิด ได้แก่ ประโยค
 สามัญ ประโยคซ้อน และประโยครวม

1. **ประโยคสามัญ**สามารถเรียกเป็นประโยคพื้นฐานได้ หมายความว่าประโยค
 ชนิดนี้ประกอบด้วยนามวลีที่ทำหน้าที่เป็นประธานและกริยาวลีที่ทำหน้าที่เป็นภาคแสดง ลักษณะ
 ของประโยคสามัญคือ ไม่มีอนุประโยคหรือคำเชื่อม ประโยคสามัญสามารถแบ่งเป็น 2 ชนิด ได้แก่
 ประโยคสามัญที่มีกริยาวลีเดียว เช่น เรากินขนม ประโยคนี้ มีกริยาวลีเดียว คือ คำว่า “กิน” และ
 ประโยคสามัญที่มีหลายกริยาวลี เช่น ฉันเดินไปดูหนัง ในประโยคนี้ มีกริยา 3 กริยา ได้แก่ “เดิน”
 “ไป” และ “ดู”

2. **ประโยคซ้อน**เป็นประโยคที่ประกอบด้วยประโยคหลักกับอนุประโยค และ
 ประโยคซ้อนสามารถแบ่งเป็น ประโยคซ้อนที่มีนามานุประโยค หมายความว่า เช่น ที่ครูเล่ามานั้น
 สนุกมาก ประโยคนี้ “ที่ครูเล่ามานั้น” เป็นอนุประโยคทำหน้าที่เหมือนนามวลี ชนิดที่ 2 คือ ประโยค
 ซ้อนที่มีคุณานุประโยค เช่น เสื้อที่พี่ใส่อยู่สวยมาก ประโยคนี้ “พี่ใส่อยู่” เป็นอนุประโยคทำหน้าที่
 ขยายนาม “เสื้อ” ชนิดที่ 3 คือ ประโยคซ้อนที่มีวิเศษยานุประโยค เช่น เขาอ่านหนังสือจนไม่นอน
 ซึ่งไม่ดีกับสุขภาพเลย ประโยคนี้ “ไม่ดีกับสุขภาพเลย” เป็นอนุประโยคทำหน้าที่ขยายกริยาวลี
 “อ่านหนังสือ”

3. **ประโยครวม**เป็นประโยคที่ประกอบด้วยประโยคย่อย 2 ประโยคขึ้นไป และ
 นำประโยคย่อยรวมเป็นประโยคเดียวกัน ส่วนประโยคย่อยสามารถเป็นประสามัญหรือประโยค

ซ้อนก็ได้ เช่น พี่จะไปภูเก็ตและน้องจะไปด้วย ในประโยครวมนี้ เป็นประโยคสามัญรวมกับประโยคสามัญ เราได้ยินเขาพูดอยู่แต่เราไม่รู้ว่าเขาถามอะไรแน่ ประโยครวมนี้ เป็นประโยคสามัญรวมกับประโยคซ้อน พ่อบอกให้เราทำการบ้านที่ครูสั่งและทำแบบฝึกด้วย ประโยครวมนี้ เป็นประโยคซ้อนรวมกับประโยคสามัญ พี่บอกว่าเขาชอบอ่านหนังสือแต่ไม่บอกว่าเขาชอบอ่านหนังสือแบบไหน ประโยครวมนี้เป็นประโยคซ้อนรวมกับประโยคซ้อน

ในประเภทที่ 2 ประโยคตามมาลา ประโยคแบ่งออกเป็น 4 ชนิด ได้แก่ ประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม ประโยคคำสั่ง ประโยคปฏิเสธ

1. **ประโยคบอกเล่า** เป็นประโยคที่มีใจความบอกเล่าเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อแสดงมาลาที่เป็น การถาม ขอร้อง คำสั่ง เช่น “ฉันกับเพื่อนจะไปโรงเรียน”

2. **ประโยคคำถาม** เป็น ประโยคที่ประกอบด้วยคำแสดงคำถาม หรือมีคำลงท้ายที่แสดงคำถาม เช่น “ทำไมเขาไม่ชอบคนนี้”

3. **ประโยคคำสั่ง** เป็น ประโยคที่ผู้พูดอยากให้ผู้ใดผู้หนึ่งทำสิ่งตามผู้พูดสั่งให้ เช่น “นั่งตอนนี้สิ”

4. **ประโยคปฏิเสธ** เป็นประโยคที่มีคำที่แสดงปฏิเสธ เช่น ไม่ มิใช่ เปล่า เป็นต้น ตัวอย่างประโยค เช่น “พวกเขาตัดสินใจว่าไม่ไปโรงเรียน”

ในประเภทที่ 3 ประโยคตามเจตนา ประโยคแบ่งออกเป็น 9 ชนิด ได้แก่ ประโยคบอกให้ทราบ ประโยคเสนอแนะ ประโยคห้าม ประโยคชักชวน ประโยคขู่ ประโยคขอร้อง ประโยคคาดคะเน ประโยคถาม

ตัวอย่างประโยคของแต่ละชนิดดังนี้

พ่อชอบต้นไม้ เป็นประโยคบอกให้ทราบ

คุณลองพูดดีๆ กับน้องบ้างสิ เป็นประโยคเสนอแนะ

ห้ามไปข้างนอกในช่วงนี้ เป็นประโยคห้าม

เราไปดูหนังกันดีกว่า เป็นประโยคชักชวน

ถ้าเธอไม่ทำการบ้าน ฉันจะไปบอกพ่อ เป็นประโยคขู่

กรุณาอดรอมเท่าก่อนนะคะ เป็นประโยคขอร้อง

หนังสือเล่มนี้น่าจะเป็นหนังสือที่คุณต้องการ เป็นประโยคคาดคะเน

ทำไมเขาไม่มาเรียน เป็นประโยคถาม

สรุปได้ว่านักภาษาด้านไวยากรณ์ภาษาไทยจำแนกชนิดของประโยคได้เป็น 3 กลุ่ม

ได้แก่

1. ชนิดของประโยคตามโครงสร้างไวยากรณ์

2. ชนิดของประโยคตามมาลาในการสื่อสาร

3. ชนิดของประโยคตามเจตนา

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะเน้นประโยคไวยากรณ์ในภาษาไทย ดั่งนั้นผู้วิจัยจะทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวกับชนิดของประโยคภาษาไทยตามโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้น โดยนำหลักภาษาไทยของหนังสือ**บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 3** มาช่วยสร้างและอธิบายกฎเกณฑ์โครงสร้างไวยากรณ์ของประโยคภาษาไทยของแบบฝึกให้นักศึกษาชาวจีน เนื่องจากหนังสือเล่มนี้เป็นหนังสืออุเทศภาษาไทย สามารถให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะและหลักภาษาไทย รวมทั้งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยในปัจจุบัน ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้เนื้อหา เพื่อการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องเหมาะสมสำหรับครู นักเรียน และผู้สนใจทั่วไป และความยากง่ายของหนังสือเล่มนี้จะเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัยครั้งนี้ ซึ่งจะทำให้นักศึกษาจีนเข้าใจความรู้ในการแต่งประโยคภาษาไทยได้ง่ายขึ้น และสามารถช่วยนักศึกษาจีนพัฒนาทักษะการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ

3. แบบฝึกการเขียน

การวิจัยนี้มุ่งสร้างแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนเพื่อช่วยพัฒนาทักษะการแต่งประโยคที่ถูกต้องสำหรับนักศึกษาชาวจีน ดั่งนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวคิดในการสร้างแบบฝึกตามลำดับดังนี้

3.1 ความหมายของแบบฝึก

3.2 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

3.3 ประโยชน์ของแบบฝึก

3.4 หลักการสร้างแบบฝึก

3.1 ความหมายของแบบฝึก

แบบฝึกเป็นเครื่องมือหนึ่งที่น่าไปใช้ในกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนและนักศึกษาประสบผลสำเร็จในการเรียน ถือว่าเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการช่วยพัฒนาทักษะที่ต้องการของนักศึกษา มีผู้วิจัยหลายท่านที่กล่าวถึงความหมายของแบบฝึก ดังนี้

พัชรินทร์ เออชูชื่น (2540, น. 22) ได้กล่าวถึงความหมายของแบบฝึกไว้ว่า เป็นเครื่องมือหนึ่งที่ให้นักศึกษาศึกษาด้วยตนเองได้เพื่อพัฒนาทักษะใดทักษะหนึ่งตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

วนิดา ราชรักษ์ (2548, น. 35) กล่าวถึงความหมายของแบบฝึกว่า แบบฝึกเป็นงานหรือกิจกรรมหนึ่งที่ผู้สอนสร้างขึ้น และมอบหมายให้นักศึกษาปฏิบัติและฝึกฝนทบทวน เพื่อช่วย

ให้นักศึกษามองเห็นข้อผิดพลาดในการเรียนด้วยการทำแบบฝึกจากผู้สอนสร้างขึ้น จนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ

บุษกร เลิศวระศิริกุล (2550, น. 20) ให้ความหมายของแบบฝึกว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนหรือกิจกรรมประเภทหนึ่งที่ถูกผู้สอนสร้างขึ้น เพื่อให้นักศึกษากระทำในเวลาเรียนหรือนอกเวลาเรียน และการทำแบบฝึกจะช่วยนักศึกษาฝึกทักษะที่สอดคล้องกับบทเรียนและจะช่วยนักศึกษาได้ความเข้าใจต่อความรู้ได้มากขึ้น นอกจากนี้ นักศึกษาสามารถฝึกปฏิบัติด้วยตนเองได้

ดารานีย์ จันทร์หอม (2550, น. 49) ให้ความหมายกับแบบฝึกว่า แบบฝึกเป็นอุปกรณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่ง ผู้สอนใช้แบบฝึกมาช่วยฝึกทักษะต่าง ๆ ของนักศึกษา และช่วยพัฒนาแก้ไขปัญหานักศึกษาตอนที่เขาเรียน ซึ่งแบบฝึกเป็นสื่อการสอนที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับกระบวนการเรียนการสอน

สิริกร จิเจริญ (2554, น. 6) อธิบายความหมายของแบบฝึกว่า เป็นสื่อการเรียนการสอนหนึ่งที่ช่วยให้นักศึกษาฝึกทักษะที่ต้องการ และเกิดความรู้ที่คงทนตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

จากความคิดเห็นที่ข้างต้น สรุปได้ว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนหนึ่งที่ถูกผู้สอนมอบให้นักศึกษากระทำ หรือนักศึกษาศึกษาด้วยตนเอง เพื่อให้นักศึกษาฝึกทักษะที่ต้องการและช่วยพัฒนาทักษะจนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

มีผู้วิจัยหลายท่านที่ให้ความคิดเห็นที่เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกที่ดี ซึ่งมีลักษณะหลายประการ ไว้ดังนี้

สนิท สัตโยภาส (2531, น. 43) ได้กล่าวถึงแบบฝึกที่ดีควรประกอบด้วยประการดังต่อไปนี้

1. จุดมุ่งหมายของแบบฝึกควรเน้นการสอนมากกว่าการทดสอบ
2. ทุกเรื่องของแบบฝึกนั้นควรพูดถึงเนื้อหาเพียงอย่างเดียว
3. สิ่งที่ทำให้นักศึกษาฝึกควรเป็นสิ่งหรือปัญหาที่นักศึกษาพบเห็นอยู่แล้ว ไม่ใช่เป็นความรู้ใหม่ที่นักศึกษาไม่เคยเรียน
4. ความยาวของเนื้อหาในแต่ละแบบฝึกไม่ควรยาวจนเกินไป เพื่อไม่ให้นักศึกษาเกิดความเบื่อหน่าย

5. แบบฝึกต้องเน้นฝึกทักษะหนึ่งที่เป็นหลัก เช่น การอ่าน การเขียน การพูด การฟังอย่างหนึ่ง

6. แบบฝึกที่ดีต้องได้รับความพึงพอใจของนักศึกษา

7. ภาษาที่นำมาสร้างแบบฝึกควรไม่ยากเกินไป

8. แบบฝึกควรเริ่มจากการฝึกเสียง หากนักศึกษามีความรู้ในด้านการออกเสียงแล้ว จึงทำแบบฝึกการเขียนได้

ประสงค์ วิทยนสุข (2532, น. 56) กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแบบฝึกดังนี้

1. แบบฝึกที่ดีต้องนึกถึงระดับความรู้ของนักศึกษาและความแตกต่างระหว่างนักศึกษาด้วย

2. แบบฝึกที่ดีต้องสามารถทำให้นักศึกษาเกิดความสนใจได้โดยใช้รูปภาพ

3. ควรเรียงลำดับจากง่ายถึงยาก เพื่อให้นักศึกษามีกำลังใจ

4. ต้องเป็นแบบฝึกที่เหมาะสมกับวัยของนักศึกษา เช่น การใช้ภาษาไม่ยากนัก

ชันธชัย มหาโพธิ์ (2535, น. 20) ให้ความคิดเห็นที่เกี่ยวกับลักษณะที่ดีของแบบฝึกไว้

ว่า

1. เนื้อหาของแบบฝึกต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

นักศึกษา

2. เนื้อหาและกิจกรรมที่สร้างขึ้นต้องเหมาะสมกับวัยและความสามารถของ

นักศึกษาได้

3. ต้องวางรูปแบบที่ดี และใช้รูปภาพเพื่อให้แบบฝึกนั้นดึงดูดความสนใจจาก

4. ต้องออกแบบที่ว่างให้เหมาะสมกับฝึกเขียน

5. ต้องจัดเวลาให้เหมาะสมกับแต่ละเรื่องในแบบฝึก

ตนเองได้

6. ต้องให้นักศึกษาสามารถมองเห็นความก้าวหน้าโดยตรวจผลการเรียนด้วย

ดังนี้

สุพรรณณี ไชยเทพ (2554, น. 19) มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้

1. แบบฝึกที่ดีต้องให้นักศึกษาเข้าใจสยโดยการใช้อำสั่ง คำชี้แจง

2. เนื้อหาของแต่ละเรื่องต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

3. ควรมึจุดเด่นที่สามารถทำให้นักศึกษาเกิดความสนใจได้ เช่น การใช้รูปภาพ

4. การใช้ภาษาต้องเหมาะกับวัยของนักศึกษา
5. การสร้างแบบฝึกของแต่ละเรื่อง เนื้อหาไม่ควรยาวเกินไป
6. ควรใส่กิจกรรมที่สนุกเพื่อทำให้นักศึกษาไม่รู้สึกเบื่อ
7. ต้องให้ความสำคัญกับความต้องการของนักศึกษาโดยใช้วิธีที่สนุกสนานในเวลาการทำแบบฝึก

8. มีคำตอบที่ชัดเจนเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจง่าย
9. นักศึกษาสามารถมองเห็นความก้าวหน้าหลังจากการทำแบบฝึก

จากลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีที่มีผู้วิจัยให้ความคิดเห็นไว้ข้างต้น ซึ่งเป็นแนวคิดที่ดีที่สามารถนำมาใช้ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงสรุปลักษณะของแบบฝึกที่ดีดังนี้

1. แบบฝึกที่ดีต้องมีคำสั่งและคำชี้แจงให้นักศึกษาเข้าใจง่ายก่อนทำแบบฝึกเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจวิธีการใช้แบบฝึก และทำให้การทำแบบฝึกมีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. ในแต่ละเรื่องของแบบฝึกนั้นควรใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย
3. ระดับเนื้อหาควรเหมาะสมกับความสามารถของนักศึกษา
4. ต้องจัดเวลาการทำแบบฝึกให้เหมาะสม ไม่นานเกินไป
5. ใช้วิธีที่สนุกสนานหรือกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อสร้างความสนใจจากนักศึกษาทำให้เขาอยากเรียนและไม่รู้สึกเบื่อหน่ายด้วย
6. ต้องมีวิธีการวัดผลเพื่อให้นักศึกษาสามารถสังเกตความก้าวหน้าของตนเองได้เพื่อให้กำลังใจแก่นักศึกษาด้วย

3.3 ประโยชน์ของแบบฝึก

แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนหนึ่งที่มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อนักศึกษาที่จะช่วยให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะที่ต้องการ และให้มีความรู้มากขึ้น นอกจากนี้นักศึกษาสามารถฝึกด้วยตนเองได้และเกิดความมั่นใจที่จะเรียนรู้โดยการมองเห็นความก้าวหน้าหลังจากการใช้แบบฝึก

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538, น. 54) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า

1. แบบฝึกเป็นอุปกรณ์หนึ่งที่น่านำมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อช่วยลดภาระของผู้สอน และทำให้ช่วยผู้สอนมองข้อผิดพลาดต่าง ๆ ของนักศึกษาได้ชัดเจน
2. แบบฝึกจะช่วยให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาให้ดีขึ้น ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักศึกษาประสบผลสำเร็จในทางจิตใจมากขึ้น ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน

3.แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ประเมินผลการเรียนหลังจากเรียนบทเรียนแล้ว ช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง

4.แบบฝึกจะช่วยให้นักศึกษาฝึกฝนได้เต็มที่ เพราะนอกจากที่เรียนในเวลาเรียน และช่วยให้ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเองด้วย

เนาวรัตน์ ชื่นมณี (2540, น. 33) ให้ความคิดเห็นกับประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า

1.แบบฝึกจะช่วยนักศึกษาเข้าใจบทเรียนให้ดีขึ้น
2.แบบฝึกจะช่วยนักศึกษาเกิดความสนุกสนาน โดยใช้รูปแบบที่หลากหลายและรูปภาพ

3.แบบฝึกจะช่วยนักศึกษาแก้ไขพัฒนาปัญหาของตนเองได้ตามความต้องการของตนเอง และสามารถนำแบบฝึกมาทบทวนเนื้อหาเดิมได้

4.แบบฝึกจะช่วยผู้สอนประหยัดเวลา และสามารถลดภาระของผู้สอนได้
สุวิทย์ มูลคำ (2550, น. 53) ได้กล่าวว่าประโยชน์ของแบบฝึกมีทั้งหมด 12 ประการ

ดังนี้

1.แบบฝึกเป็นเครื่องมืออำนวยความสะดวก จะทำให้นักศึกษาเข้าใจบทเรียนให้ดีขึ้น
2.ช่วยผู้สอนทราบว่าความเข้าใจของนักศึกษาต่อบทเรียน
3.ทำให้นักศึกษาเกิดความเชื่อมั่นต่อตนเองและสามารถประเมินผลการเรียนด้วยตนเองได้

4.ให้นักศึกษาฝึกทำงานตามลำพัง จึงได้เรียนความรับผิดชอบในการเรียนด้วย
5.ช่วยลดภาระของผู้สอน

6.ทำให้นักศึกษาฝึกทักษะที่ต้องการอย่างเต็มที่
7.ทำให้นักศึกษาได้ความก้าวหน้าตามความแตกต่างระหว่างบุคคล

8.ช่วยเสริมให้ทักษะให้คงทนยิ่งขึ้น
9.แบบฝึกสามารถเป็นเครื่องวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง

10.นักศึกษาสามารถใช้แบบฝึกหัดเป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเอง
11.ช่วยผู้สอนมองเห็นจุดเด่นและปัญหาต่าง ๆ ของนักศึกษาอย่างชัดเจน

12.ประหยัดค่าใช้จ่ายแรงงานและเวลาของผู้สอนได้

โดยสรุป แบบฝึกที่ดีจะมีประโยชน์ที่ช่วยทำให้นักศึกษาประสบผลสำเร็จในการทบทวนทักษะได้เป็นอย่างดี แบบฝึกที่ดีจะเหมือนผู้ช่วยที่ดีของผู้สอน ทำให้ผู้สอนลดภาระการสอนลงทำให้นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่ในเวลาเรียนหรือเวลานอกเรียนก็ตาม

และแบบฝึกจะเพิ่มความมั่นใจให้นักศึกษาได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้แบบฝึกจะช่วยในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเฉพาะนักศึกษาที่มีปัญหาในการเรียนรู้ และจำเป็นต้องมีการสอนต่างจากกลุ่มนักศึกษาปกติทั่วไป ดังนั้นการสร้างแบบฝึกจึงมีประโยชน์มากสำหรับนักศึกษาที่มีปัญหาในการเรียนรู้ที่จะช่วยให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะทางภาษาได้มากขึ้น

3.4 หลักการสร้างแบบฝึก

เพื่อบรรลุจุดประสงค์ที่การสร้างแบบฝึกให้กับนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพจริง ๆ มีผู้วิจัยหลายท่านที่เสนอหลักการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

อารีย์ บัวคุ้มภัย (2540, น. 21) ให้ความคิดเห็นว่าการสร้างแบบฝึกที่ดี ควรมีหลักดังนี้

1. ต้องยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ และสภาพการเรียนรู้ของแต่ละวัย ต้องมีความเข้าใจต่อความแตกต่างระหว่างนักศึกษา และสามารถมีจุดที่เร้าความสนใจจากนักศึกษาได้
2. เนื้อหาของแบบฝึกต้องตรงกับจุดมุ่งหมายของแบบฝึก ฉะนั้นต้องมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนและแน่นอน
3. ต้องมีความยากง่าย และเรียงเนื้อหาของแบบฝึกจากง่ายไปยาก
4. ต้องมีคำสั่งเพื่ออธิบายวิธีการใช้แบบฝึกให้นักศึกษา จึงให้นักศึกษาใช้แบบฝึกฝึกฝนตัวเองได้
5. ต้องมีรูปแบบที่หลากหลายเพื่อให้นักศึกษาเกิดความสนใจในการทำแบบฝึกนั้น
6. หลังจากสร้างแบบเสร็จแล้ว ควรจะตรวจผ่านผู้เชี่ยวชาญและไปทดลองด้วยเพื่อรับรองความถูกต้องของเนื้อหา
7. นักศึกษาสามารถประเมินผลการใช้แบบฝึกได้ เพื่อให้พวกเขามองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้

สำราญ วังนุราช (2550, น. 27) ได้อธิบายหลักการของแบบฝึกไว้ว่า

1. ต้องตั้งจุดมุ่งหมายของแบบฝึกซึ่งตอบสนองความต้องการปัญหาของนักศึกษา เพื่อได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย
2. ก่อนที่การสร้างแบบฝึกนั้น ต้องศึกษาปัญหาที่จะช่วยนักศึกษาพัฒนาหรือทักษะที่จะช่วยนักศึกษาฝึกฝน
3. ต้องคิดรูปแบบและขั้นตอนอย่างละเอียด

4. ควรสร้างแบบทดสอบที่สอดคล้องกับเนื้อหาและทักษะของแบบฝึก
5. การสร้างบัตรฝึกหัดใส่ในแต่ละเรื่องของแบบฝึกเพื่อให้นักศึกษาฝึกฝน
6. การสร้างบัตรอ้างอิงเพื่อเสนอแนวทางการตอบให้นักศึกษา
7. การสร้างแบบบันทึกผลการทดสอบเพื่อให้ผู้สอนหรือนักศึกษาเห็นผลการเรียนและความก้าวหน้าของการใช้แบบฝึกนั้น
8. ควรทดลองกับกลุ่มเป้าหมายก่อน เพื่อหาจุดที่แก้ไขปรับปรุงของแบบฝึกและแบบทดสอบ
9. ควรแก้ไขปรับปรุงจากปัญหาที่ได้อพบในเวลาการทดลอง
10. รวบรวมแบบฝึกเป็นชุด และเขียนคำชี้แจงและคำสั่ง คู่มือการใช้ของแบบฝึกนั้น

ดวงมณี กันทะยอม (2551, น. 29) กล่าวถึงหลักสำคัญในการสร้างแบบฝึกดังนี้

1. ต้องเข้าใจสภาพปัญหาของนักศึกษา และทักษะที่อยากให้นักศึกษาฝึกฝนอย่างชัดเจน
2. ต้องตั้งจุดมุ่งหมายของแต่ละเรื่องให้ชัดเจน เช่น ต้องให้นักศึกษาทำอะไรเพื่อบรรลุจุดประสงค์ของแต่ละเรื่อง
3. ต้องศึกษาปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในแต่ละเรื่อง และสร้างแบบฝึกเพื่อช่วยแก้ไขพัฒนาปัญหาเหล่านี้ได้
4. ควรวิเคราะห์จิตวิทยาการเรียนรู้อก่อน เพื่อสร้างแบบฝึกที่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาได้ ในขณะเดียวกัน สามารถได้รับความพอใจของนักศึกษาได้
5. ต้องกำหนดในแบบฝึกนั้นจะประกอบด้วย เรื่องอะไร มีลักษณะอะไร และจะเตรียมกิจกรรมอะไร
6. ลงมือสร้างแบบฝึก
7. ก่อนที่ใช้จริง ควรมีผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจแบบฝึก และควรนำแบบฝึกนั้นมาทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้แบบฝึกมีประสิทธิภาพจริงๆ

จากความคิดที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น ซึ่งเป็นแนวทางที่ดีสำหรับการสร้างแบบฝึก เรื่องการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน ผู้วิจัยจึงได้สรุปว่าแบบฝึกที่จะสร้างขึ้นครั้งนี้ควรประกอบด้วยหลักการดังนี้

1. ก่อนที่การสร้างแบบฝึก ผู้วิจัยควรเข้าใจจิตวิทยาของการเรียนเป็นอย่างดี

2. ควรตั้งจุดมุ่งหมายของแบบฝึกและแต่ละเรื่องของแบบฝึกโดยสังเกตสภาพปัญหาของนักศึกษาก่อน หรือต้องสังเกตทักษะที่นักศึกษาต้องการฝึกฝน

3. สำหรับการสร้างเนื้อหาของแบบฝึก ควรกำหนดรูปแบบ การเรียงลำดับของเนื้อหา และต้องวิเคราะห์วิธีที่ให้นักศึกษาเกิดความสนใจต่อการทำแบบฝึกชุดนี้

4. ต้องรับรองความถูกต้องของแบบฝึก โดยการผ่านตรวจจากผู้เชี่ยวชาญและควรไปทดลองเพื่อหาจุดที่แก้ไขปรับปรุงก่อนเพื่อให้แบบฝึกนี้สมบูรณ์มากขึ้น

5. ในองค์ประกอบของแบบฝึกนี้ ควรมีคำชี้แจงคำสั่งและคู่มือการใช้แบบฝึกให้ผู้สอนกับนักศึกษา เพื่อให้พวกเขาเข้าใจวิธีการใช้แบบฝึกชุดนี้อย่างชัดเจน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำแนวคิดที่เหมาะสมกับเรื่องและผู้วิจัยสนใจทำจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อสร้างแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนที่มีประสิทธิภาพ และช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาชาวจีน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อสร้างแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนและศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทย ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนดำเนินการวิจัยดังนี้

1. การกำหนดแบบแผนการทดลองในการวิจัย
2. การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง (try out) กับกลุ่มเป้าหมาย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึก
5. การดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง (try out)

1. การกำหนดแบบแผนการทดลองในการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การสร้างแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลัง (One Group Pretest Posttest Design) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538) โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือ นักศึกษาชาวจีน วิชาเอกภาษาไทย ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยชนชาติ กวางสี จำนวน 20 คน นักศึกษาเหล่านี้ได้คัดเลือกแบบเจาะจง ซึ่งกลุ่มนี้มีความรู้ภาษาไทยระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 ซึ่งเป็นระดับเริ่มเรียนการเขียนและการแต่งประโยคภาษาไทยโดยมีเรียนรายวิชา “ภาษาไทยพื้นฐาน 3”

ตาราง 4 แผนการวิจัยเชิงทดลองที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

การทดสอบก่อนเรียน	การจัดกระทำ	การทดสอบหลังเรียน
T_1	X	T_2

T_1 แทน การสอบก่อนการใช้แบบฝึกการสร้างประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

T_2 แทน การสอบหลังการใช้แบบฝึกการสร้างประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษา
ชาวจีน

X แทน การทดลองกับกลุ่มเป้าหมายโดยใช้แบบฝึกการสร้างประโยคภาษาไทย
สำหรับนักศึกษาชาวจีน

2. การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง (try out) กับกลุ่มเป้าหมาย

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง (try out) และกลุ่มเป้าหมายดังนี้

2.1 กลุ่มตัวอย่าง (try out)

นักศึกษาชาวจีน ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 วิชาเอกภาษาไทย คณะภาษาและ
วัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี 3 คน

2.2 กลุ่มเป้าหมาย

นักศึกษาชาวจีน ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 วิชาเอกภาษาไทย คณะภาษาและ
วัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี จำนวน 20 คน

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

3.1 แบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

3.2 แบบประเมินคุณภาพแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

3.3 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3.4 แบบประเมินแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เชี่ยวชาญ

3.5 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทย
สำหรับนักศึกษาชาวจีน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือดังกล่าวข้างต้นตามกระบวนการการสร้างเครื่องมือ
โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 แบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

ในการสร้างแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนนั้น ผู้วิจัยได้
วิเคราะห์ลักษณะของข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคสำหรับนักศึกษาชาวจีนจากงานวิจัยทั้งใน
ประเทศไทยและประเทศจีนที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระหว่างปีพ.ศ. 2551 ถึงพ.ศ. 2563 รวม 9 งานวิจัย
เพื่อนำผลการวิเคราะห์มาเป็นกรอบของเนื้อหาของแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยเล่มนี้เพื่อให้
เป็นแบบฝึกที่สอดคล้องกับข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดของนักศึกษาและอาจช่วยแก้ไขปัญหการ

แต่งประโยคภาษาไทยของนักศึกษาจีนได้อย่างตรงประเด็นมากที่สุด จากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดสามารถจำแนกข้อผิดพลาดการแต่งประโยคภาษาไทยได้ 7 ประเภท ได้แก่ 1) การแต่งประโยคผิดโดยขาดคำที่จำเป็น 2) การแต่งประโยคผิดโดยเพิ่มคำที่ไม่จำเป็น 3) การแต่งประโยคผิดโดยใช้คำผิด 4) การแต่งประโยคผิดโดยการเรียงลำดับผิด 5) การแต่งประโยคผิดโดยการใช้ลักษณะของภาษาแม่หรือภาษาอังกฤษ 6) การแต่งประโยคผิดโดยไม่ได้ใจความหรือไม่ชัดเจน 7) การสร้างประโยคที่ซับซ้อนและมีขนาดยาวไม่ได้ ดังมีรายละเอียดดังนี้

1) การแต่งประโยคผิดโดยขาดคำที่จำเป็น คือ ประโยคที่ไม่ถูกต้องตามหลักภาษาไทยเพราะไม่มีคำกริยา ขาดคำนามหรือสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานหรือกรรมของประโยค ขาดคำเชื่อม และขาดคำลักษณนาม จึงทำให้เป็นประโยคนั้น ๆ ผิดไวยากรณ์ (Chen shengliang และ Chen xier, 2553; ปณิธาน บรรณากรรม, 2555; รสริน ดิษฐบรรจง, 2561; ศิวริน แสงอาวุธ, 2560)

ตัวอย่าง

ตัวอย่างประโยคที่ไม่มีคำกริยา “ฉันจะไปหาคุณเมื่อเวลาว่าง” ประโยคนี้ไม่ถูกต้องเพราะไม่มีคำกริยาในอนุประโยค “เมื่อเวลาว่าง” ที่ถูกต้องควรเขียนว่า “ฉันจะไปหาคุณเมื่อมีเวลาว่าง” (ปณิธาน บรรณากรรม, 2555) “อาจารย์ชมพวกเรา ความสุขมาก ๆ” ประโยคนี้ไม่ถูกต้องเพราะไม่มีคำกริยา ที่ถูกต้องควรเขียนว่า “อาจารย์ชมพวกเรา เรามีความสุขมาก ๆ” โดยเพิ่มคำที่จำเป็นคือคำสรรพนาม “เรา” และ คำกริยา “มี” ซึ่งทำหน้าที่เป็นคำกริยาของประโยค (รสริน ดิษฐบรรจง, 2561)

ตัวอย่างประโยคที่ขาดคำนามหรือสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานหรือกรรมของประโยค “วันหยุดไม่อยู่บ้านงานจึงไม่เสร็จ” ประโยคนี้ไม่ถูกต้องเพราะไม่มีประธานของประโยค ที่ถูกต้องควรเขียนว่า “วันหยุดเขาไม่อยู่บ้านงานจึงไม่เสร็จ” ในที่นี้คำว่า “เขา” เป็นคำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค (Chen shengliang และ Chen xier, 2553)

“ตำรวจจับมาสอบสวน” ประโยคนี้ไม่ถูกต้องเพราะไม่มีกรรม ที่ถูกต้องควรเขียนว่า “ตำรวจจับผู้ต้องหาสอบสวน” ในที่นี้คำว่า “ผู้ต้องหา” เป็นคำนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค (Chen shengliang และ Chen xier, 2553)

ตัวอย่างประโยคที่ขาดคำเชื่อม “ปีนี้บริษัทได้กำไรดี ให้โบนัสพนักงานทุกคน” ประโยคนี้ไม่ถูกต้องเพราะไม่มีคำเชื่อมประโยค ที่ถูกต้องควรเขียนว่า “ปีนี้บริษัทได้กำไรดีจึงให้

ไบน์สพนักงานทุกคน” ซึ่งเพิ่มคำ “จึง” ที่ทำหน้าที่เป็นคำเชื่อมประโยค (Chen shengliang และ Chen xier, 2553)

ตัวอย่างประโยคที่ขาด**คำลักษณนาม** “ครอบครัวของฉันมีบ้านสอง” ประโยคนี้ไม่ถูกต้องเพราะไม่มีคำลักษณนามของบ้าน ที่ถูกต้องควรเขียนว่า “ครอบครัวของฉันมีบ้านสองหลัง” ในที่นี้คำว่า “หลัง” เป็นคำลักษณนามของบ้าน(ศิริริน แสงอาวุธ, 2560)

จากตัวอย่างพบว่าข้อผิดพลาดของการแต่งประโยคเกิดจากประโยคนั้นๆ ขาดคำที่จำเป็น เช่น คำนาม คำกริยา คำเชื่อมและคำลักษณนาม สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษายังไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคที่สมบูรณ์ในภาษาไทยและยังไม่เข้าใจหลักไวยากรณ์ที่ถูกต้อง ผู้วิจัยจึงจะนำข้อผิดพลาดนี้ไปสร้างเป็นแบบฝึกเพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจประโยคและโครงสร้างของประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษาไทยมากขึ้น

2) การแต่งประโยคโดย**เพิ่มคำที่ไม่จำเป็น** หมายถึง ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเพิ่มคำเข้าไปในประโยค เช่น คำนาม คำคุณศัพท์ หรือคำเชื่อม (Chen shengliang และ Chen xier, 2553; Qin xiuhong และคนอื่น ๆ, 2562; จินตนา พุทธเมตตะ, 2552; ปณิธาน บรรณารธรรม, 2555; ศิริริน แสงอาวุธ, 2560) ทั้งนี้บางประโยคอาจไม่ได้ทำให้เป็นประโยคผิดไวยากรณ์อย่างชัดเจนแต่ทำให้ไม่สามารถเข้าใจความหมายของประโยคนั้น ๆ ได้

ตัวอย่าง

“น้ำใจของผมนั่งรู้สึกดีใจและมีความสุข” ประโยคนี้มีคำว่า “น้ำใจของ” เพิ่มมาในประโยค ทำให้ไม่สามารถเข้าใจความหมายของประโยคนี้ได้ว่าต้องการสื่อความหมายใด แต่หากตัดคำดังกล่าวออกจะได้ประโยคที่สมบูรณ์และมีความหมายว่า “ผมรู้สึกดีใจและมีความสุข” (จินตนา พุทธเมตตะ, 2552)

“คนไทยมีน้ำใจกว้างมาก” ประโยคนี้มีคำว่า “กว้าง” เพิ่มมาในประโยค ทำให้ไม่สามารถเข้าใจความหมายของประโยคนี้ได้ว่าต้องการสื่อความหมายใด แต่หากตัดคำดังกล่าวออกจะได้ประโยคที่สมบูรณ์และมีความหมายว่า “คนไทยมีน้ำใจมาก” (ปณิธาน บรรณารธรรม, 2555)

“เวลานี้อากาศของเมืองไทยเป็นร้อนมาก” ประโยคนี้มีคำว่า “เป็น” เพิ่มมาในประโยค ทำให้เป็นประโยคผิดไวยากรณ์ นอกจากนี้ยังทำให้ความหมายของประโยคไม่ชัดเจน แต่หากตัดคำดังกล่าวออกจะได้ประโยคที่สมบูรณ์และมีความหมายว่า “เวลานี้อากาศของเมืองไทยร้อนมาก” (ศิริริน แสงอาวุธ, 2560)

“ชาวสวนกำลังเฟิ่งจะเก็บผลผลิตเพื่อเร่งส่งออกให้ทันเวลา” ประโยคนี้ใช้คำช่วยกริยาซ้อนกัน 2 คำ คือ “เฟิ่งจะ” และ “กำลัง” การเพิ่มคำช่วยกริยาในประโยค ทำให้ไม่สามารถเข้าใจความหมายของประโยคนี้ได้ว่าต้องการสื่อความหมายใด แต่หากตัดคำ “เฟิ่งจะ” ออกจะได้ประโยคที่สมบูรณ์และมีความหมายว่า “ชาวสวนกำลังเก็บผลผลิตเพื่อเร่งส่งออกให้ทันเวลา” (Chen shengliang และ Chen xier, 2553)

“ประเทศจีนมีวัฒนธรรมที่เก่าแก่สวยงามที่สืบต่อกันมาเป็น 5 พันกว่าปี” ประโยคนี้ใช้คำเชื่อม “ที่” 2 แห่ง ซึ่งสามารถตัดออกได้ โดยไม่ผิดไวยากรณ์และความหมายไม่เปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ยังมีการใช้คำ “กว่า” เพิ่มมาโดยไม่จำเป็น หากตัดคำดังกล่าวออกจะทำให้ประโยคกระชับและชัดเจนมากขึ้น (Qin xiuhong และคนอื่น ๆ, 2562)

จากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของการแต่งประโยคโดยเพิ่มคำที่ไม่จำเป็นนั้น แม้บางประโยคจะไม่ได้ทำให้ผิดไวยากรณ์แต่ก็ทำให้ไม่สามารถเข้าใจความหมายของประโยคนั้น ๆ ได้ ข้อผิดพลาดดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษายังไม่เข้าใจไวยากรณ์ของภาษาไทยและยังอาจไม่เข้าใจชนิดของคำ ความหมายของคำและการใช้คำในภาษาไทยด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงจะนำข้อผิดพลาดเหล่านี้ไปสร้างแบบฝึกเพื่อช่วยลดข้อผิดพลาดนี้ให้แก่นักศึกษาจีนต่อไป

3) การแต่งประโยคผิดโดยการใช้คำผิด คือ ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้คำ ได้แก่ การใช้คำนามแทนคำกริยา การใช้คำกริยาแทนคำนาม การใช้คำลักษณนามไม่ถูกต้อง และการใช้คำเชื่อมซึ่งประกอบด้วยคำบุพบทที่ทำหน้าที่เชื่อมคำและคำสันธานที่ทำหน้าที่เชื่อมประโยคไม่ถูกต้อง (จินตนา พุทธเมตตา, 2552; นวลทิพย์ เพิ่มเกษร, 2551; ปณิธาน บรรณารธรรม, 2555; ศิวริน แสงอาวุธ, 2560)

ตัวอย่าง

ตัวอย่างการใช้คำนามแทนคำกริยา “ฉันคิดว่าบริษัทจะการผลิตครบวงจร” ประโยคนี้ไม่ถูกต้องเพราะตามหลังคำช่วยหน้ากริยา “จะ” จะต้องเป็นคำกริยา แต่ในประโยคนี้เขียนเป็นคำนาม จึงเป็นการใช้คำผิด ที่ถูกต้องควรเขียนว่า “ฉันคิดว่าบริษัทจะผลิตครบวงจร” (นวลทิพย์ เพิ่มเกษร, 2551)

ตัวอย่างการใช้คำกริยาแทนคำนาม “ปีนี้จะมีก้าวหน้าในการเรียน” ประโยคนี้ไม่ถูกต้องเพราะตามหลังคำกริยา “มี” จะต้องเป็นคำนาม แต่ในประโยคนี้เขียนเป็นคำกริยา จึงเป็นการใช้คำผิด ในที่นี้ควรเขียนว่า “ปีนี้จะมีความก้าวหน้าในการเรียน” (นวลทิพย์ เพิ่มเกษร, 2551)

ตัวอย่างการใช้คำลักษณนามไม่ถูกต้อง “รถอันนี้มีเครื่องปรับอากาศ” ประโยคนี้ไม่ถูกต้องเพราะใช้คำลักษณนามของ “รถ” ผิด ดังนั้นจึงควรใช้ว่า “คัน” แทนคำว่า “อัน” เป็น “รถคันนี้มีเครื่องปรับอากาศ” (ศิริวิน แสงอาวุธ, 2560)

ตัวอย่างการใช้คำเชื่อมไม่ถูกต้อง “ครูเป็นคนสำคัญมากที่ชีวิตของเรา” ประโยคนี้ใช้คำเชื่อม “ที่” ซึ่งเป็นคำบุพบท ที่ทำหน้าที่เชื่อมคำนามกับคำนามเข้าด้วยกันไม่ถูกต้อง ทำให้ประโยคผิดไวยากรณ์และความหมายของประโยคไม่ชัดเจน จึงควรแก้ไขเป็น “ครูเป็นคนสำคัญมากในชีวิตของเรา” (ปณิธาน บรรณากรรม, 2555)

“เขาเป็นคนอันชอบอ่านหนังสือ” ประโยคนี้ใช้คำเชื่อม “อัน” ซึ่งเป็นคำเชื่อมอนุประโยค ที่ทำหน้าที่เชื่อมประโยคเข้าด้วยกันไม่ถูกต้อง แม้จะไม่ทำให้ประโยคผิดไวยากรณ์แต่คำเชื่อม “อัน” มักไม่ใช้ในการขยายความหมายบุคคล จึงควรแก้ไขเป็น “เขาเป็นคนที่ชอบอ่านหนังสือ” (ศิริวิน แสงอาวุธ, 2560)

จากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดจากการใช้คำผิดนี้ สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษายังขาดความเข้าใจเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำทางไวยากรณ์ในภาษาไทย โดยเฉพาะคำอาการนามดังจะเห็นได้จากข้อผิดพลาดจากการใช้คำนามแทนคำกริยาหรือใช้คำกริยาแทนคำนาม ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษายังไม่เข้าใจคำอาการนามในภาษาไทย นอกจากนี้ยังอาจไม่เข้าใจหน้าที่และการใช้คำลักษณนาม คำบุพบทและคำเชื่อมอนุประโยคในภาษาไทยด้วย ผู้วิจัยจึงจะนำข้อผิดพลาดนี้ไปเป็นเนื้อหาของแบบฝึกเพื่อช่วยให้นักศึกษาจึ้นเข้าใจและใช้คำในภาษาไทยแต่งประโยคได้ถูกต้องมากขึ้น

4) การแต่งประโยคผิดโดยการเรียงลำดับคำผิด หมายถึง ประโยคที่มีข้อผิดพลาดในการเรียงลำดับคำไม่ถูกต้องตามไวยากรณ์ภาษาไทย การเรียงลำดับคำผิดมี 2 ลักษณะ ได้แก่ การวางส่วนขยายผิด และการเรียงลำดับคำผิดโครงสร้างประโยคภาษาไทย (Chen shengliang และ Chen xier, 2553; Qin xiuhong และคนอื่น ๆ, 2562; จินตนา พุทธิเมตตะ, 2552; นวลทิพย์ เพิ่มเกษร, 2551; นิภา กู้พงษ์ศักดิ์, 2555; ปณิธาน บรรณากรรม, 2555; รสริน ดิษฐบรรจง, 2561; ศิริวิน แสงอาวุธ, 2560)

ตัวอย่าง

การวางส่วนขยายผิด “พ่อแม่โกรธมากเพราะเขาเรียนไม่พยายาม” ประโยคนี้ผิดเพราะวางส่วนขยายคำกริยา “เรียน” ไม่ถูกต้อง ข้อความ “ไม่พยายาม” เป็นส่วนขยายของคำกริยา

ที่ต้องอยู่หน้าคำกริยา ดังนั้นประโยคนี้ควรแก้ไขว่า “พ่อแม่โกรธมากเพราะเขาไม่พยายามเรียน” (นวลทิพย์ เพิ่มเกษร, 2551)

“ทุกคนเป็นคนที่ควรเคารพ” ประโยคนี้นี้ไม่ถูกต้องเพราะวางส่วนขยายค่านามผิด ไม่ถูกต้องตามไวยากรณ์ในภาษาไทยที่ส่วนขยายจะอยู่หลังคำที่ถูกขยาย ในที่นี้คำ “ทุกคน” เป็นส่วนขยาย “ครู” ดังนั้นประโยคที่ถูกต้องควรเขียนว่า “ครูทุกคนเป็นคนที่ควรเคารพ” (นิภา กู้พงษ์ศักดิ์, 2555)

ตัวอย่างการเรียงลำดับคำผิดโครงสร้างประโยคภาษาไทย “ถ้าประเทศไทยคุณมาเที่ยว” ข้อความนี้เป็นประโยคที่วางตำแหน่งของคำไม่ถูกต้องตามไวยากรณ์ภาษาไทยที่เรียงลำดับคำแบบ ประธาน-กริยา-กรรม ข้อความนี้ นำ “ประเทศไทย” ซึ่งควรอยู่ในตำแหน่งของกรรมไปไว้ในตำแหน่งของประธานจึงไม่ถูกต้อง ที่ถูกต้องควรเขียนว่า “ถ้าคุณมาประเทศไทย”(ศิวริน แสงอาวุธ, 2560)

“ภาพยนตร์ฉันไปดูมา” ข้อความนี้มีการเรียงลำดับคำต่างไปจากโครงสร้างไวยากรณ์ที่เรียงลำดับคำแบบ(ศิวริน แสงอาวุธ, 2560) ประธาน-กริยา-กรรม โดยนำคำ “ภาพยนตร์” วางไว้ในตำแหน่งของประธานแทนการวางตำแหน่งของกรรม ซึ่งประโยคที่ถูกต้องควรเขียนว่า “ฉันไปดูภาพยนตร์มา” (Chen shengliang และ Chen xier, 2553)

อย่างไรก็ดีลักษณะของการนำกรรมวางไว้ในตำแหน่งประธานของประโยคสามารถพบได้ในภาษาพูดที่เจ้าของภาษาใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้หากพิจารณาในแง่ของภาษาเขียนประโยคนี้นับว่าเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง

จากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคภาษาไทยที่เกิดจากการเรียงลำดับคำผิดนี้สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษายังไม่เข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาไทยทั้งในด้านการวางส่วนขยายและการเรียงลำดับคำแบบประธาน-กริยา-กรรม ผู้วิจัยจะนำข้อผิดพลาดนี้มาเป็นเนื้อหาในการสร้างแบบฝึกเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจประโยคภาษาไทยยิ่งขึ้นและช่วยลดข้อผิดพลาดลักษณะนี้ให้น้อยลงได้

5) การแต่งประโยคผิดโดยไม่ได้ใจความและไม่ชัดเจน หมายถึง ประโยคที่ผิดพลาดจากการแต่งประโยคไม่สมบูรณ์ ไม่จบกระแสความ และไม่สื่อความหมายเพราะขาดเนื้อความบางส่วน (Chen shengliang และ Chen xier, 2553; ปณิธาน บรรณาธรรม, 2555; ศิวริน แสงอาวุธ, 2560)

ตัวอย่าง

“ดิฉันหวังว่าไม่เมาเร็วและ...” ข้อความนี้เป็นประโยคที่ไม่สมบูรณ์เพราะขาดข้อความบางส่วนไปทำให้สื่อความได้ไม่ครบถ้วน หากเพิ่มเติมข้อความบางส่วนเป็น “ดิฉันหวังว่า จะไม่เมาเร็วและรถ” จะทำให้ประโยคสมบูรณ์และมีเนื้อความที่ชัดเจนขึ้น

“เมื่อตอนยังเด็กเขาชอบกินอาหารว่าง บัดนี้เขาอายุสี่สิบกว่าแล้ว” ประโยคนี้เป็นประโยคที่ไม่สมบูรณ์เพราะไม่จบกระแสความทำให้ไม่สามารถสื่อความหมายที่สมบูรณ์ได้ อาจเพิ่มส่วนของประโยคเป็น “เมื่อตอนยังเด็กเขาชอบกินอาหารว่าง บัดนี้เขาอายุสี่สิบกว่าแล้วเขายังชอบกินเหมือนเดิม”(ศิริวิน แสงอาวุธ, 2560)

“ป๊อบอกฉันซื้อหนังสือใหม่” ข้อความนี้เป็นประโยคที่ไม่สมบูรณ์เพราะขาดเนื้อความบางส่วนทำให้ข้อความนี้ไม่สื่อความหมาย ไม่ชัดเจนว่าต้องการสื่อสารว่าใครเป็นผู้กระทำการซื้อหนังสือ ควรแก้ไขโดยเพิ่มเติมเนื้อความให้ครบถ้วนว่า “ป๊อบอกฉันว่าเขาจะซื้อหนังสือใหม่” (Chen shengliang และ Chen xier, 2553)

จากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการแต่งประโยคผิดโดยไม่ได้ใจความและไม่ชัดเจนนี้ เป็นการแต่งประโยคที่ไม่สมบูรณ์เนื้อความบางส่วนขาดหายไปหรือไม่ครบถ้วน ข้อผิดพลาดนี้ สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษายังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับประโยคสมบูรณ์ในภาษาไทย โครงสร้างประโยคของภาษาไทยจึงทำให้แต่งประโยคไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะนำความรู้เกี่ยวกับประโยคและโครงสร้างประโยคมาเป็นเนื้อหาในการสร้างแบบฝึกเพื่อให้ให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการเขียนประโยคที่สมบูรณ์ได้อย่างถูกต้องต่อไป

6) การแต่งประโยคผิดโดยการใช้ลักษณะของภาษาแม่หรือภาษาอังกฤษ คือ การแต่งประโยคตามโครงสร้างและการจัดเรียงคำในประโยคแบบภาษาอังกฤษหรือภาษาจีนซึ่งเป็นภาษาแม่ของนักศึกษา ทำให้เป็นประโยคที่ไม่ถูกต้องตามหลักภาษาไทยและอาจสื่อความหมายไม่ชัดเจนด้วย (นวลทิพย์ เพิ่มเกษร, 2551; ศิริวิน แสงอาวุธ, 2560)

ตัวอย่าง

“เรากินข้าวด้วยกันเป็นสนุกสนาน” ประโยคนี้ใช้การเรียงลำดับคำแบบภาษาอังกฤษซึ่งเทียบได้กับ Having a meal together is interesting. การเรียงลำดับคำในภาษาอังกฤษจะมีลำดับคำ Verb to be + Adjective เมื่อนักศึกษาแต่งประโยคภาษาไทยก็จะเปลี่ยนคำว่า “เป็น” แทนคำว่า is ในภาษาอังกฤษ จึงทำให้ประโยคไม่ถูกต้อง ควรแก้ไขใหม่ว่า “เรากินข้าวด้วยกันอย่างสนุกสนาน” (นวลทิพย์ เพิ่มเกษร, 2551)

“ตอนเช้ากินแล้วอาหารก็ไปเข้าเรียน” ประโยคนี้ไม่ถูกต้อง ศิวริน แสงอาวุธ (2560) อธิบายว่าประโยคนี้ไม่ถูกต้องเพราะเป็นการใช้ลักษณะประโยคแบบภาษาจีนซึ่งเป็นภาษาแม่ของนักศึกษา ควรแก้ไขใหม่ว่า “ตอนเช้ากินอาหารแล้วก็ไปเรียน”

จากการวิเคราะห์พบข้อสังเกตเกี่ยวกับลักษณะข้อผิดพลาดดังกล่าวนี้สอดคล้องกับข้อผิดพลาดเรื่องการเรียงลำดับคำไม่ถูกต้องหรือวางส่วนขยายผิดด้วย ทั้งนี้อาจเกิดจากอิทธิพลของภาษาแม่เช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตามข้อผิดพลาดนี้แสดงให้เห็นว่านักศึกษายังไม่เข้าใจประโยคและโครงสร้างประโยคภาษาไทยเพียงพอ

7) การสร้างประโยคซับซ้อนและมีขนาดยาวไม่ได้ หมายถึง ข้อจำกัดของนักศึกษาที่ไม่สามารถแต่งประโยคที่มีความซับซ้อนและมีขนาดยาวจากการขยายความได้ Wang fengmei (2557) กล่าวว่านักศึกษาจีนส่วนใหญ่สามารถสร้างประโยคที่มีโครงสร้างแบบง่ายแต่ยังไม่สามารถสร้างประโยคที่ซับซ้อนและมีขนาดยาวได้ ข้อจำกัดของนักศึกษาที่ไม่สามารถสร้างประโยคซับซ้อนและมีขนาดยาวได้อาจเนื่องมาจากนักศึกษายังไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคที่ซับซ้อนหรือประโยครวมในภาษาไทยเพียงพอจึงยังไม่สามารถสร้างประโยคที่ซับซ้อนได้

ผลจากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคของนักศึกษาจีนจากงานวิจัยทั้ง 9 เรื่อง ทำให้เห็นความสัมพันธ์ของข้อผิดพลาดเหล่านั้นกับประเด็นความรู้ที่นักศึกษาควรเรียนรู้และฝึกฝนเพิ่มเติม ซึ่งผู้วิจัยจะนำมาเป็นกรอบเนื้อหาในแต่ละบทของแบบฝึกการเขียน ดังตาราง

ตาราง 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคกับประเด็นความรู้

ลักษณะของข้อผิดพลาด	ประเด็นความรู้ที่นักศึกษาควรเรียนรู้และฝึกฝนเพิ่มเติม
1) การแต่งประโยคผิดโดยขาดคำที่จำเป็น	- ประโยคและโครงสร้างประโยคภาษาไทย - ชนิดของคำและการใช้คำ; คำนาม คำกริยา คำลักษณนาม และคำเชื่อม
2) การแต่งประโยคโดยเพิ่มคำที่ไม่จำเป็น	- ประโยคและโครงสร้างประโยคภาษาไทย - ชนิดของคำ ความหมายและการใช้คำ
3) การแต่งประโยคผิดโดยการใช้คำผิด	- คำอาการนาม - คำลักษณนาม - คำบุพบท - คำเชื่อมอนุประโยค

ตาราง 5 (ต่อ)

ลักษณะของข้อผิดพลาด	ประเด็นความรู้ที่นักศึกษาควรเรียนรู้ และฝึกฝนเพิ่มเติม
4) การแต่งประโยคผิดโดยการเรียงลำดับคำผิด	- ประโยคและโครงสร้างประโยคภาษาไทย - การเรียงลำดับคำและการวางส่วนขยายตามหลักภาษาไทย
5) การแต่งประโยคผิดโดยไม่ได้ใจความและไม่ชัดเจน	- ประโยคและโครงสร้างประโยคภาษาไทย
6) การแต่งประโยคผิดโดยการใช้ลักษณะของภาษาแม่หรือภาษาอังกฤษ	- ประโยคและโครงสร้างประโยคภาษาไทย
7) การสร้างประโยคซับซ้อนและมีขนาดยาวไม่ได้	- ประโยคและโครงสร้างประโยคภาษาไทย - ประโยคซับซ้อนและมีขนาดยาวในภาษาไทย ประโยคซ้อน ประโยครวม

เมื่อได้ประเด็นความรู้ที่นักศึกษาควรเรียนรู้และฝึกฝนเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดแล้ว ผู้วิจัยได้นำประเด็นเหล่านี้มากำหนดเป็นเนื้อหาในแต่ละบทของแบบฝึกโดยลำดับจากความรู้พื้นฐานไปสู่เรื่องที่ซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งสามารถกำหนดได้ 9 บท ดังนี้

บทที่ 1 รู้จักประโยคภาษาไทย

บทที่ 2 มารู้จักคำนามกันเถอะ

บทที่ 3 การใช้คำกริยาในภาษาไทย

บทที่ 4 คำบุพบทจะช่วยแต่งประโยคได้อย่างไร

บทที่ 5 คุณรู้วิธีการใช้คำเชื่อมไหม

บทที่ 6 มาลองแต่งประโยคซ้อนกันเถอะ (ตอนที่ 1)

บทที่ 7 มาลองแต่งประโยคซ้อนกันเถอะ (ตอนที่ 2)

บทที่ 8 เรามาสร้างประโยครวมด้วยกันเถอะ (ตอนที่ 1)

บทที่ 9 เรามาสร้างประโยครวมด้วยกันเถอะ (ตอนที่ 2)

ผู้วิจัยมุ่งสร้างแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนให้เป็นแบบฝึกที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ดังนั้นหลังจากกำหนดบทและเนื้อหาในแต่ละบทแล้ว ผู้วิจัยจึงได้กำหนดจุดมุ่งหมายของแต่ละบทเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจขอบเขตของเนื้อหาของแบบฝึกในบทนั้น ๆ และช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินตนเองระหว่างที่ใช้แบบฝึกนี้

จุดมุ่งหมายของแบบฝึกแต่ละบทจะสัมพันธ์กับเนื้อหาของบทโดยมีรายละเอียดดัง

ตาราง

ตาราง 6 เนื้อหาหลักของแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

ชื่อบท	จุดมุ่งหมายของบท
บทที่ 1 รู้จักประโยคภาษาไทย	<ol style="list-style-type: none"> อธิบายความหมายของประโยคได้ บอกส่วนประกอบและหน้าที่ของส่วนประกอบในประโยคได้ อธิบายประโยคสมบูรณ์ในภาษาเขียนได้ วิเคราะห์ความแตกต่างของการวางตำแหน่งส่วนขยายนามวลีและส่วนขยายกริยาวลีได้
บทที่ 2 มารู้จักคำนามกันเถอะ	<ol style="list-style-type: none"> บอกความหมายของคำนามได้ บอกชนิดของคำนามได้ อธิบายลักษณะของคำนามชนิดต่างๆ ได้ วิเคราะห์การวางคำลักษณนามได้ วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่าง “การ” กับ “ความ” ได้
บทที่ 3 การใช้คำกริยาในภาษาไทย	<ol style="list-style-type: none"> บอกความหมายและชนิดของคำกริยาได้ อธิบายลักษณะของคำกริยาชนิดต่างๆ ได้ วิเคราะห์คำกริยาชนิดต่างๆ และนำมาแต่งประโยคให้ถูกต้องได้
บทที่ 4 คำบุพบทจะช่วยแต่งประโยคได้อย่างไร	<ol style="list-style-type: none"> บอกความหมายและชนิดของคำบุพบทได้ อธิบายความแตกต่างระหว่าง “ของ” กับ “的” ได้ อธิบายลักษณะของคำบุพบทชนิดต่างๆ ได้ วิเคราะห์คำบุพบทชนิดต่างๆ และนำมาแต่งประโยคที่ถูกต้องได้

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อบท	จุดมุ่งหมายของบท
บทที่ 5 คุณรู้วิธีการใช้คำเชื่อม ใหม่	<ol style="list-style-type: none"> 1. บอกความหมายและชนิดของคำเชื่อมได้ 2. อธิบายความแตกต่างระหว่าง “กับ” กับ “และ” ได้ 3. อธิบายลักษณะของคำเชื่อมชนิดต่างๆ ได้ 4. อธิบายความแตกต่างระหว่างคำเชื่อม “ที่” “ซึ่ง” “อัน” ได้ 5. วิเคราะห์คำเชื่อมชนิดต่างๆ และนำมาแต่งประโยคให้ถูกต้องได้
บทที่ 6 มาลองแต่งประโยค ซ้อนกันเถอะ (ตอนที่ 1)	<ol style="list-style-type: none"> 1. บอกความหมายของประโยคซ้อนได้ 2. อธิบายลักษณะของประโยคซ้อนได้ 3. อธิบายลักษณะของประโยคซ้อนที่มีนามานุประโยคได้ 4. วิเคราะห์การแต่งประโยคซ้อนที่มีนามานุประโยคได้
บทที่ 7 มาลองแต่งประโยค ซ้อนกันเถอะ (ตอนที่ 2)	<ol style="list-style-type: none"> 1. อธิบายลักษณะของประโยคซ้อนที่มีคุณานุประโยคได้ 2. อธิบายความแตกต่างของคำเชื่อมคุณานุประโยค “ที่” “ซึ่ง” “อัน” ได้ 3. วิเคราะห์การแต่งประโยคซ้อนที่มีคุณานุประโยคได้ 4. อธิบายลักษณะของคำเชื่อมวิเศษนามานุประโยคชนิดต่าง ๆ ได้ 5. วิเคราะห์การแต่งประโยคซ้อนที่มีวิเศษนามานุประโยคได้
บทที่ 8 เรามาสร้างประโยครวม ด้วยกันเถอะ (ตอนที่ 1)	<ol style="list-style-type: none"> 1. อธิบายความหมายและลักษณะของประโยครวมได้ 2. อธิบายคำเชื่อมชนิดต่างๆ ระหว่างประโยคย่อยได้ 3. วิเคราะห์การแต่งประโยครวมที่เกิดจากประโยคสามัญกับประโยคสามัญได้ 4. วิเคราะห์การใช้การละคำในประโยครวมได้
บทที่ 9 เรามาสร้างประโยครวม ด้วยกันเถอะ (ตอนที่ 2)	<ol style="list-style-type: none"> 1. อธิบายความแตกต่างระหว่างประโยคซ้อนกับประโยครวมได้ 2. อธิบายและแต่งประโยครวมที่เกิดจากประโยคสามัญกับประโยคซ้อนได้ 3. อธิบายและแต่งประโยครวมที่เกิดจากประโยคซ้อนกับประโยคสามัญได้ 4. อธิบายและแต่งประโยครวมที่เกิดจากประโยคซ้อนกับประโยคซ้อนได้

แบบฝึกเล่มนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้นักศึกษาชาวจีนได้ทบทวนความรู้เกี่ยวกับหลักภาษาไทยในด้านการแต่งประโยคภาษาไทย และในขณะเดียวกันอาจช่วยให้นักศึกษาระมัดระวังข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นง่ายโดยในแต่ละบทได้อธิบายเหตุผลที่ทำให้นักศึกษาแต่งประโยคผิดพลาดไว้ในแบบฝึกด้วย

ในแต่ละบทจะประกอบด้วย

1. การทบทวนความรู้ก่อนทำแบบฝึกในแต่ละบทจะมีส่วนสรุปเนื้อหาอย่างกระชับที่เกี่ยวข้องกับบทนั้น ๆ เพื่อให้นักศึกษาได้ศึกษาและทบทวนก่อนทำแบบฝึกโดยในแต่ละบทจะมีสรุปเนื้อหาจะนำเสนอเป็นหน่วยย่อยจำนวน 2-3 ตอน เพื่อให้นักศึกษาได้ศึกษาทบทวนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับไวยากรณ์ของบทนั้น ๆ อย่างชัดเจนและสามารถใช้ความรู้ที่สอดคล้องกันมาทำแบบฝึกของบทนั้นได้

2. แบบฝึก หลังจากนักศึกษาทบทวนความรู้ก่อนทำแบบฝึกของแต่ละตอนแล้ว นักศึกษาจะได้ทำแบบฝึกหลังการทบทวนความรู้ เช่น ทบทวนความรู้ก่อนทำแบบฝึกบทที่ 1 ตอนที่ 1 เรียบร้อยแล้ว หลังจากนั้น นักศึกษาจะทำแบบฝึกสำหรับตอนที่ 1 ตามลำดับ การทำแบบฝึกจะช่วยนักศึกษาฝึกฝนทักษะการเขียนด้วยตนเองอย่างเป็นลำดับที่จะช่วยพัฒนาความสามารถให้เพิ่มขึ้นได้

3. เฉลยแบบฝึกของแต่ละบท หลังจากนักศึกษาทบทวนความรู้และทำแบบฝึกของแต่ละบทเรียบร้อยแล้ว นักศึกษาสามารถตรวจสอบและศึกษาแนวคำตอบจากเฉลยคำตอบได้ด้วยตนเอง

หลังจากการสร้างแบบฝึกแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณา และนำข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกให้สมบูรณ์และถูกต้องยิ่งขึ้น

3.2 แบบประเมินคุณภาพแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

หลังจากสร้างแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนเสร็จแล้ว ผู้วิจัยจึงสร้างแบบประเมินคุณภาพแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนโดยเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและตอบแบบประเมินเพื่อช่วยให้ได้ประสิทธิภาพของแบบฝึก

แบบประเมินคุณภาพแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านรูปแบบ ด้านเนื้อหา และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

ด้านรูปแบบ

ในด้านรูปแบบจะประกอบด้วย 4 หัวข้อย่อย ได้แก่ 1) ขนาดรูปเล่มมีความเหมาะสม 2) ภาพประกอบมีความเหมาะสม 3) ลักษณะตัวอักษรเหมาะสมชัดเจน 4) ขนาดตัวอักษรเหมาะสม

การออกแบบแบบฝึกที่ใช้รูปแบบที่เหมาะสมจะทำให้แบบฝึกใช้ง่ายและสามารถดึงดูดความสนใจของนักศึกษาได้ เช่น การเลือกลักษณะและขนาดตัวอักษรที่เหมาะสมกับนักศึกษาจะทำให้นักศึกษาอ่านง่าย ส่วนการเลือกภาพประกอบที่เหมาะสมจะทำให้นักศึกษาเกิดความสนใจในการทำแบบฝึกและช่วยเสริมให้เนื้อหาของแบบฝึกเข้าใจง่ายขึ้น นอกจากนี้ภาพประกอบยังเป็นส่วนหนึ่งของคำถามของแบบฝึก เช่น ให้นักศึกษาดูภาพประกอบเพื่อแต่งประโยคภาษาไทย

ด้านเนื้อหา

ในด้านเนื้อหาจะประกอบด้วย 6 หัวข้อย่อย ได้แก่ 1) มีความตรงตามจุดมุ่งหมายของแต่ละบท 2) องค์ประกอบของแบบฝึกมีความครบถ้วนสมบูรณ์ 3) ภาษาที่ใช้มีความยากง่ายเหมาะกับนักศึกษา 4) คำชี้แจงในแบบฝึกมีความชัดเจน เข้าใจง่าย 5) จำนวนข้อของแบบฝึกแต่ละบทเหมาะสมกับนักศึกษา 6) เนื้อหาเหมาะสมสอดคล้องกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ส่วนนี้จะเน้นเนื้อหาหลักของแบบฝึก เช่น ในแต่ละบทจะมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจความรู้สำคัญของบทนั้น ๆ เป็นลำดับแรกแล้วจึงทบทวนไวยากรณ์และทำแบบฝึกตามลำดับ การทำแบบฝึกตามลักษณะเช่นนี้ทำให้นักศึกษาจับหลักภาษาที่สำคัญของแต่ละบทได้อย่างชัดเจน แบบฝึกนี้เหมาะกับนักศึกษาที่เริ่มเรียนหลักไวยากรณ์ของประโยคภาษาไทย ซึ่งนักศึกษากลุ่มนี้ยังไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะอ่านภาษาไทยที่มีความซับซ้อนและมีคำศัพท์ที่เข้าใจยาก ดังนั้น การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับระดับของนักศึกษาจึงมีความสำคัญเช่นกัน นอกจากนี้ แบบฝึกเล่มนี้เป็นแบบฝึกที่เรียนได้ด้วยตนเองโดยไม่มีผู้สอน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องประเมินแบบฝึกเล่มนี้ว่าสอดคล้องเหมาะสมกับการเรียนด้วยตนเองหรือไม่

ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

ในด้านประโยชน์ที่ได้รับจะประกอบด้วย 2 หัวข้อย่อย ได้แก่ 1) ให้ความรู้การแต่งประโยคภาษาไทยแก่นักศึกษา 2) ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถด้านทักษะการเขียนภาษาไทย การประเมินด้านนี้จะเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์ของแบบฝึกนี้ คือ ช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย และช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคภาษาไทย เพื่อให้นักศึกษาจีนได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประโยคภาษาไทยและสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

หลักจากสร้างแบบประเมินคุณภาพแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับ นักศึกษาชาวจีนเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยปรึกษาและเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาแล้วนำ ข้อเสนอแนะที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.3 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การวิจัยครั้งนี้จะใช้วิธีการทดลองกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลัง (One Group Pretest Posttest Design) ซึ่งเครื่องมือที่สำคัญคือแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบ คะแนนของนักศึกษาก่อนที่ใช้แบบฝึกเล่มนี้และหลังจากใช้แบบฝึกเล่มนี้

แบบทดสอบนี้สร้างขึ้นตามจุดมุ่งหมายของแต่ละบทในแบบฝึกที่กำหนดไว้ และจะ เชื่อมโยงกับข้อผิดพลาดการแต่งประโยคภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนโดยเป็นแบบทดสอบ ปรณัยแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ

ส่วนเนื้อหาของแบบทดสอบจะใช้เนื้อหาที่กล่าวถึงในบทที่ 1 - บทที่ 9 เนื้อหาของ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีเนื้อเดียวกัน แต่จะสลับลำดับของตัวเลือกและข้อคำถามซึ่ง จะทำให้ข้อสอบก่อนเรียนและหลังเรียนต่างกันแต่มีเนื้อหาและจำนวนข้อเท่ากัน

ผู้วิจัยนำแนวคิดของ Bloom และ B.S (1956) มาประยุกต์ใช้ในการสร้าง แบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยจะวัด 3 มิติ ได้แก่ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้ เพื่อประเมินผลการเรียนที่ได้จากแบบฝึกว่านักศึกษาสามารถจำ ความรู้พื้นฐานของหลักไวยากรณ์ภาษาไทยได้หรือไม่ เช่น นิยามของคำชนิดต่าง ๆ และความ แตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาจีน และวัดความเข้าใจด้านประโยคภาษาไทย นอกจากนี้ แบบทดสอบจะวัดความสามารถของนักศึกษาในด้านการนำไปใช้ ซึ่งในแต่ละบทของแบบฝึกจะมี คำถามที่ให้นักศึกษาได้แต่งประโยคภาษาไทยตามที่กำหนดด้วย

หลังจากการสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณา จากนั้นได้นำมาแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยวางแผนสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยมีประเด็นตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 7 เนื้อหาหลักของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

บท	การนำไปใช้	ความรู้ ความจำ	ความเข้าใจ	จำนวนข้อ
1. รู้จักประโยคภาษาไทย	2	2	2	6
2. มารู้จักคำนามกันเถอะ	2	2	2	6
3. การใช้ คำกริยาใน ภาษาไทย	2	2	2	6
4. คำบุพบทจะช่วยแต่ง ประโยคได้อย่างไร	2	2	3	7
5. คุณรู้วิธีการใช้คำเชื่อม ใหม่	3	3	3	9
6. มาลองแต่งประโยคซ้อน กันเถอะ (ตอนที่ 1)	2	2	2	6
7. มาลองแต่งประโยคซ้อน กันเถอะ (ตอนที่ 2)	2	2	3	7
8. เรามาสร้างประโยครวม ด้วยกันเถอะ (ตอนที่ 1)	2	2	2	6
9. เรามาสร้างประโยครวม ด้วยกันเถอะ (ตอนที่ 2)	3	2	2	7
รวม	20	19	21	60

3.4 แบบประเมินแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เชี่ยวชาญ

หลังจากสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเรียบร้อยแล้ว เพื่อหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์และระดับพฤติกรรมของแบบทดสอบ ผู้วิจัยจึงสร้างแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีแบบ IOC (Index of item objective congruence)

ในแบบประเมินความคิดเห็นนี้ ผู้เชี่ยวชาญจะช่วยประเมินข้อคำถามว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแต่ละบทหรือไม่ และประเมินระดับพฤติกรรมของแต่ละข้อคำถามว่าเหมาะสมกับระดับพฤติกรรมที่ตั้งไว้หรือไม่

เมื่อผู้วิจัยสร้างแบบประเมินและสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นผู้วิจัยได้แก้ไขปรับปรุงแบบประเมินให้ถูกต้องสมบูรณ์ก่อนส่งให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินต่อไป

3.5 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

ตามขั้นตอนของการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ที่กำหนดไว้ หลังจากปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนและแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านแล้ว ผู้วิจัยจะนำเครื่องมือดังกล่าวไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง (try out) ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นนักศึกษาชาวจีน ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี 3 คน

เมื่อนักศึกษาทำแบบฝึกและแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแล้ว นักศึกษาจะตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน เพื่อเก็บรวบรวมความคิดเห็นของนักศึกษา ซึ่งเป็นมุมมองของนักศึกษาที่ได้ใช้แบบฝึกจริงเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขแบบฝึกให้สมบูรณ์และถูกต้องยิ่งขึ้น

ในแบบสอบถามความพึงพอใจ ประกอบด้วย 10 รายการ ได้แก่

1. การออกแบบของแบบฝึกได้แก่ รูปภาพประกอบ ตัวอักษร ขนาดของตัวอักษรเหมาะสมและน่าสนใจ
2. แบบฝึกใช้ภาษาที่ช่วยให้เข้าใจง่ายเหมาะกับนักศึกษา
3. แบบฝึกมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของแต่ละบทอย่างชัดเจน
4. แบบฝึกมีเนื้อหาที่ตรงกับปัญหาที่นักศึกษาต้องแก้ไขและปรับปรุง
5. แบบฝึกมีเนื้อหาที่น่าสนใจเหมาะสมซึ่งนักศึกษาสามารถศึกษาและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง
6. จำนวนข้อของแบบฝึกแต่ละบทเหมาะกับนักศึกษา
7. แบบฝึกช่วยเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจเรื่องประโยคและการแต่งประโยคภาษาไทยแก่นักศึกษา

8. แบบฝึกทำให้นักศึกษาต้องการที่จะพัฒนาความสามารถทักษะการเขียนภาษาไทยมากขึ้น

9. เมื่อทำแบบฝึกนักศึกษารู้สึกทำท่ายและสนุกที่จะเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

10. เมื่อใช้แบบฝึกแล้วนักศึกษารู้สึกมั่นใจในการแต่งประโยคภาษาไทยมากขึ้น

ส่วนท้ายของแบบสอบถามจะเป็นส่วนที่ให้นักศึกษาเขียนคำแนะนำเพิ่มเติมด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจนี้จะเน้นความรู้สึกการใช้แบบฝึกซึ่งนอกจากให้ความรู้การแต่งประโยคภาษาไทยให้นักศึกษาแล้ว ผู้วิจัยยังหวังเป็นอย่างยิ่งว่า นักศึกษาจะใช้แบบฝึกโดยไม่รู้สึกว่ายากเกินไปหรือรู้สึกเบื่อ ในทางตรงข้าม แบบฝึกนี้จะช่วยให้นักศึกษาสนใจการเรียนจากแบบฝึกเล่มนี้และสามารถช่วยให้นักศึกษาหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคภาษาไทยได้

4. การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกนี้จะแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งคือแบบประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนเพื่อตรวจความถูกต้องของเนื้อหาในแบบฝึก ตรวจการออกแบบของแบบฝึก และความยากง่ายของภาษาและเนื้อหาแบบฝึก เป็นต้น อีกส่วนคือแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การประเมินแบบ IOC เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของแต่ละบทและความสอดคล้องระหว่างตัวเลือกว่าระดับพฤติกรรมด้วย

การหาประสิทธิภาพของการวิจัยนี้มีผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 3 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญชาวไทย 2 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภูวกร ฉัตรบำรุงสุขและผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง ไชยศรี และผู้เชี่ยวชาญชาวจีน 1 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ Li Chunxiao

4.1 ผลจากแบบประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

ในการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนนั้น ผู้วิจัยใช้ลักษณะของแบบประเมินความคิดเห็นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale)

คะแนน 5 หมายถึง คุณภาพดีมาก

คะแนน 4 หมายถึง คุณภาพดี

คะแนน 3 หมายถึง คุณภาพปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ต้องปรับปรุงคุณภาพ

คะแนน 1 หมายถึง ไม่มีคุณภาพ

การหาค่าเฉลี่ยคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญกำหนดเกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 – 5.00 หมายถึง คุณภาพดีมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 – 4.50 หมายถึง คุณภาพดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 – 3.50 หมายถึง คุณภาพปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 – 2.50 หมายถึง ปรับปรุงคุณภาพ

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.50 หมายถึง ไม่มีคุณภาพ

ตาราง 8 ผลจากแบบประเมินคุณภาพแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน
จากผู้เชี่ยวชาญ

รายการ	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน			ค่าเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
	1	2	3		
1. ด้านรูปแบบ					
1.1 ขนาดรูปเล่มมีความเหมาะสม	5	5	5	5	ดีมาก
1.2 ภาพประกอบมีความเหมาะสม	4	4	4	4	ดี
1.3 ลักษณะตัวอักษรเหมาะสมชัดเจน	5	5	5	5	ดีมาก
1.4 ขนาดตัวอักษรเหมาะสม	5	5	5	5	ดีมาก

ตาราง 8 (ต่อ)

รายการ	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน			ค่าเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
	1	2	3		
2. ด้านเนื้อหา					
2.1 มีความตรงตามจุดมุ่งหมายของแต่ละบท	5	5	5	5	ดีมาก
2.2 องค์ประกอบของแบบฝึกมีความครบถ้วนสมบูรณ์	5	5	5	5	ดีมาก
2.3 ภาษาที่ใช้มีความยากง่ายเหมาะกับนักศึกษา	5	4	4	4.33	ดี
2.4 คำชี้แจงในแบบฝึกมีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	4	5	4.67	ดีมาก
2.5 จำนวนข้อของแบบฝึกแต่ละบทเหมาะสมกับนักศึกษา	5	4	4	4.33	ดี
2.6 เนื้อหาเหมาะสมสอดคล้องกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4	4	4	4	ดี
3. ประโยชน์ที่ได้รับ					
3.1 ให้ความรู้การแต่งประโยคภาษาไทยแก่นักศึกษา	5	5	5	5	ดีมาก
3.2 ส่งเสริมพัฒนาความสามารถในทักษะการเขียนภาษาไทย	5	5	5	5	ดีมาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.83	4.58	4.67	4.69	ดีมาก

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่าด้านรูปแบบ ขนาดรูปเล่ม ลักษณะตัวอักษรและขนาดตัวอักษรมีค่าเฉลี่ย 5.0 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ส่วนภาพประกอบมีค่าเฉลี่ย 4.0 อยู่ในเกณฑ์ดี

ด้านเนื้อหา ค่าเฉลี่ยของความตรงตามจุดมุ่งหมายของแต่ละบท องค์ประกอบของแบบฝึกมีความครบถ้วนและคำชี้แจงในแบบฝึกมีความชัดเจน เข้าใจง่าย อยู่ที่ 5.0 และ 4.67 ตามลำดับซึ่งอยู่ในเกณฑ์คุณภาพจากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่าด้านรูปแบบ ขนาดรูปเล่ม ลักษณะตัวอักษรและขนาดตัวอักษรมีค่าเฉลี่ย 5.0 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ส่วนภาพประกอบมีค่าเฉลี่ย 4.0 อยู่ในเกณฑ์ดี

ด้านเนื้อหา ค่าเฉลี่ยของความตรงตามจุดมุ่งหมายของแต่ละบท องค์ประกอบของแบบฝึกมีความครบถ้วนและคำชี้แจงในแบบฝึกมีความชัดเจน เข้าใจง่าย อยู่ที่ 5.0 และ 4.67 ตามลำดับซึ่งอยู่ในเกณฑ์คุณภาพดีมาก แสดงว่าในแบบฝึกแต่ละบทมีจุดมุ่งหมายอย่างชัดเจน และเนื้อหาก็สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เป็นอย่างดี ส่วนประเด็นภาษาที่ใช้มีความยากง่ายเหมาะสมกับนักศึกษา จำนวนข้อของแบบฝึกแต่ละบทเหมาะสมกับนักศึกษาและเนื้อหาเหมาะสมสอดคล้องกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีคะแนนเฉลี่ย 4.33 และ 4 อยู่ในเกณฑ์การประเมินระดับดี เนื่องจากองค์ประกอบของแบบฝึกค่อนข้างสมบูรณ์ เพราะในแต่ละบทจะประกอบด้วยทบทวนความรู้ และแบบฝึกหัดต่าง ๆ สำหรับบทนั้น สำหรับภาษาที่ใช้มีความยากง่ายค่อนข้างเหมาะสมโดยใช้ภาษาจีนอธิบายร่วมกับภาษาไทยเพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจได้มากขึ้นประกอบกับแบบฝึกนี้ทำเป็นแบบฝึกที่เรียนด้วยตนเอง ผู้วิจัยจึงใช้ภาษาไทยร่วมกับภาษาจีนอธิบายคำชี้แจงก่อนเริ่มใช้แบบฝึกเล่มนี้ นอกจากนี้ ในแต่ละบทมีภาษาจีนช่วยแปลด้วยเพื่อให้แบบฝึกเล่มนี้สอดคล้องกับการเรียนรู้ด้วยตนเองได้

ในด้านประโยชน์ที่ได้รับ จะแบ่งเป็นสองส่วน ได้แก่ ให้ความรู้การแต่งประโยคภาษาไทยแก่นักศึกษาและส่งเสริมพัฒนาความสามารถในทักษะการเขียนภาษาไทย ทั้งสองส่วนนี้รวมได้คะแนน 5 ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก แสดงว่าแบบฝึกเล่มนี้สามารถช่วยให้นักศึกษาชาวจีนได้ความรู้เกี่ยวกับการแต่งประโยคภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะเดียวกัน แบบฝึกยังช่วยให้นักศึกษาพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยด้วย

โดยสรุปผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนมีค่าเฉลี่ยรวม 4.69 ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกเล่มนี้มีคุณภาพดีมาก และสามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่าง (try out) ในการทดลองได้ นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านได้ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ซึ่งผู้วิจัยได้นำไปปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รายละเอียดดังตาราง

ตาราง 9 ตัวอย่างคำแนะนำของผู้ช่วยศาสตราจารย์ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข

บทที่	หน้าที่	ก่อนที่แก้ไข	ข้อเสนอแนะ	หลังจากแก้ไข
1	8		ให้เพิ่มคำอธิบาย ภาษาจีนของ กริยาวลี	
	8		ให้เพิ่มคำอธิบาย ภาษาจีนของ กริยาวลี	
	13	“选表格中的词汇造两个完整句”	ให้ปรับคำอธิบาย คำถามภาษาจีน 词 汇 是 词语	“选表格中的词语造两个完整句”
	16	“先回答下列句子是否是书面语中完整的泰语句，然后再将句子成分填写在对应的标题中”	ให้เปลี่ยน คำอธิบายคำถาม ภาษาจีน	“判断下列句子是否是书面语中完整的泰语句，并在对应的空格中填写句子成分”
2	23	ถ้าเปรียบเทียบเกี่ยวกับภาษาจีน คำนามจะแบ่งออกตามความหมาย 4 ชนิด ได้แก่ คำนามทั่วไป (一般名词) คล้ายกับ คำนามสามัญและคำนามวิสามัญในภาษาไทย คำนามเวลา (时间词) คำนามสถานที่ (处所词)	ให้ปรับภาษาของ ความรู้เพิ่มเติม	ถ้าเปรียบเทียบเกี่ยวกับภาษาจีน คำนามในภาษาจีนจะแบ่งออกตามความหมาย 4 ชนิด ได้แก่ คำนามทั่วไป (一般名词) ซึ่งประกอบด้วย คำนามสามัญและคำนามวิสามัญ คำบอกรวมเวลา (时间词) คำนามบอก

ตาราง 9 (ต่อ)

บทที่	หน้าที่	ก่อนที่แก้ไข	ข้อเสนอแนะ	หลังจากแก้ไข
2	23 (ต่อ)	และคำนามทิศทาง (方位词) ซึ่งในภาษาจีน คำลักษณนามและคำอาการนามไม่อยู่ในกลุ่มคำนาม		สถานที่ (处所词) และคำนามบอกทิศทาง (方位词) ซึ่งในภาษาจีน คำลักษณนามและคำอาการนามไม่รวมอยู่ในกลุ่มคำนาม
	25	จงวงคำลักษณนามหน้าประโยคในช่องว่างที่ถูกต้อง	ให้ปรับภาษาของคำชี้แจง	จงวงคำลักษณนามในตำแหน่งที่ถูกต้อง
3	37	2 ประเภทนี้ยังสามารถแบ่งออกเป็นชนิดตามตารางต่อไป	ให้ปรับคำอธิบายของชนิดของคำกริยา	ซึ่งยังสามารถแบ่งออกเป็นชนิดย่อยตามตารางต่อไป
	41	“将上边代表动词分类的泰语字母放在对应划线词汇的句子前面”	ให้ เปลี่ยน คำอธิบายคำถามภาษาจีน	“将上边代表动词分类的泰语字母放在对应划线词汇的句子前面”
	41	“用指定的词汇造句”	ให้ เปลี่ยน คำอธิบายคำถามภาษาจีน	“用指定的词语造句”
	42	“将句中的动词用下划线标出, 并且回答出该动词的种类”	ให้ปรับคำอธิบายคำถามภาษาจีน	“将句中的动词用下划线标出, 并写出该动词的种类”
	42	“在认为正确的句子前面打勾, 在认为错误的句子前面打叉”	ให้ เปลี่ยน คำอธิบายคำถามภาษาจีน	“在正确的句子前面打勾, 在错误的句子前面打叉”

ตาราง 9 (ต่อ)

บทที่	หน้าที่	ก่อนที่แก้ไข	ข้อเสนอแนะ	หลังจากแก้ไข
4	52	ในภาษาไทย คำบุพบทกับนามวลีที่อยู่ข้างหลังกลายเป็นบุพบทวลี (介词短语)	ให้ ปร ั บ แ ก้ คำอธิบายของบุพบทวลี	ในภาษาไทย คำบุพบทกับนามวลีสามารถเป็นบุพบทวลี (介词短语) ได้
	56	“说出下面介词的类型”	ให้ปรับคำอธิบายคำถามภาษาจีน	“写出下面介词的类型”
	58	“表示工具或者共同完成动作的介词”	ให้ปรับแก้ภาษาจีน	“表示方式、工具或者共同完成动作的介词”
5	72	*第一句只是补充说明了笔的具体位置，而第二句则限定了笔的位置，可能周围还有其他的桌子，第二句特指的是在右边的那张桌子。	ให้ปรับแก้ภาษาจีน คำว่า “笔” เป็น “桌子”	*第一句只是补充说明了笔的具体位置，而第二句则限定了桌子的位置，可能周围还有其他的桌子，第二句特指的是在右边的那张桌子。
6	84	ประโยคซ้อนต้องรวมถึงประโยคสามัญ (简单句) 2 ประโยคขึ้นไป	ให้ปรับแก้ภาษาของประโยค	ประโยค ซ้ อ น ต้ อ ง ประกอบด้วยประโยค ส า ม ั ญ (简单句) 2 ประโยคขึ้นไป
	89	需要写出句中的连词、名词性从句以及名词性从句在句中表达的成分	ให้ปรับแก้ภาษาจีน ของคำชี้แจง	写出句中的连词、名词性从句以及名词性从句在句中表达的成分
7	98	回答在下面的复杂句中，连词、形容词性从句以及被修饰的名词性成分是什么	ให้ปรับแก้ภาษาจีน ของคำชี้แจง	写出以下复杂句中，连词、形容词性从句以及被修饰的名词性成分是什么
	104	用规定的连词和状语从句造复杂句	ให้ปรับแก้ภาษาจีน ของคำชี้แจง	用指定的连词和状语从句造复杂句
8	114	使用规定的连词将以下的句子组合成复合句	ให้ปรับแก้ภาษาจีน ของคำชี้แจง	使用指定的连词将以下的句子组合成复合句
9	127	回答哪一个从句是简单句，哪一个从句是复杂句 句子是简单句、复杂句、还是复合句	ให้ปรับแก้ภาษาจีน ของคำชี้แจง	指出哪一个从句是简单句，哪一个从句是复杂句 句子是简单句、复杂句、还是复合句

ตาราง 10 ตัวอย่างคำแนะนำของผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง ไชยศรี

บทที่	หน้าที่	ก่อนที่แก้ไข	ข้อเสนอแนะ	หลังจากแก้ไข
1	13	จงนำคำศัพท์ในกรอบต่อไปนี้มาแต่งประโยคสมมุติ 2 ประโยค	ให้ เปรียบ น คำอธิบายของ คำถาม	3.จงนำคำศัพท์ในกรอบต่อไปนี้มาแต่งให้เป็นประโยคที่สมมุติ
2	31		ให้ปรับภาพเป็นคนธรรมดา	
3	38	1.2 คำกริยาสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทได้ แต่ขึ้นอยู่กับประโยคนั้นๆ มีหน่วยกรรมหรือไม่	ให้ปรับภาษาของ คำถาม	1.2 คำกริยาสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทได้ ได้แก่ คำที่มีหน่วยกรรม และคำที่ไม่มีหน่วยกรรม
	38	1.5 คำกริยาต้องเติมเต็มไม่ใช่ คำกริยาที่ไม่มีหน่วยกรรม	ให้ปรับภาษาของ คำถาม	1.5 คำกริยาต้องเติมเต็มเป็นคำกริยาที่มีหน่วยกรรม
	40	ถ้าสังเกต 2 ประโยคข้างบนนี้ โครงสร้างประโยคคล้ายมาก แต่คำกริยาต้องเติมเต็ม ไม่สามารถใช้กับคำว่า ถูก ได้ เช่น ขนมถูกฉันกิน เป็นประโยคถูกต้อง แต่ ฉันถูกเป็นนักเรียน เป็นประโยคผิด	ให้ปรับภาษาให้ง่ายขึ้น	คำกริยาต้องเติมเต็มไม่สามารถใช้กับคำว่า ถูก ได้ เช่น ฉันถูกเป็นนักเรียน เป็นประโยคผิด
	42	จงขีดเส้นใต้ คำกริยาใน ประโยค แล้วบอกชนิด คำกริยาในประโยคนั้นด้วย	ให้ปรับภาษาของ คำชี้แจง	จงขีดเส้นใต้คำกริยาใน ประโยค และระบุว่า เป็น คำกริยาชนิดใด
	43	<small>คำกริยาตาม 6 ข้อ ๓๑ และ ๓๒ เป็นคำกริยาที่ คำกริยาที่กริยาของเรื่องอย่าง การซื้อคำกริยาที่กริยาที่ใช้ใจความเฉพาะและกริยา ๓ ที่กริยา คำกริยา และนำคำกริยาตามคำกริยาของ๓๑</small>	ให้ปรับคำอธิบายของ คำกริยาตาม	ตัวอย่างประโยคที่ใช้ คำกริยาตาม

ตาราง 10 (ต่อ)

บทที่	หน้าที่	ก่อนที่แก้ไข	ข้อเสนอแนะ	หลังจากแก้ไข
3	45		ให้ปรับภาพที่เกี่ยวกับภาษาไทย	
4	56	2. จงเติมคำกริยาตามที่กำหนดต่อไปนี้ลงในช่องว่างให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง	ให้ปรับภาษาของคำชี้แจง	2. จงเติมคำกริยาตามลงในช่องว่างให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง
5	73	1. จงนำตัวอักษรหน้าข้อความที่กำหนดให้ในกรอบ	ให้ปรับภาษาของคำชี้แจง	1. จงนำตัวอักษรหน้าข้อความที่กำหนด
	73	2. จงนำคำเชื่อมนามานุกรมประโยคที่กำหนดให้แต่งประโยคที่ถูกต้อง	ให้ปรับภาษาของคำชี้แจง	2. จงนำคำเชื่อมนามานุกรมประโยคมาแต่งประโยคให้ถูกต้อง
	75	คำเชื่อมสัมพันธ์สาร คือ คำเชื่อมที่เชื่อมประโยคตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไปให้รวมกันข้อความเดียวกันซึ่งมีใจความเดียวกัน ที่ใช้บ่อยได้แก่	ให้ปรับแก้ภาษาของคำอธิบายของคำเชื่อมสัมพันธ์สาร	คำเชื่อมสัมพันธ์สาร คือ คำเชื่อมที่เชื่อมประโยคตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไปรวมเป็นข้อความซึ่งมีใจความเดียวกัน เช่น
75	ถ้าคุณกลับใจจากต่างประเทศ ต้องกักตัวในโรงแรมที่กำหนดอย่างน้อยสองสัปดาห์ กล่าวคือ คุณไม่สามารถเดินทางกลับบ้านได้ทันที	ให้ปรับแก้ภาษาของตัวอย่างประโยค	ถ้าคุณเดินทางกลับประเทศจีน ต้องกักตัวในโรงแรมที่กำหนดอย่างน้อยสองสัปดาห์ กล่าวคือ คุณไม่สามารถเดินทางกลับบ้านได้ทันที	
6	90	1.4 ที่รัฐบาลทำมาจะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ	ให้ปรับแก้ภาษาของประโยค	1.4 ที่รัฐบาลสนับสนุนโครงการต่างๆ จะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ

ตาราง 10 (ต่อ)

บทที่	หน้าที่	ก่อนที่แก้ไข	ข้อเสนอแนะ	หลังจากแก้ไข
7	97	ความทรงจำอันเกิดจากครอบครัวทำให้ฉันมีความสุข	ให้ปรับแก้ภาษาของประโยค	ความอบอุ่นอันเกิดจากครอบครัวทำให้ฉันมีความสุข
	100	คุณแม่ไปนอนหลังห้องกลับบ้าน	ให้ปรับแก้ภาษาของประโยค	คุณแม่ไปนอนหลังห้องหลับไปแล้ว
	103	ถึงแม้ว่ายังเป็นเด็กเขาก็ช่วยงานบ้านได้แล้ว	ให้ปรับแก้ภาษาของประโยค	ถึงแม้ว่าเขาเป็นเด็กก็ช่วยงานบ้านได้แล้ว
8	116	วันนี้ฉันไม่สบายดังนั้น(ฉัน)ไม่ไปโรงเรียน	ให้ปรับแก้ตัวอย่างประโยค	วันนี้ฉันไม่สบาย(ฉัน)จึงไม่ไปโรงเรียน
	117	น้องชายเล่นฟุตบอลแต่น้องสาวเล่นกีตาร์	ให้ปรับแก้ตัวอย่างประโยค	น้องชายเล่นฟุตบอลแต่น้องสาวเล่นเทนนิส
	118	ฉันฝากหนังสือนี้ไว้ก่อนแล้วก็ตามฉันจะไปหาอาจารย์	ให้ปรับแก้ตัวอย่างประโยค	ฉันฝากหนังสือนี้กับเธอไว้ก่อนแล้วฉันจะไปหาอาจารย์
9	125	ฉันจะอ่านหนังสือและพี่จะทำการบ้านที่ครูสั่งวันนี้	ให้ปรับแก้ตัวอย่างประโยค	ฉันอ่านหนังสือแต่พี่จะทำการบ้านที่ครูสั่งวันนี้

ข้อแนะนำเพิ่มเติมของผู้ช่วยศาสตราจารย์ Li Chunxiao คือ

1. ควรสร้างแบบฝึกเกี่ยวกับ คำอาการนามให้มากกว่านี้ เพราะนักศึกษาจีนมักเกิดข้อผิดพลาดง่ายในการใช้คำอาการนาม เนื่องจากในภาษาจีนไม่มีคำนามชนิดนี้
2. คำถามข้อเดียวกัน ตัวเลือกบางตัวเลือกมีคำที่ขีดเส้นใต้ แต่บางคำไม่มี ควรขีดเส้นใต้ในทุกตัวเลือกอย่างสม่ำเสมอ

หลังจากได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ทั้ง 3 ท่านแล้ว ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนก่อนนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง (try out) 3 คน

4.2 ผลการประเมินแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เชี่ยวชาญ

ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจำนวน 60 ข้อ เพื่อวัดผลการเรียนหลังจากใช้แบบฝึกนี้ซึ่งเป็นเครื่องมือหนึ่งซึ่งช่วยในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกได้ ก่อนนำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง (try out) และกลุ่มเป้าหมาย ต้องมีการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยจึงสร้างแบบประเมินแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน

ในวิธีการหาประสิทธิภาพจากผู้เชี่ยวชาญนั้น ผู้วิจัยใช้สถิติจากค่า IOC เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเนื้อหา (Content Validity) และรวบรวมความคิดเห็นและคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญมาใช้ในการปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบให้มีคุณภาพเหมาะสมที่จะนำไปใช้ได้โดยวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างรายการข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัยด้วยค่า IOC (Index Of Item Objective Congruence) ตามหลักการที่ล้วน สายยศ และ อังคนา สายยศ (2538) ได้อธิบาย IOC ว่า

$$\text{สูตร IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Item Objective Congruence)

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

R แทน คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อคำถามแต่ละข้อ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การให้คะแนน มีดังนี้

+1 หมายถึง ข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และระดับพฤติกรรม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และระดับพฤติกรรม

-1 หมายถึง คำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และระดับพฤติกรรม

ทั้งนี้ หาก ค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 หมายความว่า คำถามนั้นควรปรับปรุงให้ดีขึ้น

ตาราง 11 ผลจากแบบประเมินแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	คำถาม	ระดับ พฤติกรรม	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
			1	2	3	
1	ข้อใดกล่าวถึงประโยคภาษาไทย <u>ไม่</u> ถูกต้อง ก. ประโยคมีเพียงกริยาวลีได้ ข. ประโยคควรสื่อความหมายได้ ค. ประโยคมีเพียงนามวลีได้ ง. ประโยคที่สมบูรณ์ต้องมีนามวลีกับกริยาวลี	จำ	+1	+1	+1	1
2	ข้อใดคือหน้าที่ของนามวลีในประโยคภาษาไทย ก. ส่วนขยายของนามวลี ข. กริยาวลี ค. ประธาน ง. ภาคแสดง	จำ	+1	+1	+1	1
3	ข้อใดคือประโยคสมบูรณ์ในภาษาไทยเขียน ก. เร็วมาก ข. เราชอบเรียนภาษาไทย ค. ดีมากเลย ง. เล่าเรื่องเก่ง	เข้าใจ	+1	+1	+1	1
4	ข้อใดอธิบายประโยค“น้องสาวของฉันเป็นนักเรียนที่ดี” <u>ไม่</u> ถูกต้อง ก. “น้องสาวของฉัน”เป็นนามวลี ข. “เป็นนักเรียนที่ดี”เป็นกริยาวลี ค. “น้องสาวของฉัน”เป็นภาคประธาน ง. “เป็นนักเรียนที่ดี”เป็นนามวลี	เข้าใจ	+1	+1	+1	1

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	คำถาม	ระดับ พฤติกรรม	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
			1	2	3	
5	ประโยค “พี่ชายจะไปประเทศไทย” ถ้าเพิ่ม ส่วนขยายของกริยาวลี ประโยคควรเป็น ตามข้อใด ก. พี่ชายจะไปประเทศไทยอีกครั้ง ข. พี่ชายของเขาจะไปประเทศไทย ค. เพื่อนของพี่ชายจะไปประเทศไทย ง. ฉันกับพี่ชายจะไปประเทศไทย	นำไปใช้	+1	+1	+1	1
6	ประโยคข้อใดวางส่วนขยายถูกต้อง ก. เธอของเพื่อนเรียนภาษาไทย ข. ครูของพวกเราสั่งการบ้าน ค. พวกเขาข้างนอกคุยกัน ง. ฉันของเสื้อผ้าเป็นสีแดง	นำไปใช้	+1	+1	0	0.67
7	ข้อใดกล่าวเกี่ยวกับคำนามไม่ถูกต้อง ก. “หมา” คือคำนามที่เป็นรูปธรรม ข. คำลักษณนาม “ตัว” ไม่ใช่คำนาม ค. “ความสุข” คือคำนามที่เป็นสิ่งที่ไม่มี ชีวิต ง. “ปักกิ่ง” คือคำนามวิสามัญ	จำ	+1	+1	0	0.67
8	ข้อใดกล่าวถึงคำอาการนามไม่ถูกต้อง ก. คำอาการนามเป็นชนิดหนึ่งของคำนาม ข. คำอาการนามจะมีความหมายเป็น นามธรรมเสมอ ค. “ความสุข” คือคำอาการนาม ง. “การเร็ว” คือคำอาการนาม	จำ	+1	+1	0	0.67

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	คำถาม	ระดับ พฤติกรรม	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
			1	2	3	
9	ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง ก. "ไก่" เป็นคำนามสามัญ ข. "ประเทศไทย" เป็นคำนามวิสามัญ ค. "หนังสือ" เป็นคำนามวิสามัญ ง. "ห้องฟ้า" คือคำนามสามัญที่เป็นสิ่งที่ไม่ มีชีวิต	เข้าใจ	+1	+1	+1	1
10	ข้อใดเป็นคำนามวิสามัญทั้งหมด ก. การเรียนการสอน / เชียงใหม่ ข. กรุงเทพฯ / ความสุข ค. กรุงเทพฯ / เชียงใหม่ ง. การเรียนการสอน / ความสุข	เข้าใจ	+1	+1	+1	1
11	ข้อใดวางคำลักษณนามในประโยคได้ ถูกต้อง ก. เพื่อนฉันมี 3 ตัวแมว ข. พี่อ่าน 3 เล่มหนังสือ ค. ครูสอน 23 คนนักเรียน ง. เรามาซื้อน้ำเปล่า 3 ขวด	นำไปใช้	+1	+1	+1	1
12	ข้อใดใช้คำอาการนามไม่ถูกต้อง ก. ฉันอยากรู้ความจริง ข. พ่อชอบหนังสือเกี่ยวกับความเมือง ค. ขอให้คุณมีความสุขตลอดไป ง. ทุกคนมีความฝันของตัวเอง	นำไปใช้	+1	+1	0	0.67

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	คำถาม	ระดับ พฤติกรรม	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
			1	2	3	
13	ประโยค “เพื่อนให้ของขวัญฉัน” คำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำกริยาชนิดใด ก. คำกริยาสกรรม ข. คำกริยาอกรรม ค. คำกริยาทวิกรรม ง. คำกริยาคุณศัพท์	จำ	+1	+1	0	0.67
14	ประโยค “พวกเราเป็นนักศึกษา” คำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำกริยาชนิดใด ก. คำกริยาที่มีหน่วยกรรม ข. คำกริยาต้องเติมเต็ม ค. คำกริยาคุณศัพท์ ง. คำกริยานำ	จำ	+1	+1	0	0.67
15	ข้อใดเป็นคำกริยาชนิดเดียวกับคำว่า “เรียน” ก. หัวเราะ ข. ร้องไห้ ค. ฟัง ง. สวย	เข้าใจ	+1	+1	+1	1
16	คำที่ขีดเส้นใต้ข้อใดไม่ใช่คำกริยานำ ก. เราชอบอ่านนิยาย ข. เขาสูงกว่าเพื่อน ค. นักเรียนตั้งใจเรียนภาษาไทย ง. ตำรวจช่วยหากระเป๋า	เข้าใจ	+1	+1	+1	1

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	คำถาม	ระดับ พฤติกรรม	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
			1	2	3	
17	คำที่ขีดเส้นใต้ข้อใดคือคำกริยาตาม ก. คุณพ่อส่งจดหมายไปแล้ว ข. น้องไม่ตั้งใจฟังคำสั่งของครู ค. ฉันอยากเรียนภาษาที่สอง ง. พวกเขาพยายามทำการบ้านเสร็จ	นำไปใช้	+1	+1	+1	1
18	ข้อใดใช้คำกริยาต้องเติมเต็มไม่ถูกต้อง ก. พวกเราเป็นนักศึกษา ข. คนนี้ไม่ใช่ครูของเรา ค. หนังสือของฉันมากกว่าเขา ง. หน้าตาเขาเหมือนพ่อเขามาก	นำไปใช้	+1	+1	0	0.67
19	ข้อใดอธิบายคำบุพบทไม่ถูกต้อง ก. “ของ” เป็นคำบุพบทบอกความเป็นเจ้าของ ข. “เมื่อ” เป็นคำบุพบทบอกความเป็นเจ้าของ ค. “ใน” เป็นคำบุพบทบอกตำแหน่งที่ตั้งสถานที่ ง. “จาก” เป็นคำบุพบทบอกที่มา	จำ	+1	+1	+1	1
20	ข้อใดเป็นคำบุพบทที่บอกผู้รับผลประโยชน์ทั้งหมด ก. ต่อ / จาก / แก่ ข. เพื่อ / เหตุ / ต่อ ค. สำหรับ / เฉพาะ / ต่อ ง. เฉพาะ / ด้วย / แก่	จำ	+1	+1	+1	1

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	คำถาม	ระดับ พฤติกรรม	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
			1	2	3	
21	ข้อใดใช้คำบุพบทต่างจากข้ออื่น ก. ฉันจะไปเที่ยวภูเขากับเพื่อน ข. เราเรียนตั้งแต่ 6 โมงเช้า ค. เขาทำอาหารไทยด้วยตนเอง ง. เขาจะไปต่างประเทศโดยเครื่องบิน	เข้าใจ	+1	0	+1	0.67
22	ข้อใดมีคำบุพบทบอกเวลา ก. พ่อออกจากบ้านตั้งแต่เช้า ข. นกสร้างบ้านบนต้นไม้ ค. เราซื้อข้าวริมถนน ง. สวนอยู่ไกลโรงแรม	เข้าใจ	+1	+1	+1	1
23	ข้อใดใช้คำบุพบทต่างจากข้ออื่น ก. เขาทำการบ้านจนอยากนอน ข. เขาอ่านหนังสือตั้งแต่เช้า ค. เขาทำทุกอย่างเพื่อความฝัน ง. เขากลับบ้านเมื่อ 2 วันก่อน	เข้าใจ	+1	+1	1	1
24	ประโยคในข้อใดไม่มีคำบุพบท ก. รถของพ่ออยู่ในบ้าน ข. บ้านของเขาใหญ่มาก ค. คนนี้มาจากเชียงใหม่ ง. เขาอยู่เมืองไทยมาหลายปีแล้ว	นำไปใช้	+1	+1	0	0.67
25	ข้อใดใช้คำบุพบทบอกที่มาแต่ประโยคได้ ถูกต้อง ก. เขาชอบเล่นเกมส์ตอนเด็กๆ ข. ฉันได้ยืมขวานี้จากเพื่อน ค. อาหารของร้านนี้อร่อยมาก ง. เขาตั้งใจทำงานเพื่อลูกเขา	นำไปใช้	+1	+1	+1	1

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	คำถาม	ระดับ พฤติกรรม	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
			1	2	3	
26	ข้อใดกล่าวเกี่ยวกับคำเชื่อมสมภาคถูกต้อง ก. คำเชื่อมสมภาคเชื่อมคำนามกับคำกริยาได้ ข. คำเชื่อมสมภาคเชื่อมอนุประโยคไม่ได้ ค. หน่วยภาษาที่เชื่อมกันต้องเป็นหน่วยภาษาประเภทเดียวกัน ง. คำเชื่อมสมภาคเชื่อมนามวลีกับกริยาวลีได้	จำ	+1	+1	+1	1
27	ข้อใดไม่ใช่คำเชื่อมอนุประโยค ก. คำเชื่อมนามานุกรม ข. คำเชื่อมวิเศษนามกรม ค. คำเชื่อมคุณนามกรม ง. คำเชื่อมสัมพันธสาร	จำ	+1	+1	+1	1
28	คำเชื่อม เพราะ ถ้า เมื่อ จน คือคำเชื่อมชนิดใด ก. คำเชื่อมนามานุกรม ข. คำเชื่อมคุณนามกรม ค. คำเชื่อมวิเศษนามกรม ง. คำเชื่อมสมภาค	จำ	+1	+1	+1	1
29	ข้อใดใช้คำเชื่อมสมภาค “กับ” ไม่ถูกต้อง ก. เด็กผู้ชายผมสั้นกับเด็กผู้หญิงผมยาวเป็นลูกของพี่ ข. คุณพ่อซื้อดอกไม้ ผลไม้ กับผักจากตลาด ค. น้องชอบกินคุกกี้กับเค้ก ง. ฉันกับเขากำลังไปโรงเรียน	เข้าใจ	+1	+1	0	0.67

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	คำถาม	ระดับ พฤติกรรม	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
			1	2	3	
34	ข้อใดมีคำเชื่อมวิเศษณานุประโยคและ คำเชื่อมเสริม ก. ผมไม่อยากไปกับเขาเพราะผมไม่รู้จัก เขา ข. เขาไม่ได้ตั้งใจเรียนเลยตอบคำถามของ ครูไม่ได้ ค. เมื่อคุณพ่อทำงานเสร็จถึงกลับบ้าน ง. ถ้าเธอจะมาประเทศไทยควรติดต่อผม ก่อน	นำไปใช้	+1	+1	0	0.67
35	ข้อใดกล่าวเกี่ยวกับประโยคซ้อนไม่ถูกต้อง ก. ประโยคซ้อนไม่มีอนุประโยคก็ได้ ข. ประโยคซ้อนมีประโยคหลัก ค. ประโยคซ้อนต้องมีคำเชื่อม ง. ประโยคซ้อนต้องมีอนุประโยคเป็น ส่วนประกอบ	จำ	+1	+1	+1	1
36	ข้อใดไม่ใช่หน้าที่ของนามานุประโยคใน ประโยคซ้อน ก. ประธาน ข. กรรรม ค. แสดงการกระทำ ง. หน่วยเติมเต็ม	จำ	+1	+1	+1	1
37	ประโยคซ้อน “ที่เขาทำแบบนี้คือคำสั่งจาก คุณแม่” ส่วนที่เป็นนามานุประโยคคือข้อใด ก. เขาทำแบบนี้ ข. คือคำสั่ง ค. คือคำสั่งจากคุณแม่ ง. ที่เขาทำแบบนี้	เข้าใจ	+1	+1	+1	1

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	คำถาม	ระดับ พฤติกรรม	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
			1	2	3	
38	ข้อใดมีอนุประโยคที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมความ ก. ร้านนี้เป็นที่โปรดของผม ข. ฉันโกรธเขามากที่เขาไม่รักษาสัญญา ค. เจ้าหน้าที่แจ้งว่าพุ่มนี้ไม่ต้องไปโรงเรียน ง. ที่ครูแนะนำเมื่อวานคือภาพยนตร์เรื่องนี้	เข้าใจ	+1	0	+1	1
39	ข้อใดไม่มีนามานุประโยค ก. เขาพูดว่าเขาจะไม่ไปต่างประเทศ ข. นื่องที่ไม่ฟังคำพูดของคุณพ่อถูกดู ค. ที่เขาทำอย่างนี้มีเหตุผล ง. คุณแม่ดีใจที่น้องได้รับทุนการศึกษา	นำไปใช้	+1	0	+1	0.67
40	ข้อใดเพิ่มนามานุประโยคในข้อความ “เขาไม่ชอบ” ให้เป็นประโยคซ้อนไม่ถูกต้อง ก. เขาไม่ชอบที่เธอทำอย่างนี้ ข. เขาไม่ชอบให้คนอื่นช่วยเขา ค. เขาไม่ชอบอาหารที่หวาน ง. ที่เธอพูดเขาไม่ชอบ	นำไปใช้	+1	+1	+1	1
41	ข้อใดกล่าวเกี่ยวกับประโยคซ้อนมีคุณนามุประโยคไม่ถูกต้อง ก. คำเชื่อม “ที่ ซึ่ง อัน” จะอยู่ในประโยคซ้อนที่มีคุณนามุประโยค ข. คำเชื่อม “ซึ่ง” เป็นคำเชื่อมที่ขยายความหมายของคำนามหรือนามวลี ค. คำเชื่อม “ที่” เป็นคำเชื่อมที่จำกัดความหมายของคำนามหรือนามวลี ง. คำเชื่อม “ที่” เป็นคำเชื่อมที่ขยายความหมายของคำนามหรือนามวลี	จำ	+1	0	+1	0.67

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	คำถาม	ระดับ พฤติกรรม	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
			1	2	3	
42	ข้อใดเป็นคำเชื่อมวิเศษนามุประโยคชนิดเดียวกันทุกคำ ก. หลัง / จน / เพราะ ข. ทั้งที่ / แม้ว่า / เพื่อ ค. ขณะที่ / ก่อน / ตั้งแต่ ง. ถ้า / หาก / เพราะ	จำ	+1	+1	+1	1
43	ประโยค “คนที่คุยกับพ่อเป็นครูของเรา” ส่วนที่เป็นคุณนามุประโยคคือข้อใด ก. คนที่คุยกับพ่อ ข. ที่คุยกับพ่อ ค. ครูของเรา ง. เป็นครูของเรา	เข้าใจ	+1	+1	+1	1
44	ประโยค “เราดีใจที่เพื่อนสอบผ่าน” ข้อความที่ขีดเส้นใต้เป็นอนุประโยคทำหน้าที่ตามข้อใด ก. ขยายนาม ข. หน่วยเสริมความ ค. หน่วยเติมเต็ม ง. กรรรม	เข้าใจ	+1	+1	+1	1
45	ประโยคซ้อน “ฉันไปเรียนต่างประเทศหลังจบการศึกษา” ข้อความที่ขีดเส้นใต้เป็นอนุประโยคที่ทำหน้าที่ตามข้อใด ก. กรรรม ข. ประธาน ค. ขยายกริยา ง. ขยายคำนาม	เข้าใจ	+1	+1	+1	1

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	คำถาม	ระดับ พฤติกรรม	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
			1	2	3	
46	ข้อใดใช้คำเชื่อมคุณานุประโยคที่จำกัด ความหมายได้ถูกต้อง ก. หนังสือซึ่งพี่อ่านอยู่สนุกมาก ข. หนังสือที่พี่อ่านอยู่สนุกมาก ค. หนังสืออันพี่อ่านอยู่สนุกมาก ง. หนังสือของพี่อ่านแล้วสนุกมาก	นำไปใช้	+1	+1	+1	1
47	ถ้าเราใช้คำเชื่อมวิเศษณานุประโยคบอก เงื่อนไขมาแต่งประโยค ข้อใดถูกต้อง ก. ตำรวจทำอย่างนี้เพื่อความสงบของ สังคม ข. เพื่อนมาโรงเรียนเหมือนเดิมทั้งที่เขาไม่ สบาย ค. เขาทำการบ้านตั้งแต่กลับมาถึงบ้าน ง. ถ้าเขาไม่พูดฉันคงไม่รู้เรื่องนี้	นำไปใช้	+1	+1	+1	1
48	ข้อใดกล่าวเกี่ยวกับประโยครวมไม่ถูกต้อง ก. ประโยคย่อยควรเป็นประโยคสามัญ ทั้งหมด ข. ประโยครวมต้องมีคำเชื่อมอยู่ในประโยค ค. ประโยครวมต้องมีประโยคย่อยตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไป ง. ประโยคย่อยเป็นประโยคซ้อนได้	จำ	+1	+1	+1	1
49	ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง ก. ประโยคสามัญไม่มีอนุประโยค ข. ประโยครวมเกิดจากประโยคสามัญกับประโยค สามัญไม่ได้ ค. ประโยคซ้อนจะแบ่งเป็น 3 ชนิด ง. ประโยครวมต้องมีคำเชื่อม	จำ	+1	+1	+1	1

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	คำถาม	ระดับ พฤติกรรม	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
			1	2	3	
50	ประโยค “เธอทำการบ้านและดื่มน้ำส้มพร้อมๆ กัน” เป็นประโยครวมลักษณะใด ก. มีเนื้อความให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง ข. มีเนื้อความขัดแย้งกัน ค. มีเนื้อความคล้ายตามกัน ง. มีเนื้อความเป็นเหตุเป็นผล	เข้าใจ	+1	+1	+1	1
51	ประโยค “เธอจะนั่งรถหรือจะขึ้นเครื่องบินไปกรุงเทพฯ” เป็นประโยครวมลักษณะใด ก. มีเนื้อความคล้ายตามกัน ข. มีเนื้อความขัดแย้งกัน ค. มีเนื้อความให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง ง. มีเนื้อความเป็นเหตุเป็นผล	เข้าใจ	+1	+1	+1	1
52	ถ้าเพิ่มข้อความให้ประโยค “เราเป็นเพื่อน” เพื่อให้เป็นประโยครวมที่เกิดจากประโยคสามัญกับประโยคสามัญ ข้อใดไม่ถูกต้อง ก. เราเป็นเพื่อนตั้งแต่เด็ก ข. เราเป็นเพื่อนแต่เราก็ตะเลาะกัน ค. เราเป็นเพื่อนและเราคอยช่วยเหลือกันเสมอ ง. เราเป็นเพื่อนหรือเราแค่เป็นเพื่อนร่วมชั้นกัน	นำไปใช้	+1	0	+1	0.67
53	ประโยครวม “คุณเคยเรียนภาษาไทยหรือน้องคุณเคยเรียนภาษาไทย” ข้อใดมีการละคำไม่ถูกต้อง ก. คุณเคยเรียนภาษาไทยหรือน้องเคย ข. คุณเคยเรียนหรือน้องคุณเคยเรียน ค. คุณหรือน้องคุณเคยเรียนภาษาไทย ง. คุณเคยเรียนภาษาไทยหรือน้องคุณ	นำไปใช้	+1	+1	+1	1

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	คำถาม	ระดับ พฤติกรรม	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
			1	2	3	
54	ถ้าเปรียบเทียบประโยคซ้อนกับประโยครวม ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง ก. ประโยคซ้อนกับประโยครวมต้องมี คำเชื่อมอยู่ในประโยค ข. ประโยครวมมีใจความหลักกับใจความ รอง ค. ประโยครวมมีใจความมากกว่า 1 ใจความ ง. ประโยคซ้อนต้องมีอนุประโยคเสมอ	จำ	+1	0	+1	0.67
55	ประโยครวม “เราอยากลองชิมอาหารไทย และไปเที่ยวที่เมืองไทยซึ่งมีอาหารอร่อย หลายอย่าง” ส่วนใดเป็นประโยคซ้อน ก. เราอยากลองชิมอาหาร ข. (เราอยาก)ไปเที่ยวที่เมืองไทย ค. (เมืองไทย)มีอาหารอร่อยหลายอย่าง ง. (เราอยาก)ไปเที่ยวที่เมืองไทยซึ่งมี อาหารอร่อยหลายอย่าง	เข้าใจ	+1	0	+1	0.67
56	ประโยครวม “การเรียนภาษาไทยไม่ยากแต่ เราต้องตั้งใจเรียน” เป็นประโยครวม ลักษณะใด ก. มีเนื้อความคล้ายตามกัน ข. มีเนื้อความขัดแย้งกัน ค. มีเนื้อความให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง ง. มีเนื้อความเป็นเหตุเป็นผล	เข้าใจ	+1	+1	+1	1

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	คำถาม	ระดับ พฤติกรรม	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
			1	2	3	
57	<p>ข้อใดอธิบายประโยครวม “เธอจะกินอาหารที่แม่ทำให้หรือจะกินขนมที่พ่อซื้อมา” ได้ถูกต้อง</p> <p>ก. เป็นประโยครวมที่เกิดจากประโยคซ้อนกับประโยคซ้อน</p> <p>ข. เป็นประโยครวมที่เกิดจากประโยคสามัญกับประโยคซ้อน</p> <p>ค. เป็นประโยครวมที่เกิดจากประโยคซ้อนกับประโยคสามัญ</p> <p>ง. เป็นประโยครวมที่เกิดจากประโยคสามัญกับประโยคสามัญ</p>	เข้าใจ	+1	+1	+1	1
58	<p>ถ้าแต่งประโยครวมที่เกิดจากประโยคสามัญกับประโยคซ้อน ข้อใดถูกต้อง</p> <p>ก. ฉันเตือนเขาแต่เขาไม่เชื่อ</p> <p>ข. ฉันเตือนเขาที่บ้านของเขา</p> <p>ค. ฉันเตือนเขาเมื่อเราไปเยี่ยมเขาที่บ้านแต่เขาไม่เชื่อ</p> <p>ง. ฉันเตือนเขาแล้วแต่เขาไม่เชื่อเรื่องที่ฉันพูดเลย</p>	นำไปใช้	+1	+1	+1	1
59	<p>ถ้าเพิ่มข้อความให้ประโยคสามัญ “น้องเลี้ยงหมา” ให้เป็นประโยครวมที่เกิดจากประโยคซ้อนกับประโยคสามัญ ข้อใดถูกต้อง</p> <p>ก. น้องเลี้ยงหมาตัวเล็กและทุกคนชอบมาก</p> <p>ข. น้องเลี้ยงหมาที่พ่อซื้อให้และพวกเราชอบมาก</p> <p>ค. น้องเลี้ยงหมาแต่แม่ไม่ชอบหมา</p> <p>ง. น้องเลี้ยงหมาแต่แม่ชอบแมวมากกว่า</p>	นำไปใช้	+1	+1	0	0.67

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	คำถาม	ระดับ พฤติกรรม	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
			1	2	3	
60	ข้อใดเป็นประโยครวมที่ต่างจากข้ออื่น ก. แม่จะไปทะเลที่อยู่ภาคใต้แต่พ่อจะไป ภูเขา ข. ฉันจะพาน้องไปโรงเรียนหลังจากกิน อาหารเช้าและฉันก็จะไปทำงาน ค. นักศึกษาควรตั้งใจเรียนเพราะเรามี ความฝันที่อยากทำให้เป็นความจริง ง. คุณจะมีสิ่งของที่ฉันแนะนำหรือคุณ จะส่งสิ่งของคืน	นำไปใช้	+1	0	0	0.33

จากตาราง 11 สรุปได้ว่า มีข้อคำถาม 35 ข้อมีค่าดัชนีเท่ากับ 1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าข้อคำถามเหล่านี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และระดับพฤติกรรมที่กำหนดไว้ และมีข้อคำถาม 24 ข้อที่มีค่าดัชนีเท่ากับ 0.67 แม้ว่าต่ำกว่าค่าดัชนี 1 แต่ก็สูงกว่า 0.5 ซึ่งแสดงว่าข้อเหล่านี้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้เช่นกัน และมีข้อคำถาม 1 ข้อที่มีค่าดัชนีเท่ากับ 0.33 แสดงว่าต้องปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

หลังจากได้รับค่าดัชนี IOC จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านแล้ว ผู้วิจัยจึงได้ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 60 ข้อนี้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง 12 ตัวอย่างการปรับปรุงแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ข้อ	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	หลังแก้ไข
8	ข้อใดกล่าวถึงคำอาการนามไม่ถูกต้อง ก. คำอาการนามเป็นชนิดหนึ่งของคำนาม ข. คำอาการนามจะมีความหมายเป็นนามธรรมเสมอ ค. “ความสุข”คือคำอาการนาม ง. “การเร็ว”คือคำอาการนาม	ให้ปรับข้อ ง. เป็น “ความเร็ว” ไม่ใช่อาการนาม	ข้อใดกล่าวถึงคำอาการนามไม่ถูกต้อง ก. คำอาการนามเป็นชนิดหนึ่งของคำนาม ข. คำอาการนามจะมีความหมายเป็นนามธรรมเสมอ ค. “ความสุข”คือคำอาการนาม ง. “ความเร็ว” ไม่ใช่อาการนาม

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อ	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	หลังแก้ไข
18	ข้อใดใช้คำกริยาต้องเติมเต็มไม่ถูกต้อง ก. พวกเราเป็นนักศึกษา ข. คนนี้ไม่ใช่ครูของเรา ค. หนังสือของฉันมากกว่าเขา ง. หน้าตาเขาเหมือนพ่อเขามาก	ให้ปรับโจทย์เป็น “คำที่ขีดเส้นใต้ข้อใดไม่ใช่กริยาต้องเติมเต็ม”	คำที่ขีดเส้นใต้ข้อใดไม่ใช่กริยาต้องเติมเต็ม ก. พวกเราเป็นนักศึกษา ข. คนนี้ไม่ใช่ครูของเรา ค. หนังสือของฉันมากกว่าเขา ง. หน้าตาเขาเหมือนพ่อเขามาก
20	ข้อใดเป็นคำบุพบทที่บอกผู้รับผลประโยชน์ทั้งหมด ก. ต่อ / จาก / แก่ ข. เพื่อ / เหตุ / ต่อ ค. สำหรับ / เฉพาะ / ต่อ ง. เฉพาะ / ด้วย / แก่	ให้ปรับ ข้อ ค. เป็น แก่ / แต่ / สำหรับ	ข้อใดเป็นคำบุพบทที่บอกผู้รับผลประโยชน์ทั้งหมด ก. ต่อ / จาก / แก่ ข. เพื่อ / เหตุ / ต่อ ค. แก่ / แต่ / สำหรับ ง. เฉพาะ / ด้วย / แก่
30	ข้อใดใช้คำเชื่อมต่างจากข้ออื่น ก. เขาพยายามเรียน ในที่สุด เขาได้รับคำชื่นชมจากคุณพ่อ ข. น้องช็อคก้าแพและนม ค. เขาจะพูดภาษาไทยหรือจะพูดภาษาจีน ง. ฉันชอบอ่านหนังสือแต่เพื่อนชอบดูหนัง	ให้ปรับ ข้อ ค. เป็น “เขาพูดภาษาไทยหรือพูดภาษาจีน”	ข้อใดใช้คำเชื่อมต่างจากข้ออื่น ก. เขาพยายามเรียน ในที่สุด เขาได้รับคำชื่นชมจากคุณพ่อ ข. น้องช็อคก้าแพและนม ค. เขาพูดภาษาไทยหรือพูดภาษาจีน ง. ฉันชอบอ่านหนังสือแต่เพื่อนชอบดูหนัง
37	ประโยคซ้อน “ที่เขาทำแบบนี้คือคำสั่งจากคุณแม่” ส่วนที่เป็นนามานุประโยคคือข้อใด ก. เขาทำแบบนี้ ข. คือคำสั่ง ค. คือคำสั่งจากคุณแม่ ง. ที่เขาทำแบบนี้	ให้ปรับโจทย์เป็น “ข้อใดเป็นส่วนที่เป็นนามานุประโยค”	ประโยคซ้อน “ที่เขาทำแบบนี้คือคำสั่งจากคุณแม่” ข้อใดเป็นส่วนที่เป็นนามานุประโยค ก. เขาทำแบบนี้ ข. คือคำสั่ง ค. คือคำสั่งจากคุณแม่ ง. ที่เขาทำแบบนี้

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อ	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	หลังแก้ไข
40	ข้อใดเพิ่มนามานุประโยคในข้อความ “เขาไม่ชอบ” ให้เป็นประโยคซ้อน <u>ไม่ถูกต้อง</u> ก. เขาไม่ชอบที่เธอทำอย่างนี้ ข. เขาไม่ชอบให้คนอื่นช่วยเขา <u>ค.</u> เขาไม่ชอบอาหารที่หวาน ง. ที่เธอพูดเขาไม่ชอบ	ให้ปรับโจทย์เป็น “ข้อใดไม่มีนามานุประโยค”	ข้อใดไม่มีนามานุประโยค ก. เขาไม่ชอบที่เธอทำอย่างนี้ ข. เขาไม่ชอบให้คนอื่นช่วยเขา <u>ค.</u> เขาไม่ชอบอาหารที่หวาน ง. ที่เธอพูดเขาไม่ชอบ
44	ประโยค “เราดีใจที่เพื่อนสอบผ่าน” ข้อความที่ขีดเส้นใต้เป็นอนุประโยคทำหน้าที่ตามข้อใด ก. ขยายนาม <u>ข.</u> หน่วยเสริมความ ค. หน่วยเติมเต็ม ง. กรรม	ให้ปรับ ข้อ ค. เป็น “หน่วยเติมเต็มของกริยาวลี” ให้ปรับ ข้อ ง. เป็น “หน่วยกรรมของประโยค”	ประโยค “เราดีใจที่เพื่อนสอบผ่าน” ข้อความที่ขีดเส้นใต้เป็นอนุประโยคทำหน้าที่ตามข้อใด ก. ขยายนาม <u>ข.</u> หน่วยเสริมความ ค. หน่วยเติมเต็มของกริยาวลี ง. หน่วยกรรมของประโยค
60	ข้อใดเป็นประโยครวมที่ต่างจากข้ออื่น ก. แม่จะไปทะเลที่อยู่ภาคใต้แต่พ่อจะไปภูเก็ต ข. ฉันจะพาน้องไปโรงเรียนหลังจากกินอาหารเช้าและฉันก็จะไปทำงาน <u>ค.</u> นักศึกษาควรตั้งใจเรียนเพราะเรามีความฝันที่อยากทำให้เป็นความจริง ง. คุณจะส่งเครื่องดื่มที่เขาแนะนำหรือคุณจะส่งเครื่องดื่มอื่น	ให้ปรับ ข้อความถามเป็น “ข้อใดเป็นประโยครวมที่เกิดจากประโยคสามัญกับประโยคซ้อน”	ข้อใดเป็นประโยครวมที่เกิดจากประโยคสามัญกับประโยคซ้อน ก. แม่จะไปทะเลที่อยู่ภาคใต้แต่พ่อจะไปภูเก็ต ข. ฉันจะพาน้องไปโรงเรียนหลังจากกินอาหารเช้าและฉันก็จะไปทำงาน ค. นักศึกษาควรตั้งใจเรียนเพราะเรามีความฝันที่อยากทำให้เป็นความจริง ง. คุณจะส่งเครื่องดื่มที่เขาแนะนำหรือคุณจะส่งเครื่องดื่มอื่น

เมื่อปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และระดับพฤติกรรมได้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว สามารถนำไปเป็นเครื่องมือที่วัดผลการเรียนของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนได้

5. การดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง (try out)

กลุ่มตัวอย่าง (try out) ในวิจัยนี้ คือ นักศึกษาชาวจีน วิชาเอกภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี จำนวน 3 คน ซึ่งได้มาจากวิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง (try out) แบบเจาะจง ประกอบด้วยนักศึกษาคนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับดี 1 คน นักศึกษาที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง 1 คน และนักศึกษาที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับอ่อน 1 คน

ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง (try out) 3 คนที่ไม่อยู่ในกลุ่มเป้าหมายเพื่อหาคุณภาพของแบบฝึกก่อนที่นำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย และมีขั้นตอนการทดลองดังนี้

5.1 การวางแผนระยะเวลาการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง (try out)

5.2 การวิเคราะห์ผลคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่าง (try out) (T1)

5.3 การวิเคราะห์ผลคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง (try out) (T2)

5.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง (try out) ที่มีต่อแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

5.1 การวางแผนระยะเวลาการทดลอง

การทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง (try out) ครั้งนี้ สถานที่การทดลองคือคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี ผู้วิจัยได้วางแผนระยะเวลาการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง (try out) ตั้งแต่วันที่ 20 มีนาคม 2565 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2565

โดยมีตารางแสดงให้เห็นรายละเอียดดังนี้

ตาราง 13 ระยะเวลาการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง (try out)

วัน/เดือน/ปี	รายการ	เวลาเรียน (นาที)
20/03/2565	แบบทดสอบก่อนเรียน 60 ข้อ	90

ตาราง 13 (ต่อ)

วัน/เดือน/ปี	รายการ	เวลาเรียน (นาที)
21/03/2565	บทที่ 1	60
22/03/2565	บทที่ 2	60
23/03/2565	บทที่ 3	60
24/03/2565	บทที่ 4	60
25/03/2565	วันพัก	
26/03/2565	บทที่ 5	60
27/03/2565	บทที่ 6	60
28/03/2565	บทที่ 7	60
29/03/2565	บทที่ 8	60
30/03/2565	บทที่ 9	60
31/03/2565	แบบทดสอบหลังเรียน 60 ข้อ	90
	แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา	

5.2 การวิเคราะห์ผลคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่าง (try out) (T1) ก่อนที่กลุ่มตัวอย่าง (try out) เริ่มทำแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับ นักศึกษาชาวจีนนั้น กลุ่มตัวอย่าง (try out) ทั้ง 3 คนจะได้ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (T1) หลังจากได้รับผลคะแนนจากกลุ่มตัวอย่าง (try out) 3 คนแล้ว ผู้วิจัยจึงแปลผล คะแนนเป็นคะแนนร้อยละโดยใช้สูตรหาค่าร้อยละ จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนที่ได้รับเพื่อศึกษา ระดับของผลคะแนนตามเกณฑ์ในการประเมินผลคะแนนดังนี้ของกระทรวงศึกษาธิการ (2551)

ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ	ความหมาย
80 - 100	ผลการเรียนดีเยี่ยม
75 - 79	ผลการเรียนดีมาก
70 - 74	ผลการเรียนดี
65 - 69	ผลการเรียนค่อนข้างดี
60 - 64	ผลการเรียนน่าพอใจ
55 - 59	ผลการเรียนพอใช้
50 - 54	ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ

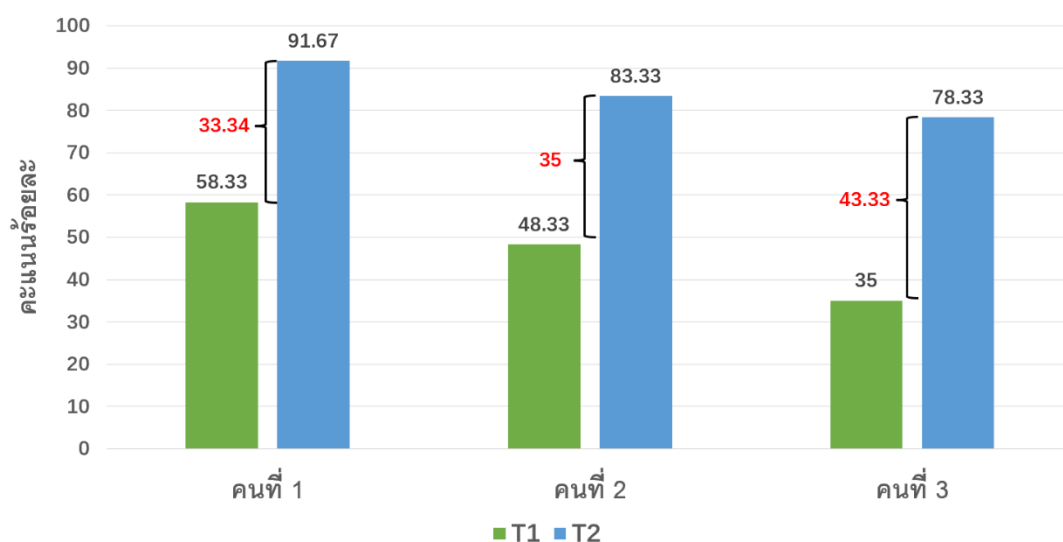
ตัวอย่าง (try out) (T2) เป็นขั้นตอนที่สำคัญตามแผนการทดลองกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลัง (One Group Pretest Posttest Design) หลังจากกลุ่มตัวอย่าง (try out) ทำแบบทดสอบหลังเรียนแล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์คะแนนตามเกณฑ์ในการประเมินผลคะแนนของกระทรวงศึกษาธิการ (2551) มีรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 15 ผลคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน (T2)

บท	จำนวนข้อ/คะแนนเต็ม	คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน			คะแนนเฉลี่ย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1	6	6	6	5	5.67
2	6	5	4	5	4.67
3	6	6	5	5	5.33
4	7	7	5	5	5.67
5	9	7	7	6	6.67
6	6	6	5	5	5.33
7	7	6	7	6	6.33
8	6	6	6	5	5.67
9	7	6	5	5	5.33
รวม	60	55	50	47	50.67
คะแนนร้อยละ	100	91.67	83.33	78.33	84.44

จากตาราง 15 พบว่า คนที่ 1 ได้รับคะแนนร้อยละ 91.67 ผลการเรียนอยู่ในระดับดีเยี่ยม คนที่ 2 ได้รับคะแนนร้อยละ 83.33 ผลการเรียนก็อยู่ในระดับดีเยี่ยม และคนที่ 3 ได้รับคะแนนร้อยละ 78.33 ผลการเรียนอยู่ในระดับดีมาก ค่าเฉลี่ยร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง (try out) 3 คนเท่ากับ 84.44 อยู่ในระดับดีเยี่ยม ผลคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียนแสดงให้เห็นว่า กลุ่ม

ตัวอย่าง (try out) มีพัฒนาการที่ดีขึ้นจากการเรียนแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับ นักศึกษาชาวจีนด้วยตนเอง

ภาพประกอบ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน

จากภาพประกอบ 1 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่าง (try out) ทั้ง 3 คนมีคะแนนที่สะท้อนให้เห็นการที่ดี กล่าวคือคนที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (T2) สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (T1) 43.33 คะแนน พัฒนาได้ร้อยละ 66.67 ของปริมาณที่ควรพัฒนาได้ รองมาคือคนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (T2) สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (T1) 35 คะแนน พัฒนาได้ร้อยละ 67.73 ของปริมาณที่ควรพัฒนาได้ ส่วนคนที่ 1 ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (T2) สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (T1) 33.34 คะแนน พัฒนาได้ร้อยละ 80 ของปริมาณที่ควรพัฒนาได้ สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (T2) ของกลุ่มตัวอย่าง (try out) ทั้ง 3 คนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (T1) แสดงให้เห็นว่าหลังจากการใช้แบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน กลุ่มตัวอย่าง (try out) มีพัฒนาการที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน

5.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

หลังจากกลุ่มตัวอย่าง (try out) 3 คนทำแบบทดสอบหลังเรียนแล้ว ผู้วิจัยให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามความพึงพอใจการใช้แบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน ผู้วิจัยได้วัดความพึงพอใจโดยใช้เกณฑ์ (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

เกณฑ์การประเมินความพึงพอใจ

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ผู้วิจัยรวบรวมสรุปผลความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง (try out) 3 คนดังตารางต่อไป

ตาราง 16 ผลจากแบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับกลุ่มตัวอย่าง (try out) 3 คน

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	การออกแบบของแบบฝึกได้แก่ รูปภาพประกอบตัวอักษร ขนาดของตัวอักษรเหมาะสมและน่าสนใจ	5	0	มากที่สุด
2	แบบฝึกใช้ภาษาที่ช่วยให้เข้าใจง่ายเหมาะกับนักศึกษา	4	0	มาก
3	แบบฝึกมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของแต่ละบทอย่างชัดเจน	5	0	มากที่สุด
4	แบบฝึกมีเนื้อหาที่ตรงกับปัญหาที่นักศึกษาต้องแก้ไขและปรับปรุง	5	0	มากที่สุด
5	แบบฝึกมีเนื้อหาที่น่าสนใจเหมาะสมซึ่งนักศึกษาสามารถศึกษาและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	5	0	มากที่สุด
6	จำนวนข้อของแบบฝึกแต่ละบทเหมาะสมกับนักศึกษา	5	0	มากที่สุด

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
7	แบบฝึกช่วยเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจเรื่อง ประโยคและการแต่งประโยคภาษาไทยแก่นักศึกษา	5	0	มากที่สุด
8	แบบฝึกทำให้นักศึกษาต้องการที่จะพัฒนา ความสามารถทักษะการเขียนภาษาไทยมากขึ้น	4.3	0.58	มาก
9	เมื่อทำแบบฝึกนักศึกษารู้สึกทำทนายและสนุกที่จะ เรียนรู้เพิ่มมากขึ้น	5	0	มากที่สุด
10	เมื่อใช้แบบฝึกแล้วนักศึกษามักรู้สึกมั่นใจในการแต่ง ประโยคภาษาไทยมากขึ้น	4.3	0.58	มาก
รวม		4.76	0.12	มากที่สุด

จากตารางที่ 16 ผลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง (try out) 3 คนต่อแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 เมื่อพิจารณารายการ จะเห็นว่า ในข้อที่ 2 แบบฝึกใช้ภาษาที่ช่วยให้เข้าใจง่ายเหมาะสมกับนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เท่ากับ 4 คะแนน ซึ่งอาจเป็นเหตุผลที่ทำให้ค่าคะแนนของข้อ 10 อยู่ในระดับ 4.3 ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับความมั่นใจการแต่งประโยคภาษาไทย เพราะแบบฝึกเล่มนี้มีคำศัพท์เฉพาะด้านหลักภาษาไทยมากซึ่งเป็นความรู้ที่จำยาก แม้ว่าผู้วิจัยได้แปลคำศัพท์เหล่านี้เป็นภาษาจีน นักศึกษายังรู้สึกไม่คุ้นเคย ดังนั้น ผู้วิจัยควรสรุปคำศัพท์เฉพาะที่ปรากฏในแต่ละบทเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจยิ่งขึ้น และปัญหานี้ก็สอดคล้องกับข้อแนะนำเพิ่มเติมของกลุ่มตัวอย่าง (try out) ด้วย ซึ่งมีข้อแนะนำดังนี้

ข้อเสนอแนะ

แบบฝึกหัดเหล่านี้มีประโยชน์ต่อเรา 可以在练习中开始
 或未能放上词汇要去有名词汇表, 这样所以方便记忆, 很多单词无法在
 词典中找到, 或有较多困难。

ลงชื่อนักศึกษา 王玉昕

ภาพประกอบ 2 ตัวอย่างข้อเสนอจากกลุ่มตัวอย่าง (try out)

แบบฝึกหัดเหล่านี้มีประโยชน์ต่อเรา แต่หนูหวังว่าหลังจากทบทวนความรู้ก่อนทำแบบฝึกเสร็จ จะมีการสรุปคำศัพท์เฉพาะที่ปรากฏในบทนี้ เพื่อให้เราทบทวนซ้ำ ๆ และช่วยเข้าใจเนื้อหาได้มากขึ้น (ผู้วิจัยแปลเป็นภาษาไทย)

หลังจากได้รับผลการประเมินความพึงใจและคำแนะนำของกลุ่มตัวอย่าง (try out) แล้ว ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงตามความคิดเห็นของนักศึกษาอีกครั้ง เพื่อให้แบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นก่อนที่ทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย

ในการวิจัยครั้งนี้ จากการนำแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง (try out) ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (T1) ของกลุ่มตัวอย่าง (try out) มีค่าคะแนนเฉลี่ย 47.78 ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (T2) ของกลุ่มตัวอย่าง (try out) มีค่าคะแนนเฉลี่ย 84.44 ซึ่งผลสัมฤทธิ์สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน 40.62 คะแนน และค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 4.76 คะแนนซึ่งความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก สรุปได้ว่า แบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนมีคุณภาพและสามารถนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายได้

บทที่ 4 ผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 3 ประการได้แก่ 1) เพื่อสร้างแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน ดังนั้นผู้วิจัยจะนำเสนอผลการศึกษิตตามความมุ่งหมายดังกล่าวดังนี้

1. แบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน
2. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน
3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

1. การสร้างแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

แบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน มีจำนวน 135 หน้า ประกอบด้วยแบบฝึก 9 บท ผู้วิจัยจะสรุปแบบฝึกเล่มนี้ตามลำดับดังนี้

- 1.1 วัตถุประสงค์ของแบบฝึก
- 1.2 องค์ประกอบของแบบฝึก
- 1.3 เนื้อหาหลักของแต่ละบทเรียน

1.1 วัตถุประสงค์ของแบบฝึก

วัตถุประสงค์ของแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนมี 3 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อให้ให้นักศึกษาได้รับความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาไทย 2) เพื่อช่วยนักศึกษาแก้ไขข้อผิดพลาดในด้านการแต่งประโยคภาษาไทย 3) เพื่อช่วยนักศึกษาพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย

1.2 องค์ประกอบของแบบฝึก

องค์ประกอบของแบบฝึกประกอบด้วยสองส่วน ได้แก่ องค์ประกอบของเล่มแบบฝึกและองค์ประกอบของแบบฝึกแต่ละบท

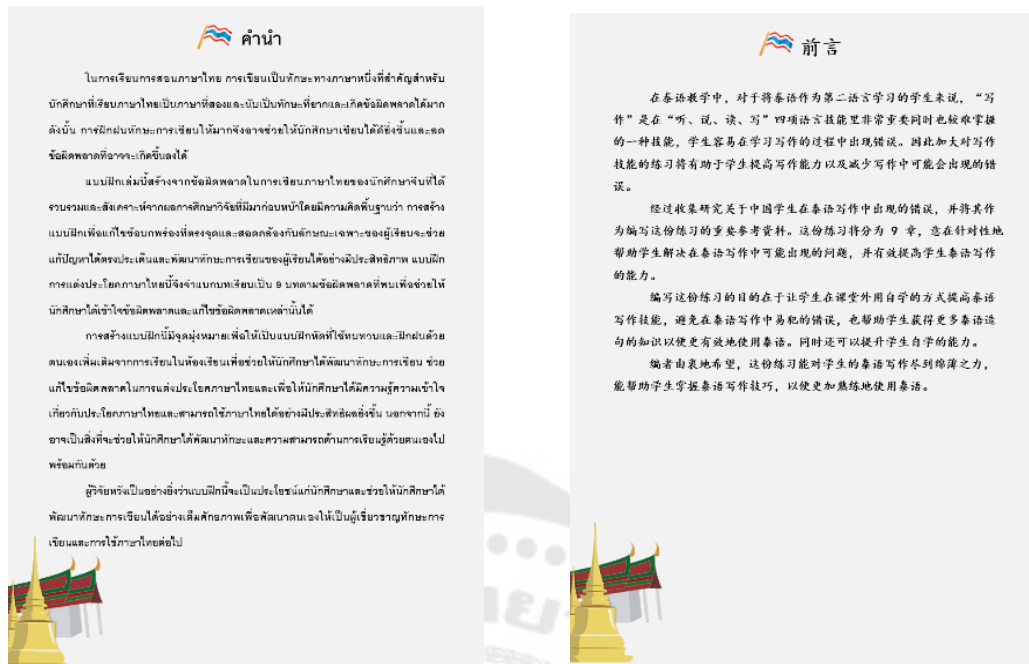
1.2.1 องค์ประกอบของเล่มแบบฝึก

แบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนประกอบด้วยส่วน
สำคัญ 7 ส่วน ดังนี้

1. หน้าปกของแบบฝึก
2. คำนำของแบบฝึก
3. สารบัญของแบบฝึก
4. คำชี้แจง
5. คำชี้แจงสำหรับนักศึกษา
6. บทเรียนของแบบฝึก (ทั้งหมด 9 บท)
7. บรรณานุกรม

ภาพประกอบ 3 แสดงหน้าปกของแบบฝึก

ภาพประกอบ 4 แสดงคำนำของแบบฝึก

คำนำของแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน ผู้วิจัยเขียนเป็น 2 ภาษา เพื่อให้เหมาะสมกับระดับของนักศึกษาและให้นักศึกษาเข้าใจง่ายขึ้น ในคำนำผู้วิจัยได้ระบุความเป็นมาของแบบฝึกเล่มนี้ ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมและสังเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนจากผลการศึกษาวิจัยที่มีมาก่อนหน้า เพื่อช่วยให้นักศึกษาแก้ไขข้อผิดพลาดที่ตรงจุดและสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของนักศึกษาชาวจีน

ส่วนสารบัญของแบบฝึกจะระบุหัวข้อของแบบฝึก ตั้งแต่บทที่ 1 ถึงบทที่ 9 ตามลำดับโดยใช้ทั้งภาษาไทยและภาษาจีน สำหรับคำชี้แจงนั้นเป็นการอธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการสร้างแบบฝึก และระบุว่าแบบฝึกเล่มนี้อ้างอิงหลักภาษาไทยทั้งชนิดของคำและประโยคตามหนังสือบรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 3 ของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ องค์ประกอบและสาระสำคัญของแต่ละบทโดยสังเขปของแต่ละบทเรียน

ส่วนคำชี้แจงสำหรับนักศึกษามุ่งอธิบายลำดับและขั้นตอนการใช้แบบฝึกเล่มนี้ เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจและสามารถใช้แบบฝึกเล่มนี้เรียนได้ด้วยตนเอง

 สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำชี้แจง	5
บทที่ 1 ผู้รักประเทศไทย	
第一章：认识泰语句	7
เฉลยแบบฝึกหัดที่ 1	
第 一章练习答案	17
บทที่ 2 มารู้จักคำนามกันเถอะ	
第二章：一起来认识泰语名词吧	22
เฉลยแบบฝึกหัดที่ 2	
第二章练习答案	32
บทที่ 3 การใช้คำกริยาในประเทศไทย	
第三章：泰语动词的使用方法	36
เฉลยแบบฝึกหัดที่ 3	
第三章练习答案	46
บทที่ 4 คำบุพบทช่วยแสดงประโยคได้อย่างไร	
第四章：如何使用泰语中的介词	51
เฉลยแบบฝึกหัดที่ 4	
第四章练习答案	61
บทที่ 5 อยุ่ใช้การใช้คำเชื่อมประโยค	
第五章：你知道连词的使用方法吗？	66
เฉลยแบบฝึกหัดที่ 5	
第五章练习答案	78
บทที่ 6 มาลองแต่งประโยคขึ้นในและ (ตอนที่ 1)	
第六章：试着在泰语中造句吧（第一节）	83
เฉลยแบบฝึกหัดที่ 6	
第六章练习答案	91

ภาพประกอบ 5 แสดงสารบัญของแบบฝึก

 คำชี้แจง

แบบฝึกเล่มนี้เป็นแบบฝึกสำหรับนักศึกษาจีนที่ฝึกฝนทักษะการเขียนโดยเฉพาะทางแห่งประเทศไทยจะให้นักศึกษาไทยให้ถูกต้อง แบบฝึกนี้ใช้กระดาษสีและกระดาษหัตถ์มีลวดลายการแต่งประโยคภาษาไทยของนักศึกษาจีนจากผลการวิจัยเพื่อนำมาเป็นแนวทางการสร้างแบบฝึกเขียนมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อให้ นักศึกษาได้มีความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาไทย
2. เพื่อช่วยให้นักศึกษาไทยได้ฝึกเขียนในด้านการแต่งประโยคภาษาไทย
3. เพื่อช่วยให้นักศึกษาจีนมีความรู้และทักษะการเขียนภาษาไทย

แบบฝึกนี้แบ่งเป็น 9 บท เนื้อหาหลักประกอบด้วยส่วนประกอบของประโยคภาษาไทย คำนาม คำกริยา คำบุพบท คำเชื่อม ประโยคซับซ้อนและประโยคกรรมจึงมีโครงสร้างสมบูรณ์ตามภาษาเขียนโดยอ้างอิงและอธิบายศึกษาไทยตามหนังสือเรียนที่ฐานไทย เล่ม 5 ของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือศึกษาธิการ

ใบแต่ละบทจะประกอบด้วย

1. การทบทวนความรู้ก่อนทำแบบฝึก ในแต่ละบทมีการทบทวนความรู้ก่อนทำแบบฝึก 2-3 ข้อ เพื่อให้ นักศึกษาเข้าใจความเข้าใจของบทเรียนก่อนทำแบบฝึกจนเพื่อให้ได้มาจากรู้ความรู้น่าทำแบบฝึกตามลำดับต่อไป
2. แบบฝึกหลังการทบทวนความรู้ หลังจากนักศึกษาทบทวนความรู้ก่อนทำแบบฝึกของแต่ ละตอนแล้วจากนั้นก็ทำแบบฝึกสำหรับตอนนั้น เช่น ทบทวนความรู้ก่อนทำแบบฝึกบทที่ 1 ตอนที่ 1 แล้ว นักศึกษาจะทำแบบฝึกสำหรับตอนที่ 1 การทำแบบฝึกจะชื่อนักศึกษาลึบในทักษะการเขียนด้วยตนเองได้
3. เฉลยแบบฝึกของแต่ละบท หลังจากนักศึกษาทบทวนความรู้และทำแบบฝึกของแต่ละบทเรียบร้อยแล้ว นักศึกษาสามารถตรวจสอบและศึกษารายละเอียดจากเฉลยคำตอบด้วยตนเองได้

5

 คำชี้แจงสำหรับนักศึกษา

นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี (ตัวอย่างที่ 1)

6

ภาพประกอบ 6 แสดงคำชี้แจงของแบบฝึกและคำชี้แจงสำหรับนักศึกษา

1.2.2 องค์ประกอบของแบบฝึกแต่ละบท

ในบทเรียนทั้ง 9 บท แต่ละบทเรียนประกอบด้วยปกหน้า ซึ่งประกอบด้วยชื่อของแต่ละบทที่อยู่ด้านบน และด้านล่างผู้วิจัยจะระบุวัตถุประสงค์ของบทนั้น ๆ เพื่อให้ นักศึกษาจับประเด็นสำคัญของบทเรียนก่อนที่ทบทวนความรู้และทำแบบฝึกของบทนั้น ลำดับถัดไปจากปกหน้าคือส่วนการทบทวนความรู้ก่อนทำแบบฝึก ในส่วนนี้จะครอบคลุมการทบทวนความรู้ก่อนทำแบบฝึก 2 ถึง 3 ตอน เพื่อให้ นักศึกษาเข้าใจความรู้หลักภาษาที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจนและสามารถใช้ความรู้มาทำแบบฝึกต่อไปได้

ภาพประกอบ 7 ตัวอย่างแสดงหน้าปก การทบทวนความรู้ก่อนทำแบบฝึกของบทเรียน (บทที่ 1)

ภาพประกอบ 8 ตัวอย่างแสดงการทบทวนความรู้ก่อนทำแบบฝึกของบทเรียน (บทที่ 1)

เมื่อนักศึกษาทบทวนความรู้แล้ว จะทำแบบฝึกสำหรับบทนั้นตามลำดับ การทำแบบฝึกหลังทบทวนความรู้จะช่วยให้นักศึกษาฝึกฝนทักษะการเขียนด้วยตนเองได้ เมื่อนักศึกษาทำแบบฝึกแต่ละตอนแล้ว นักศึกษาสามารถตรวจคำตอบของแบบฝึกด้วยตัวเองได้โดยดูเฉลยแบบฝึกที่อยู่ในส่วนท้ายของแต่ละบท

เฉลยแบบฝึกบทที่ 1

แบบฝึกที่ 1
第一单元练习

1. จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องในคำขอมติ (单选题)

1.1 ข้อใดไม่ใช่การผสมพยางค์ในภาษาไทย ()

ก. ปะโยคยี่สิบสามพยางค์ ข. ปะโยคยี่สิบสองพยางค์
ค. ปะโยคยี่สิบพยางค์ ง. ปะโยคยี่สิบสี่พยางค์

1.2 ข้อใดไม่ใช่หน่วยในภาษาไทย ()

ก. คำประสม ข. คำประสม
ค. คำประสม ง. คำประสม

1.3 ข้อใดคือความหมายของประโยคสองประโยคในภาษาไทย ()

ก. ประโยคสองประโยค ข. ประโยคสองประโยค
ค. ประโยคสองประโยค ง. ประโยคสองประโยค

1.4 ข้อใดไม่ใช่ประโยคสองประโยค ()

ก. ประโยคสองประโยค ข. ประโยคสองประโยค
ค. ประโยคสองประโยค ง. ประโยคสองประโยค

เฉลยแบบฝึกบทที่ 1

แบบฝึกที่ 1
第一单元练习

1. จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องในคำขอมติ (单选题)

1.1 ก 1.2 ก 1.3 ค 1.4 ง

2. จงเขียนคำศัพท์ที่ตรงกับคำในภาษาไทยต่อไปนี้ (填空题)

2.1 ประโยคคือ
นักโทษเพียงคนเดียวอยู่

2.2 ประโยคคือ
นักโทษชายเรียนภาษาไทย

2.3 ประโยคคือ
คุณแม่ทำขนมข้าวเจ้าอร่อยที่สุด

แบบฝึกที่ 2
第二单元练习

1. จงใส่เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่เห็นว่าถูก และใส่เครื่องหมาย ✗ หน้าข้อความที่เห็น
ว่าผิด (判断题)

1.1 ✓ 1.2 ✗ 1.3 ✗
1.4 ✓ 1.5 ✓ 1.6 ✗

2. จงอ่านข้อความประโยคสองประโยคในข้อต่อไปนี้ (将句子成分填入空格中)

2.1

นามวลี	กริยาวลี	ภาคประธาน	ภาคแสดง
นางจันทิมาพร	กำลังไป	นางจันทิมาพร	กำลังไป

ภาพประกอบ 9 ตัวอย่างแสดงแบบฝึกหลังทบทวนความรู้ เฉลยแบบฝึก (บทที่ 1)

1.3 เนื้อหาหลักของแต่ละบท

แบบฝึกทั้ง 9 บทนี้มีเนื้อหาหลักที่ประกอบด้วยประโยคภาษาไทยที่สมบูรณ์ในภาษาเขียน คำนาม คำกริยา คำบุพบท คำเชื่อม ประโยคซ้อนและประโยครวมในภาษาไทย ซึ่งประโยคที่ปรากฏในบทเรียนจะเป็นประโยคที่มีโครงสร้างสมบูรณ์ตามภาษาเขียน แบบฝึก 9 บทมีดังนี้

1. บทที่ 1 รู้จักประโยคภาษาไทย
2. บทที่ 2 มารู้จักคำนามกันเถอะ
3. บทที่ 3 การใช้คำกริยาในภาษาไทย
4. บทที่ 4 คำบุพบทจะช่วยแต่งประโยคได้อย่างไร
5. บทที่ 5 คุณรู้วิธีการใช้คำเชื่อมไหม
6. บทที่ 6 มาลองแต่งประโยคซ้อนกันเถอะ (ตอนที่ 1)
7. บทที่ 7 มาลองแต่งประโยคซ้อนกันเถอะ (ตอนที่ 2)
8. บทที่ 8 เรามาสร้างประโยครวมด้วยกันเถอะ (ตอนที่ 1)

9. บทที่ 9 เรามาสรางประโยครวมดว้ยกันเถอะ (ตอนที่ 2)

ภาพประกอบ 10 แสดงหน้าปกและวัตถุประสงค์ของบทที่ 1

บทที่ 1 รู้จักประโยคภาษาไทย มีจำนวน 16 หน้า ในบทที่ 1 ผู้วิจัยได้อธิบายความหมายของประโยคภาษาไทย ส่วนประกอบและหน้าที่ของส่วนประกอบในประโยคภาษาไทย ลักษณะของประโยคสมบูรณ์ในภาษาไทย และชี้ให้นักศึกษาเห็นความแตกต่างของการวางตำแหน่งส่วนขยายนามวลีและส่วนขยายกริยาลีระหว่างภาษาไทยกับภาษาจีน

ส่วนแบบฝึกหัดหลังการทบทวนความรู้ในบทที่ 1 มีแบบฝึกตามลำดับดังนี้

- 1) แบบฝึกแบบเลือกตอบโดยให้นักศึกษาเลือกคำตอบที่ถูกเพียงคำตอบเดียว
- 2) ให้นักศึกษาเรียงคำศัพท์ที่กำหนดให้เป็นประโยคสมบูรณ์
- 3) แบบฝึกแบบถูก-ผิดโดยให้นักศึกษาใส่เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่เห็นว่าถูกและใส่เครื่องหมาย ✗ หน้าข้อความที่เห็นว่าผิด
- 4) แบบฝึกแบบเติมคำ ให้นักศึกษาเติมส่วนของประโยคลงในช่องว่างให้ถูกต้อง
- 5) แบบฝึกแต่งประโยคสมบูรณ์ตามที่กำหนด และ
- 6) แบบฝึกเติมส่วนขยายลงในประโยคที่กำหนดไว้ให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์

ภาพประกอบ 11 แสดงหน้าปกและวัตถุประสงค์ของบทที่ 2

บทที่ 2 มารู้จักคำนามกันเถอะ มีจำนวน 14 หน้า ในส่วนการทบทวนความรู้ก่อนทำแบบฝึกของบทที่ 2 ผู้วิจัยได้แนะนำความหมายของคำนาม ชนิดและลักษณะต่างๆ ของคำนาม นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ระบุว่ากรวางคำลักษณนามในภาษาไทยซึ่งแตกต่างจากภาษาจีน ซึ่งความแตกต่างนี้ทำให้นักศึกษาจีนเกิดปัญหาได้ง่าย นอกจากนี้ นักศึกษาจะได้ทบทวนความแตกต่างระหว่างคำอาการนาม “การ” กับ “ความ” ซึ่งเป็นอีกปัญหาหนึ่งที่นักศึกษาจีนเกิดข้อผิดพลาดค่อนข้างมาก เนื่องจากในภาษาจีนไม่มีคำนามชนิดนี้

ส่วนแบบฝึกหลังการทบทวนความรู้ในบทที่ ประกอบด้วยแบบฝึก 6 ลักษณะ ได้แก่ 1) แบบฝึกแบบข้อสอบเลือกตอบโดยให้นักศึกษาเลือกคำตอบที่ถูกเพียงคำตอบเดียว 2) แบบฝึกแบบถูก-ผิด ให้นักศึกษาใส่เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่เห็นว่าถูกและใส่เครื่องหมาย ✗ หน้าข้อความที่เห็นว่าผิด 3) แบบฝึกแบบเติมคำ ให้นักศึกษานำตัวอักษรที่กำหนดให้มาใส่หน้าข้อความที่มีความสัมพันธ์กับคำที่ขีดเส้นใต้ 4) แบบฝึกเรียงคำ ให้นักศึกษาเรียงคำให้เป็นประโยคที่ถูกต้องและสมบูรณ์ 5) แบบฝึกเติมคำ ให้นักศึกษาวางคำลักษณนามลงในช่องว่างให้เป็นประโยคที่ถูกตำแหน่งและ 6) เติมคำ “การ” หรือ “ความ” ไว้หน้าคำที่กำหนดเพื่อเป็นคำอาการนามที่ถูกต้อง

ภาพประกอบ 12 แสดงหน้าปกและวัตถุประสงค์ของบทที่ 3

บทที่ 3 การใช้คำกริยาในภาษาไทย มีทั้งหมด 15 หน้า ในบทนี้นักศึกษาจะได้ทบทวนความหมายและชนิดของคำกริยาในภาษาไทย และสามารถอธิบายลักษณะของคำกริยาชนิดต่าง ๆ ได้ จากนั้นนักศึกษาสามารถนำคำกริยาชนิดต่าง ๆ มาใช้แต่งประโยคภาษาไทยที่ถูกต้องได้

ส่วนแบบฝึกหัดหลังการทบทวนความรู้ในบทที่ 3 บทนี้จะประกอบด้วยแบบฝึกดังนี้ 1) แบบฝึกแบบถูก-ผิด ให้นักศึกษาใส่เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่เห็นว่าถูกและใส่เครื่องหมาย ✗ หน้าข้อความที่เห็นว่าผิด 2) แบบฝึกแบบเลือกตอบโดยให้นักศึกษาเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว 3) แบบฝึกแบบเติมคำ ให้นักศึกษาเติมคำกริยาที่กำหนดให้ลงในประโยค 4) แบบฝึกแบบจับคู่ ให้นักศึกษานำตัวอักษรหน้าข้อความข้างบนมาใส่หน้าข้อความที่มีความสัมพันธ์กับคำที่ขีดเส้นใต้ 5) แบบฝึกแต่งประโยค ให้นักศึกษาใช้คำกริยาที่กำหนดให้มาแต่งประโยคที่สมบูรณ์ 6) ให้นักศึกษาขีดเส้นใต้คำกริยาในประโยคและบอกชนิดของคำกริยาในประโยคนั้น 7) ให้นักศึกษาระบุคำกริยานำในประโยคที่กำหนดให้ 8) แบบฝึกแบบเติมคำ ให้นักศึกษาเติมคำกริยาตามที่กำหนดให้ลงในช่องว่างให้เป็นประโยคที่ถูกต้องและ 9) แบบฝึกเรียงลำดับคำที่กำหนดให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์และถูกต้อง

ภาพประกอบ 13 แสดงหน้าปกและวัตถุประสงค์ของบทที่ 4

บทที่ 4 คำบุพบทจะช่วยแต่งประโยคได้อย่างไร มีทั้งหมด 15 หน้า ในการทบทวนความรู้ก่อนทำแบบฝึกของบทที่ 4 นักศึกษาจะได้ทบทวนความหมายและชนิดของ คำบุพบทในภาษาไทย และทบทวนความแตกต่างระหว่างคำว่า “ของ” กับ “의” ซึ่ง 2 คำนี้มีความหมายที่เหมือนกัน แต่เมื่อนำ 2 คำนี้มาแต่งประโยค ตำแหน่งของ 2 คำนี้จะแตกต่างกันไป เพื่อให้ นักศึกษาสามารถใช้คำบุพบทที่ทบทวนมาแต่งประโยคภาษาไทยได้

แบบฝึกหลังการทบทวนความรู้ประกอบด้วยแบบฝึก ดังนี้ 1) แบบฝึกแบบเลือกตอบโดยให้นักศึกษาเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว 2) แบบฝึกแบบเติมคำโดยใส่คำว่า “ของ” ลงในช่องว่างที่ถูกต้อง 3) แบบฝึกเรียงลำดับคำบุพบทที่กำหนดให้เป็นประโยคสมบูรณ์ 4) แบบฝึกแบบตอบสั้น ๆ ให้นักศึกษาบอกหน้าที่ของคำบุพบทในประโยคที่กำหนดให้ 5) แบบฝึกแบบเติมคำ ให้นักศึกษาเติมคำบุพบทตามที่กำหนดให้ลงในช่องว่างที่ถูกต้อง 6) แบบฝึกแบบถูก-ผิด ให้นักศึกษาใส่เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่เห็นว่าถูกและใส่เครื่องหมาย ✗ หน้าข้อความที่เห็นว่าผิด 7) แบบฝึกแต่งประโยค ให้นักศึกษาแต่งประโยคโดยใช้คำบุพบทที่กำหนดให้และ 8) แบบฝึกแบบเติมคำ ให้นักศึกษาเติมคำบุพบทตามที่กำหนดให้ลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ภาพประกอบ 14 แสดงหน้าปกและวัตถุประสงค์ของบทที่ 5

บทที่ 5 คุณรู้วิธีการใช้คำเชื่อมไหม มีทั้งหมด 17 หน้า ในส่วนการทบทวนความรู้ก่อนทำแบบฝึก นักศึกษาจะได้ทบทวนความหมายและชนิดต่างๆ ของคำเชื่อม นักศึกษาสามารถอธิบายลักษณะของคำเชื่อมชนิดต่างๆ ได้ นอกจากนั้น นักศึกษาสามารถนำคำเชื่อมที่ทบทวนมาแต่งประโยคภาษาไทยให้ถูกต้องได้ ที่สำคัญคือ ในบทนี้ นักศึกษาจะได้ทบทวนความแตกต่างระหว่างคำเชื่อม “กับ” กับ “และ” อีกกลุ่มคำเชื่อมคือ “ที่” “ซึ่ง” “อัน” ได้ ซึ่งทั้ง 2 กลุ่มนี้ เป็นจุดที่นักศึกษาชาวจีนเกิดข้อผิดพลาดค่อนข้างง่าย

ส่วนแบบฝึกหลังการทบทวนความรู้ของบทที่ 5 นี้ประกอบด้วยแบบฝึกดังนี้ 1) แบบฝึกแบบเลือกตอบโดยให้นักศึกษาเลือกคำตอบที่ถูกเพียงคำตอบเดียวที่เกี่ยวกับคำเชื่อมในภาษาไทย 2) แบบฝึกฝึกแปลโดยให้นักศึกษาแปลประโยคภาษาจีนเป็นภาษาไทยโดยใช้คำเชื่อมที่กำหนดให้ 3) แบบฝึกแบบเติมคำ ให้นักศึกษาเลือกคำเชื่อม “กับ” หรือ “และ” เติมในช่องว่างของประโยคที่กำหนด 4) แบบฝึกแบบจับคู่ ให้นักศึกษานำตัวอักษรหน้าข้อความที่กำหนดให้มาใส่หน้าข้อที่มีความสัมพันธ์กับคำที่ขีดเส้นใต้ 5) แบบฝึกแต่งประโยค ให้นักศึกษานำคำเชื่อมนามานุกรมประโยคที่กำหนดให้มาแต่งประโยคที่ต้องการ 6) แบบฝึกแบบเติมคำ ให้นักศึกษาเติมคำเชื่อมคุณานุกรมประโยค “ที่” “ซึ่ง” “อัน” ลงในประโยคที่ต้องการ 7) แบบฝึกแบบจับคู่ ให้นักศึกษาโยงเส้นจับคู่ประโยคกับคำเชื่อมเสริมให้ถูกต้อง และ 8) แบบฝึกแต่งประโยคโดยให้นักศึกษาใช้คำเชื่อมเสริมที่กำหนดให้แต่งประโยคภาษาไทยให้ถูกต้อง

ภาพประกอบ 15 แสดงหน้าปกและวัตถุประสงค์ของบทที่ 6 และบทที่ 7

บทที่ 6 มาลองแต่งประโยคซ้อนกันเถอะ (ตอนที่ 1) และ บทที่ 7 มาลองแต่งประโยคซ้อนกันเถอะ (ตอนที่ 2) ใน 2 บทนี้มีทั้งหมด 27 หน้า ในการทบทวนความรู้ก่อนทำแบบฝึกของบทที่ 6 และบทที่ 7 ผู้วิจัยได้กล่าวถึงประโยคซ้อนในภาษาไทยโดยแบ่งความรู้ประโยคซ้อนในภาษาไทยเป็น 2 บท ใน 2 บทนี้ นักศึกษาจะได้ทบทวนความรู้ได้แก่ ความหมายของประโยคซ้อน ลักษณะของประโยคซ้อน และวิธีการแต่งประโยคซ้อนที่มีนามานุกรประโยค ประโยคซ้อนที่มีคุณาประโยคและประโยคซ้อนที่มีวิเศษนามาประโยค

ส่วนแบบฝึกหลังการทบทวนของ 2 บทนี้ ประกอบด้วยแบบฝึกดังนี้

- 1) แบบเลือกตอบโดยให้นักศึกษาเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว
- 2) ให้นักศึกษาขีดเส้นใต้อนุประโยคของประโยคซ้อนที่กำหนด
- 3) ให้นักศึกษาเรียงลำดับคำให้เป็นประโยคซ้อนที่ถูกต้อง
- 4) แบบฝึกแบบตอบสั้นๆ ให้นักศึกษาเขียนคำเชื่อมนามานุกรประโยค และหน้าที่ของนามานุกรประโยคที่กำหนดให้
- 5) แบบฝึกแบบเติมคำ ให้นักศึกษาเติมอนุประโยคให้เป็นประโยคซ้อนที่สมบูรณ์
- 6) แบบฝึกแบบตอบสั้น ๆ ให้นักศึกษาเขียนว่าประโยคที่กำหนด ส่วนใดเป็นคำเชื่อม ส่วนใดเป็นคุณาประโยคและคำที่ถูกขยาย
- 7) เรียงลำดับคำให้เป็นประโยคซ้อนที่สมบูรณ์
- 8) แบบฝึกแบบตอบสั้น ๆ ให้นักศึกษาเขียนแสดงว่าประโยคซ้อนที่กำหนดไว้ ส่วนใดคือวิเศษนามาประโยค และส่วนใดเป็นคำเชื่อม
- 9) ให้นักศึกษาเปลี่ยนตำแหน่งของวิเศษนามาประโยคไว้หน้าประโยคหลักโดยใส่คำเชื่อม “ก็” “จึง” “เลย” “ถึง” และ
- 10) ให้นักศึกษาฝึกแต่งประโยคซ้อนโดยใช้คำเชื่อมและวิเศษนามาประโยคที่กำหนดให้

ภาพประกอบ 16 แสดงหน้าปกและวัตถุประสงค์ของบทที่ 8 และบทที่ 9

บทที่ 8 เรามาส่งประโยครวมด้วยกันเถอะ (ตอนที่ 1) และบทที่ 9 เรามาส่งประโยครวมด้วยกันเถอะ (ตอนที่ 2) 2 บทนี้มีทั้งหมด 23 หน้า การทบทวนความรู้ก่อนทำแบบฝึกบทที่ 8 และบทที่ 9 นักศึกษาจะได้ทบทวนความรู้ที่เกี่ยวกับประโยครวมในภาษาไทย เนื้อหาหลักประกอบด้วย ความหมายและลักษณะของประโยครวม วิธีการใช้คำเชื่อมชนิดต่างๆ ระหว่างประโยคย่อย วิธีการใช้การละคำในประโยครวม นอกจากนี้ นักศึกษาจะฝึกแต่งประโยครวมที่เกิดจากประโยคสามัญกับประโยคสามัญ ประโยครวมที่เกิดจากประโยคสามัญกับประโยคซ้อน ประโยครวมที่เกิดจากประโยคซ้อนกับประโยคสามัญ ประโยครวมที่เกิดจากประโยคซ้อนกับประโยคซ้อน ทั้ง 4 ชนิด

แบบฝึกของทั้งสองบทนี้ประกอบด้วย 1) แบบฝึกแบบตอบสั้น ๆ ให้นักศึกษาเขียนชนิดของประโยคที่กำหนดให้ว่าเป็นประโยคสามัญ ประโยคซ้อน หรือเป็นประโยครวม 2) ให้นักศึกษานำประโยคที่ให้มารวมเป็นประโยครวมโดยใช้คำเชื่อมที่กำหนดให้ 3) ให้นักศึกษาแยกประโยครวมออกเป็นประโยคสามัญ 2 ประโยค และระบุว่าคำเชื่อมของประโยค 4) ให้นักศึกษาฝึกละคำหรือวลีที่ซ้ำกันในประโยคที่กำหนดให้ 5) ฝึกแต่งประโยครวมที่เกิดจากประโยคสามัญกับประโยคสามัญโดยใช้คำเชื่อมที่กำหนด 6) แบบฝึกแบบตอบสั้น ๆ ให้เขียนแสดงว่าประโยครวมที่กำหนด ส่วนใดคือประโยคสามัญ ส่วนใดคือประโยคซ้อน 7) ให้นักศึกษาแต่งประโยครวมที่สมมุติขึ้นโดยการเติมประโยคย่อย 8) ให้นักศึกษาเขียนเรื่อง สิ่งที่น่าจดจำที่สุดในปี

2021 ของฉัน ไม่ต่ำกว่า 10 ประโยคโดยต้องปรากฏประโยคสามัญ ประโยคซ้อน และประโยครวมด้วย

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

หลังจากผู้วิจัยนำแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนไปหาประสิทธิภาพกับผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านและทดลองกับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง (try out) 3 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายแล้ว ผู้วิจัยจึงแก้ไขปรับปรุงแบบฝึกและแบบทดสอบการแต่งประโยคภาษาไทยตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง (try out) ด้วย จากนั้นผู้วิจัยเริ่มวางแผนและดำเนินการทดลองครั้งที่ 2 ซึ่งจะทดลองกับกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อให้ นักศึกษาแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากกลุ่มเป้าหมายใช้แบบฝึกเล่มนี้

ในการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาชาวจีน ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 วิชาเอกภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางซี 20 คน

ภาพประกอบ 17 บรรยากาศการทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย

ผู้วิจัยได้วางแผนขั้นตอนการทดลองกับกลุ่มเป้าหมายตามลำดับดังนี้

- 2.1 ระยะเวลาการทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย
- 2.2 ผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มเป้าหมาย (T1)
- 2.3 ผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มเป้าหมาย (T2)
- 2.4 พัฒนาการระหว่าง T1 และ T2
- 2.5 ความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทย

สำหรับนักศึกษาชาวจีน

2.1 ระยะเวลาการทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย

สถานที่ของการทดลองกับกลุ่มเป้าหมายอยู่ที่คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางซี และผู้วิจัยได้วางแผนเวลาการทดลองกับกลุ่มเป้าหมายตั้งแต่วันที่ 4 เมษายน 2565 ถึงวันที่ 20 เมษายน 2565 โดยมีรายละเอียดดังตารางต่อไป

ตาราง 17 ระยะเวลาการทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย

วัน/เดือน/ปี	รายการ	เวลาเรียน (นาที)
04/04/2565	แบบทดสอบก่อนเรียน 60 ข้อ	90
05/04/2565	วันพัก	
06/04/2565		
07/04/2565	บทที่ 1	60
08/04/2565	บทที่ 2	60
09/04/2565	บทที่ 3	60
10/04/2565	วันพัก	
11/04/2565		
12/04/2565	บทที่ 4	60
13/04/2565	บทที่ 5	60
14/04/2565	บทที่ 6	60
15/04/2565	วันพัก	
16/04/2565		
17/04/2565	บทที่ 7	60

ตาราง 17 (ต่อ)

วัน/เดือน/ปี	รายการ	เวลาเรียน (นาที)
18/04/2565	บทที่ 8	60
19/04/2565	บทที่ 9	60
20/04/2565	แบบทดสอบหลังเรียน 60 ข้อ	90
	แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา	

2.2 ผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มเป้าหมาย (T1)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลัง (One Group Pretest Posttest Design) และมีการทดสอบก่อนการทดลองและการทดสอบหลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design) แบบทดลองมีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 18 แสดงแผนการวิจัยเชิงทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย

การทดสอบก่อนเรียน	การจัดกระทำ	การทดสอบหลังเรียน
T_1	X	T_2

T_1 แทน การสอบก่อนการใช้แบบฝึกการสร้างประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

T_2 แทน การสอบหลังการใช้แบบฝึกการสร้างประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

X แทน การทดลองกับกลุ่มเป้าหมายโดยใช้แบบฝึกการสร้างประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

ดังนั้น การศึกษาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบก่อนเรียน 60 ข้อของกลุ่มเป้าหมายเป็นของข้อมูล T_1 และในแบบทดสอบก่อนเรียน 60 ข้อนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบโดยใช้เนื้อหาหลักที่ปรากฏในแต่ละบท และเป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ส่วนการกระจายของจำนวนข้อสอบในแต่ละบทผู้วิจัยได้อธิบายแล้วในตาราง 6 ที่ปรากฏในบทที่ 3 หลังจากผู้วิจัยได้รับข้อมูลผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบก่อนเรียนจากกลุ่มเป้าหมาย 20 คนแล้ว ผู้วิจัยจึงแปลผล

คะแนนของแต่ละคนให้เป็นคะแนนร้อยละ ในการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มเป้าหมาย (T1) ผู้วิจัยได้ใช้สูตรและเกณฑ์ดังต่อไปนี้

สูตรที่ 1 ค่าร้อยละ (Percentage)

$$p = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

สูตรที่ 2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum fx$ แทน ผลรวมของค่าความถี่ทั้งหมด

โดย f แทน ค่าความถี่

x แทน จุดกึ่งกลางของอันตรภาคชั้น

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

เกณฑ์ประเมินผลคะแนน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ	ความหมาย
80 - 100	ผลการเรียนดีเยี่ยม
75 - 79	ผลการเรียนดีมาก
70 - 74	ผลการเรียนดี
65 - 69	ผลการเรียนค่อนข้างดี
60 - 64	ผลการเรียนน่าพอใจ
55 - 59	ผลการเรียนพอใช้
50 - 54	ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
0 - 49	ผลการเรียนต่ำ

หลังจากกลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบก่อนเรียนแล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบก่อนเรียน มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 19 แสดงผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบก่อนเรียน 60 ข้อ

ค น ท	ผลคะแนนร้อยละของแบบทดสอบก่อนเรียน 60 ข้อ									\bar{X}	ระดับ ผลการเรียน
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	บทที่ 9		
1	66.67	50	66.67	71.43	55.56	66.67	57.14	66.67	57.14	62.00	น่าพอใจ
2	50	33.33	50	57.14	44.44	50	42.86	50	42.86	46.74	ต่ำ
3	16.67	33.33	50	42.86	33.33	33.33	28.57	50	28.57	35.18	ต่ำ
4	50	42.86	50	57.14	44.44	33.33	42.86	50	50	46.74	ต่ำ
5	66.67	57.14	83.33	71.43	66.67	66.67	42.86	66.67	66.67	50.53	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
6	50	42.86	66.67	42.86	55.56	50	57.14	50	50	51.68	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
7	66.67	57.14	83.33	57.14	55.56	66.67	71.43	66.67	66.67	65.70	ค่อนข้างดี
8	33.33	28.57	50	42.86	33.33	33.33	42.86	33.33	33.33	36.77	ต่ำ
9	50	71.43	66.67	57.14	55.56	66.67	28.57	50	66.67	56.97	พอใช้
10	33.33	42.86	50	42.86	33.33	50	42.86	66.67	50	45.77	ต่ำ
11	66.67	57.14	66.67	57.14	55.56	50	57.14	50	50	56.70	พอใช้
12	50	42.86	50	57.14	33.33	33.33	42.86	50	33.33	43.65	ต่ำ
13	33.33	42.86	50	57.14	33.33	50	42.86	66.67	50	46.13	ต่ำ
14	66.67	57.14	66.67	57.14	66.67	66.67	57.14	50	50	59.79	พอใช้
15	50	42.86	66.67	42.86	33.33	50	42.86	50	33.33	45.77	ต่ำ
16	16.67	42.86	33.33	28.57	22.22	33.33	42.86	50	16.67	31.83	ต่ำ
17	16.67	28.57	50	42.86	33.33	50	28.57	33.33	16.67	33.33	ต่ำ
18	50	42.86	50	42.86	44.44	50	42.86	50	33.33	45.15	ต่ำ
19	50	57.14	66.67	57.14	66.67	66.67	57.14	66.67	66.67	61.64	น่าพอใจ
20	33.33	42.86	50	42.86	44.44	50	42.86	50	33.33	43.30	ต่ำ
\bar{X}	45.83	46.42	58.33	51.43	45.56	50.83	46.63	53.33	42.50	48.98	ต่ำ

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนอยู่ที่ 48.98 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์การประเมินผลการเรียนต่ำ แสดงให้เห็นว่า ในการทดสอบก่อนเรียนครั้งนี้ กลุ่มเป้าหมายยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับหลักภาษาไทย จึงส่งผลให้ผลคะแนนค่อนข้างต่ำ ดังนั้น กลุ่มเป้าหมายจึงควรทบทวนความรู้ไวยากรณ์ภาษาไทยโดยเฉพาะการแต่งประโยคภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทย เพื่อพัฒนาความรู้ทั้งด้านหลักภาษาไทยและด้านการแต่งประโยคภาษาไทยด้วย

จากการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของแต่ละบท พบว่าในบทที่ 3 กลุ่มเป้าหมายได้รับผลคะแนนสูงสุด เท่ากับ 58.33 ซึ่งบทนี้จะทบทวนเกี่ยวกับคำกริยาในภาษาไทยโดยมีเนื้อหาหลักอย่างเช่น ความหมายของคำกริยา ชนิดของคำกริยาและลักษณะต่าง ๆ ของคำกริยา ในแบบทดสอบก่อนเรียนทั้ง 60 ข้อนี้ ข้อที่เกี่ยวกับคำกริยามีจำนวน 6 ข้อ และใน 6 ข้อนี้ ผู้วิจัยสร้างข้อสอบเพื่อสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของแต่ละบทที่ตั้งไว้ และผู้วิจัยได้วัดพฤติกรรมได้แก่ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้ มีตัวอย่างข้อสอบที่เกี่ยวกับคำกริยาดังนี้

15. ข้อใดเป็นคำกริยาชนิดเดียวกับคำว่า “เรียน” ()

ก. หัวเราะ

ข. ร้องไห้

ค. ฟัง

ง. สวย

ภาพประกอบ 18 ตัวอย่างข้อสอบของแบบทดสอบก่อนเรียน

จากภาพประกอบ 18 ได้เห็นว่าตัวอย่างข้อคำถามนี้ทดสอบความรู้เกี่ยวกับชนิดและลักษณะของคำกริยา คำว่า “เรียน” คือ **คำกริยากรรม** ซึ่งเป็นชนิดเดียวกับกับคำว่า “ฟัง” ดังนั้น คำตอบที่ถูกต้องคือตัวเลือก “ค” ข้อคำถามนี้วัดพฤติกรรมความเข้าใจของนักศึกษา ส่วนเหตุผลที่ทำให้บทที่ 3 ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าบทอื่นในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน อาจเนื่องมาจาก คำกริยาเป็นคำที่นักศึกษาพบและใช้บ่อยในกระบวนการการเรียนภาษาไทย อีกทั้งคำกริยาคือคำที่สำคัญที่ปรากฏในทุกประโยคภาษาไทย ซึ่งนักศึกษาอาจคุ้นเคยกับความรู้เรื่องคำกริยามากกว่าคำชนิดอื่น ๆ

ส่วนบทที่ได้รับผลคะแนนต่ำสุดคือบทที่ 9 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 42.50 ซึ่งเป็นบทสุดท้ายของแบบฝึกโดยบทที่ 9 เป็นการทบทวนความรู้เกี่ยวกับประโยครวมในภาษาไทย เหตุผลที่ทำให้บทนี้ได้รับค่าเฉลี่ยต่ำสุด อาจเนื่องมาจากความรู้ของบทที่ 9 จะประมวลความรู้จากทั้ง 8 บทก่อนหน้า และจะเน้นช่วยแก้ปัญหาในด้านการแต่งประโยคที่ยาวขึ้นไม่ได้ อีกทั้งคือประโยครวมเป็นประโยคที่มีโครงสร้างที่ซับซ้อนกว่าประโยคชนิดอื่น ๆ ดังนั้นจึงทำให้บทนี้เป็นบทที่ยากที่สุดสำหรับนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย

ในแบบทดสอบก่อนเรียน 60 ข้อทั้งหมดมีข้อคำถามที่ทดสอบความรู้บทที่ 9 ประโยครวม (ตอนที่ 2) จำนวน 7 ข้อ ตัวอย่างข้อคำถามจากบทที่ 9 ดังนี้

58. ถ้าแต่งประโยครวมที่เกิดจากประโยคสามัญกับประโยคซ้อน ข้อใดถูกต้อง ()

ก. ฉันเตือนเขาแต่เขาไม่เชื่อ

ข. ฉันเตือนเขาที่บ้านของเขา

ค. ฉันเตือนเขาเมื่อเราไปเยี่ยมเขาที่บ้านแต่เขาไม่เชื่อ

ง. ฉันเตือนเขาแล้วแต่เขาไม่เชื่อเรื่องที่ฉันพูดเลย

ภาพประกอบ 19 ตัวอย่างข้อสอบของแบบทดสอบก่อนเรียน

จากภาพประกอบ 19 พบว่า ถ้านักศึกษาต้องการตอบข้อนี้ให้ถูกต้อง นักศึกษาต้องเข้าใจความหมายและชนิดของประโยคก่อน นอกจากนั้น เข้าใจลักษณะของประโยคชนิดต่าง ๆ จึงสามารถแยกแยะชนิดของประโยคในภาษาไทยได้ ดังตัวอย่างข้อคำถามที่ 58 จะให้นักศึกษาจะเลือกประโยคที่เกิดจากประโยคสามัญกับประโยคซ้อน ประโยคของตัวเลือก “ก” คือประโยคสามัญกับประโยคสามัญ ตัวเลือกของ “ข” คือ ประโยคสามัญ ประโยคของตัวเลือก “ค” คือ ประโยครวมที่เกิดจากประโยคซ้อนกับประโยคสามัญ ส่วนตัวเลือก “ง” คือประโยคสามัญกับประโยคซ้อน ดังนั้น ตัวเลือกที่ถูกต้องคือตัวเลือก “ง”

หลังจากทำแบบทดสอบก่อนเรียน ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักศึกษากลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมการทดลองครั้งนี้ เพื่อขอความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำแบบทดสอบก่อนเรียนนี้ และได้รับข้อมูลการสัมภาษณ์ดังนี้

ตาราง 20 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษา

คนที่	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำแบบทดสอบก่อนเรียน
1	นักศึกษาคนที่ 1 กล่าวว่า เวลาที่หนูใช้ในการทำแบบทดสอบเกินเวลาที่กำหนดไว้ เพราะหนูอาจลืมความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวกับหลักภาษาไทยไปเช่น คำศัพท์เฉพาะของไวยากรณ์ไทยไม่ได้จึงไม่รู้ว่าต้องเลือกตัวเลือกใด แต่ระหว่างการทำแบบทดสอบก่อนเรียนนี้ หนูรู้สึกทำทนายและอยากทำแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยด้วย เพื่อแก้ปัญหาที่พบเจอในการทำแบบทดสอบนี้
12	หนูรู้สึกว่าข้อคำถามค่อนข้างยากสำหรับหนู แม้ว่าเคยเรียนเกี่ยวกับหลักภาษาไทยมาก่อน แต่ไม่ได้ทบทวนความรู้เหล่านี้เป็นระบบ สำหรับหนูการทำข้อสอบที่เกี่ยวกับคำกริยา รู้สึกว่าง่ายกว่าข้ออื่น เพราะหนูจำความรู้ของคำชนิดนี้มากกว่าชนิดอื่น แต่มีบางข้อที่หนูตอบไม่ได้คือไม่ทราบความหมายของคำนั้น เช่น คำอาการนาม และส่วนที่หนูรู้สึกยากที่สุดคือข้อคำถามที่เกี่ยวกับชนิดของประโยคภาษาไทย ซึ่งจำชื่อและลักษณะของประโยคภาษาไทยไม่ได้
16	เมื่อผมเริ่มทำแบบทดสอบก็รู้สึกยากมาก เพราะผมไม่ค่อยเข้าใจคำศัพท์ในข้อสอบซึ่งเป็นคำศัพท์ที่สำคัญต่อการตอบคำถาม เช่น คำกริยากรรม เป็นต้น ดังนั้น ผมตอบคำถามไม่ได้หลายคำถาม แต่หลังจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนเสร็จ ผมรู้สึกว่ามีความจำเป็นต้องทบทวนหลักภาษาในด้านทักษะการเขียนและอยากทบทวนความรู้พื้นฐานของไวยากรณ์ภาษาไทยอย่างมีระบบ ตั้งแต่คำไปถึงประโยคของภาษาไทย เพื่อจะได้ช่วยพัฒนาความสามารถในด้านทักษะการเขียนภาษาไทยของผม

จากการสัมภาษณ์กับนักศึกษาคนที่ 1 สรุปได้ว่า การทำข้อสอบทั้ง 60 ข้อค่อนข้างยากสำหรับนักศึกษากลุ่มเป้าหมายเพราะมีคำศัพท์เฉพาะหลายคำที่นักศึกษายังไม่แน่ใจความหมาย และนักศึกษาก็ไม่ได้ทบทวนความรู้พื้นฐานหลักภาษาไทยอย่างสม่ำเสมอ จึงใช้เวลานานในการทำแบบทดสอบและรู้สึกยากด้วย แต่ในขณะเดียวกัน การทำแบบทดสอบก่อนเรียนก็ดึงดูดนักศึกษาให้สนใจที่จะทบทวนความรู้หลักภาษาการแต่งประโยคโดยใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ส่วนนักศึกษาคนที่ 12 มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับคนที่ 1 ก็คือ นักศึกษาขาดความรู้พื้นฐานหลักภาษาไทย ซึ่งเป็นความรู้ที่สำคัญสำหรับการเรียนทักษะการเขียน

จากความคิดเห็นของคนที่ 16 ทำให้ทราบว่า นักศึกษายังขาดความรู้เกี่ยวกับหลักภาษาไทยและไม่ค่อยมีโอกาสทบทวนความรู้ที่เคยเรียนมาอย่างละเอียด ดังนั้นเมื่อทำแบบฝึก นักศึกษาจึงรู้สึกยาก ตอบคำถามไม่ได้ แต่ก็ทำให้นักศึกษาเกิดความสนใจต่อการใช้แบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทย

จากผลคะแนนของการทำแบบทดสอบก่อนเรียน ทำให้เห็นว่าผลคะแนนของกลุ่มเป้าหมายทั้ง 20 คนค่อนข้างต่ำ และนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบก็เกินเวลาที่กำหนดไว้ นักศึกษาบางส่วนแสดงความคิดเห็นว่าข้อสอบค่อนข้างยากแต่ส่งผลให้นักศึกษาสนใจที่ทำแบบฝึกการแต่งประโยคมากขึ้น เพราะนักศึกษาเห็นว่ามีคามจำเป็นต้องฝึกฝนความรู้ด้านหลักภาษาด้วย

2.3 ผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มเป้าหมาย (T2)

ในวันสุดท้ายของการทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย นักศึกษาจะทำแบบทดสอบหลังเรียน 60 ข้อ แบบทดสอบหลังเรียนมีเนื้อหาและจำนวนข้อคำถามเหมือนกับแบบทดสอบก่อนเรียน แต่ต่างกันที่ลำดับของตัวเลือกเพื่อลดอัตราการทำซ้ำ อีกทั้งนักศึกษาก็ไม่ทราบคำตอบของแบบทดสอบก่อนเรียน ดังนั้นนักศึกษาจะตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตนเองอีกครั้งได้ จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

หลังจากได้รับผลคะแนนของกลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยแปลผลคะแนนของกลุ่มเป้าหมายเป็นคะแนนร้อยละและวิเคราะห์ผลคะแนนของกลุ่มเป้าหมายทั้ง 20 คนตามเกณฑ์ประเมินผลคะแนนเช่นเดียวกับเกณฑ์การประเมินผลคะแนนที่ใช้กับการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของแบบทดสอบก่อนเรียนดังที่กล่าวมาแล้ว ผลคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนมีรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 21 แสดงผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบหลังเรียน (T2)

คนที่	ผลคะแนนร้อยละของแบบทดสอบหลังเรียน 60 ข้อ									\bar{X}	ระดับ ผลการ เรียน
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	บทที่ 9		
1	100	100	100	85.71	88.89	83.33	85.71	100	85.71	92.15	ดีเยี่ยม
2	83.33	100	83.33	100	77.78	83.33	100	83.33	85.71	88.53	ดีเยี่ยม
3	66.67	66.67	83.33	71.43	77.78	66.67	71.43	66.67	71.43	71.34	ดี
4	83.33	83.33	83.33	85.71	100	83.33	71.43	83.33	71.43	84.39	ดีเยี่ยม
5	100	100	100	85.71	88.89	100	85.71	100	100	97.18	ดีเยี่ยม
6	83.33	83.33	100	71.43	77.78	83.33	100	83.33	85.71	82.19	ดีเยี่ยม
7	100	83.33	83.33	100	100	100	100	100	85.71	91.53	ดีเยี่ยม
8	83.33	66.67	66.67	71.43	77.78	66.67	71.43	66.67	71.43	72.32	ดี
9	100	83.33	100	100	88.89	100	71.43	83.33	100	95.06	ดีเยี่ยม
10	83.33	100	83.33	85.71	88.89	83.33	85.71	83.33	85.71	88.18	ดีเยี่ยม
11	100	100	100	85.71	88.89	83.33	85.71	83.33	100	90.30	ดีเยี่ยม
12	83.33	83.33	83.33	71.43	77.78	83.33	100	100	71.43	80.60	ดีเยี่ยม
13	100	83.33	83.33	100	77.78	83.33	71.43	83.33	85.71	86.95	ดีเยี่ยม
14	100	100	83.33	100	88.89	100	85.71	100	85.71	93.73	ดีเยี่ยม
15	83.33	100	83.33	71.43	100	83.33	85.71	83.33	71.43	86.24	ดีเยี่ยม
16	83.33	66.67	66.67	71.43	77.78	66.67	71.43	66.67	71.43	71.34	ดี
17	66.67	83.33	83.33	71.43	66.67	83.33	71.43	66.67	71.43	75.40	ดีมาก
18	100	83.33	83.33	85.71	88.89	83.33	85.71	100	85.71	88.45	ดีเยี่ยม
19	100	100	100	85.71	88.89	100	100	83.33	85.71	90.56	ดีเยี่ยม
20	83.33	83.33	83.33	100	77.78	83.33	85.71	83.33	85.71	83.51	ดีเยี่ยม
\bar{X}	89.17	87.50	86.67	85.00	84.26	86.11	83.33	84.72	83.33	85.56	ดีเยี่ยม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบทดสอบหลังเรียนพบว่า นักศึกษาทั้ง 20 คนมีค่าเฉลี่ยคะแนนร้อยละเท่ากับ 85.56 ผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดีเยี่ยม ส่วนบทที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ บทที่ 1 ค่าเฉลี่ยคะแนนร้อยละเท่ากับ 89.17 ระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดีเยี่ยม รองลงมาคือบทที่ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนร้อยละเท่ากับ 87.50 ระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดีเยี่ยมด้วย และรองลงมาคือ บทที่ 3 ค่าเฉลี่ยคะแนนร้อยละคือ 86.67 ผลสัมฤทธิ์ก็อยู่ในระดับดีเยี่ยมเช่นกัน

ในแบบทดสอบหลังเรียน บทที่ 1 ข้อคำถามจะทดสอบความรู้ที่เกี่ยวกับนิยามของประโยคภาษาไทย ลักษณะของประโยคสมบุรณ์ในภาษาเขียน และองค์ประกอบของประโยคภาษาไทย ส่วนบทที่ 2 จะเน้นชนิดของคำนาม การวางคำลักษณนามให้ถูกต้อง และวิธีการใช้คำอาการนาม “การ” และ “ความ” ส่วนบทที่ 3 เป็นการทดสอบชนิดของคำกริยาและลักษณะของคำกริยาเป็นหลัก เหตุผลที่ทำให้ทั้ง 3 บทนี้มีคะแนนสูงสุดอาจเพราะว่า บทที่ 1 เป็นบทที่เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานของการแต่งประโยคภาษาไทย ให้นักศึกษาเข้าใจว่าประโยคแบบใดเป็นประโยคที่สมบุรณ์ในภาษาเขียน หลังจากนั้น นักศึกษาจะเข้าสู่บทที่ 2 และบทที่ 3 ซึ่งนักศึกษาคงทบทวนอย่างละเอียดว่าในประโยคสมบุรณ์ของภาษาไทยคำนาม คำกริยาเป็นอย่างไร มีลักษณะใดบ้าง ซึ่งคำสองชนิดนี้จะปรากฏในประโยคสมบุรณ์เสมอ กล่าวคือเป็นชนิดคำที่นักศึกษาคงพบและนำไปใช้ในการแต่งประโยคมากที่สุด ดังนั้น จึงน่าจะมีพื้นฐานและความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา 3 บทนี้มากกว่าบทอื่น จึงทำให้ได้ผลคะแนนมากกว่าบทอื่น

ส่วนบทที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนร้อยละต่ำสุดคือบทที่ 7 และบทที่ 9 คะแนนผลสัมฤทธิ์เท่ากับ 83.33 รองลงมาคือ บทที่ 5 คะแนนผลสัมฤทธิ์คือ 84.26 ถัดไปคือ บทที่ 8 ผลสัมฤทธิ์เท่ากับ 84.72 แต่แม้ว่าทั้ง 4 บทมีคะแนนที่ต่ำกว่าบทที่อื่นแต่ระดับผลสัมฤทธิ์ของ 4 บทนี้ก็อยู่ในระดับดีเยี่ยมทั้งหมด

เหตุผลที่ทำให้ 4 บทนี้มีผลคะแนนต่ำกว่าบทอื่น อาจเพราะว่าเนื้อหาของทั้ง 4 บทนี้อาจจะยากกว่า 3 บทดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น กล่าวคือบทที่ 5 เป็นบทที่กล่าวถึงคำเชื่อมในประโยคภาษาไทย ซึ่งในบทนี้นักศึกษาต้องรู้จักและเข้าใจชนิดของคำเชื่อมต่าง ๆ ในภาษาไทย ได้แก่ 1) คำเชื่อมสมภาค 2) คำเชื่อมอนุประโยค 3) คำเชื่อมเสริม 4) คำเชื่อมสัมพันธสาร อีกทั้งในบทที่ 5 ยังมี 2 ประเด็นที่นักศึกษาอาจเกิดข้อผิดพลาดง่าย ประเด็นที่ 1 คือการใช้คำเชื่อมสมภาค “กับ” “และ” ประเด็นที่ 2 คือการใช้คำเชื่อมอนุประโยค “ที่” “ซึ่ง” “อัน” ดังนั้นทำให้ทำข้อสอบได้น้อยกว่าบทอื่น ส่วนบทที่ 7 เป็นบทที่ทบทวนประโยคซ้อนในภาษาไทย ตั้งแต่บทที่ 1 ถึงบทที่ 5 เป็นบทที่แนะนำคำที่ปรากฏในประโยคภาษาไทย ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำบุพบท และคำเชื่อม แต่ในบทที่ 7 นักศึกษาต้องวิเคราะห์การแต่งประโยคซ้อนที่มีคุณานุประโยคกับ

ประโยคซ้อนที่มีวิเศษณานุประโยคได้ ในประโยคซ้อนที่มีคุณานุประโยค นักศึกษาต้องเข้าใจวิธีการใช้คำเชื่อมคุณานุประโยค “ที่” “ซึ่ง” “อัน” ส่วนในประโยคซ้อนที่มีวิเศษณานุประโยค นักศึกษาต้องเข้าใจวิธีการใช้คำเชื่อมวิเศษณานุประโยค เช่น คำเชื่อมวิเศษณานุประโยคบอกเวลา คำเชื่อมวิเศษณานุประโยคบอกเหตุผล และคำเชื่อมวิเศษณานุประโยคบอกความมุ่งหมาย เป็นต้น จึงตอบข้อคำถามของบทนี้ได้ สำหรับบทที่ 9 นักศึกษากลุ่มเป้าหมายมีค่าเฉลี่ยคะแนนร้อยละต่ำสุด ในบทที่ 9 กล่าวถึงประโยครวมในภาษาไทย และบทนี้จำเป็นต้องใช้ความรู้จากทั้ง 8 บทก่อนหน้า จึงทำให้บทนี้เป็นบทที่ยากที่สุดในแบบทดสอบหลังเรียน

การวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยรายบุคคลของแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนี้ สามารถจัดกลุ่มเป้าหมายได้เป็น 3 กลุ่มตามระดับผลคะแนนดังที่กล่าวมาข้างต้น ได้แก่ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน

กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่เก่งซึ่งเป็นนักศึกษาที่ได้รับค่าเฉลี่ยคะแนนร้อยละมากกว่า 80 กลุ่มนี้มีนักศึกษาจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ของกลุ่มเป้าหมายทั้ง 20 คน ซึ่งผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มนี้อยู่ในระดับดีเยี่ยมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ในกลุ่มนี้นักศึกษาที่ได้รับค่าเฉลี่ยคะแนนร้อยละสูงสุดคือคนที่ 5 เท่ากับ 97.18 ในข้อสอบทั้ง 9 บทนี้นักศึกษาได้คะแนนเต็มในบทที่ 1 บทที่ 2 บทที่ 3 บทที่ 8 และบทที่ 9 จากการสัมภาษณ์กับนักศึกษาคนนี้พบว่า นักศึกษาคนนี้นั้นสนใจไวยากรณ์ภาษาไทยและชอบอ่านหนังสือและดูละครไทยด้วย ส่งผลให้มีพื้นฐานที่ดีกว่านักศึกษาคนอื่น นอกจากนี้ เขายังได้กล่าววาระหว่างที่ใช้แบบฝึกนั้น เมื่อพบความรู้ที่ไม่ค่อยคุ้นเคยก็จดบันทึกไว้ และทบทวนความรู้ที่เกี่ยวข้องอีกครั้งจนเข้าใจความรู้นั้น ดังนั้นพื้นฐานที่ดีและวิธีการเรียนที่ถูกต้องทำให้นักศึกษาคนนี้มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงที่สุด

กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มปานกลาง ซึ่งเป็นนักศึกษาที่ได้รับค่าเฉลี่ยคะแนนร้อยละระหว่าง 75 - 79 กลุ่มนี้มีเพียง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5 ของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มนี้อยู่ในระดับดีมากตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ กลุ่มนี้มีนักศึกษาค้นเดียวคือคนที่ 17 ดั้งความคิดเห็นของนักศึกษาค้นนี้กล่าวว่า เนื้อหาที่ค่อนข้างง่ายสำหรับเขาคือบทที่ 1 คำนามและบทที่ 2 คำกริยา ในแบบทดสอบหลังเรียน นักศึกษาสามารถเชื่อมโยงความรู้ในแบบฝึกได้ง่ายและรวดเร็วกว่าเมื่อตอบคำถามที่เกี่ยวกับ 2 บทนี้แต่เมื่อเจอข้อสอบที่เกี่ยวกับประโยคซ้อนและประโยครวม นักศึกษาค้นนี้รู้สึกว่าค่อนข้างยากเพราะต้องวิเคราะห์โครงสร้างของประโยค แต่ก็ได้ค่าเฉลี่ยคะแนนร้อยละผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ส่วนกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มอ่อนซึ่งเป็นนักศึกษาที่ได้รับค่าเฉลี่ยคะแนนร้อยละระหว่าง 70 - 74 กลุ่มนี้มีนักศึกษาค้นจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15 ของกลุ่มเป้าหมายทั้ง 20 คน ซึ่ง

ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มนี้อยู่ในระดับดีตามเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนร้อยละของกลุ่มนี้แม้ว่ามีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่ากลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 แต่ผลสัมฤทธิ์ก็ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้เช่นกัน นักศึกษาทั้ง 3 คนนี้ได้แก่ คนที่ 3 มีค่าเฉลี่ยคะแนนร้อยละเท่ากับ 71.34 คนที่ 8 มีค่าเฉลี่ยคะแนนร้อยละคือ 72.32 และคนที่ 16 มีค่าเฉลี่ยคะแนนร้อยละเท่ากับ 71.31 ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักศึกษาคนที่ 8 พบว่า นักศึกษาคนนี้เป็นคนที่มาจากภาคเหนือของประเทศจีน สำเนียงของเขาไม่ดีเท่ากับเพื่อนร่วมชั้นซึ่งเป็นนักศึกษาชาวจ้วง ดังนั้นในกระบวนการการเรียนภาษาไทย นักศึกษาคนนี้นักไม่กล้าพูด และเขามีลักษณะนิสัยที่ชอบเก็บตัว ทำให้พื้นฐานความรู้เขาไม่ดีเท่ากับเพื่อนๆ เมื่อใช้แบบฝึกเขากล่าวว่าเขาใช้เวลาอ่านแบบฝึกค่อนข้างนาน แต่เมื่อเทียบกับแบบทดสอบก่อนเรียนของนักศึกษาคนนี้จะเห็นว่ามีความก้าวหน้าเป็นอย่างมาก นักศึกษาก็รู้สึกมั่นใจในการเรียนภาษาไทยมากขึ้น

จากข้อมูลทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ในแบบทดสอบหลังเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่อยู่ในระดับดีเยี่ยมซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนักศึกษาทุกคนมีระดับคะแนนที่พัฒนาขึ้น และจากความคิดเห็นของนักศึกษาพบว่าหลังจากทบทวนความรู้การแต่งประโยคภาษาไทยอย่างครบถ้วนและละเอียดโดยใช้แบบฝึก นักศึกษาทุกคนรู้สึกมั่นใจมากขึ้นในการทำแบบทดสอบหลังเรียน

2.4 พัฒนาการระหว่าง T1 และ T2

จากผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (T1) และผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (T2) ได้เห็นว่ากลุ่มเป้าหมายทั้ง 20 คนมีระดับคะแนนที่เพิ่มขึ้นซึ่งแสดงให้เห็นพัฒนาการอย่างชัดเจน มีรายละเอียดดังตาราง

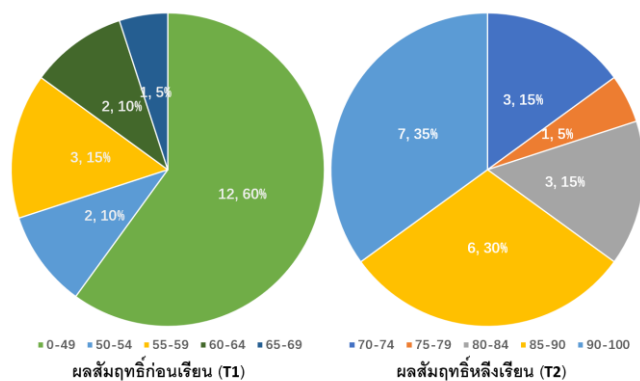
ตาราง 22 แสดงความแตกต่างระหว่างคะแนน T1 และ T2

คนที่	T1	T2	ความแตกต่างระหว่างคะแนน T1 และ T2
1	62.00	92.15	30.15
2	46.74	88.53	41.79
3	35.18	71.34	36.16
4	46.74	84.39	37.65
5	50.53	97.18	46.65
6	51.68	82.19	30.51

ตาราง 22 (ต่อ)

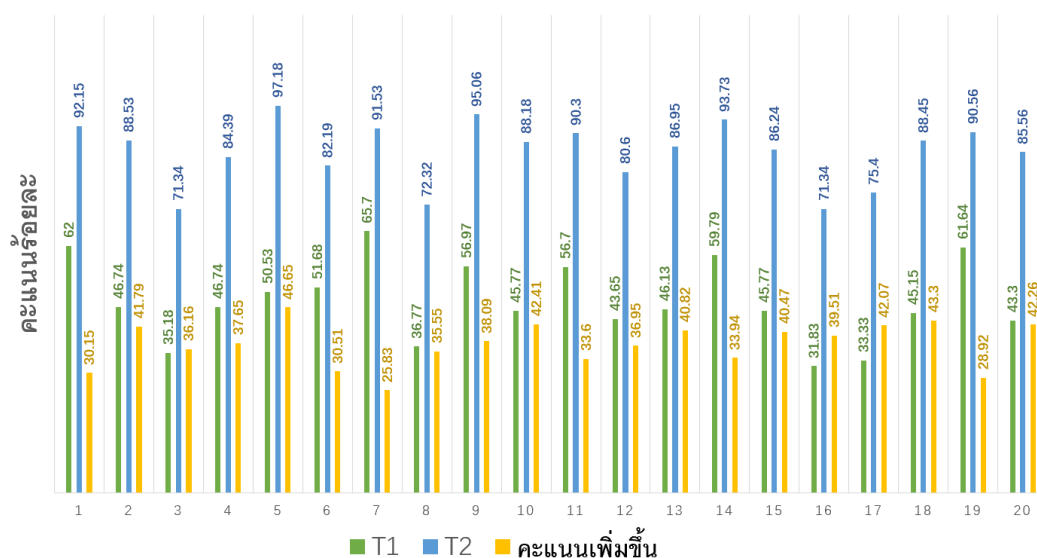
คนที่	T1	T2	ความแตกต่างระหว่างคะแนน T1 และ T2
7	65.70	91.53	25.83
8	36.77	72.32	35.55
9	56.97	95.06	38.09
10	45.77	88.18	42.41
11	56.70	90.30	33.6
12	43.65	80.60	36.95
13	46.13	86.95	40.82
14	59.79	93.73	33.94
15	45.77	86.24	40.47
16	31.83	71.34	39.51
17	33.33	75.40	42.07
18	45.15	88.45	43.3
19	61.64	90.56	28.92
20	43.30	83.51	40.21
\bar{X}	48.98	85.56	36.58

ผู้วิจัยได้สรุปการพัฒนาการระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนตามแผนภูมิดังนี้

ภาพประกอบ 20 แผนภูมิค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

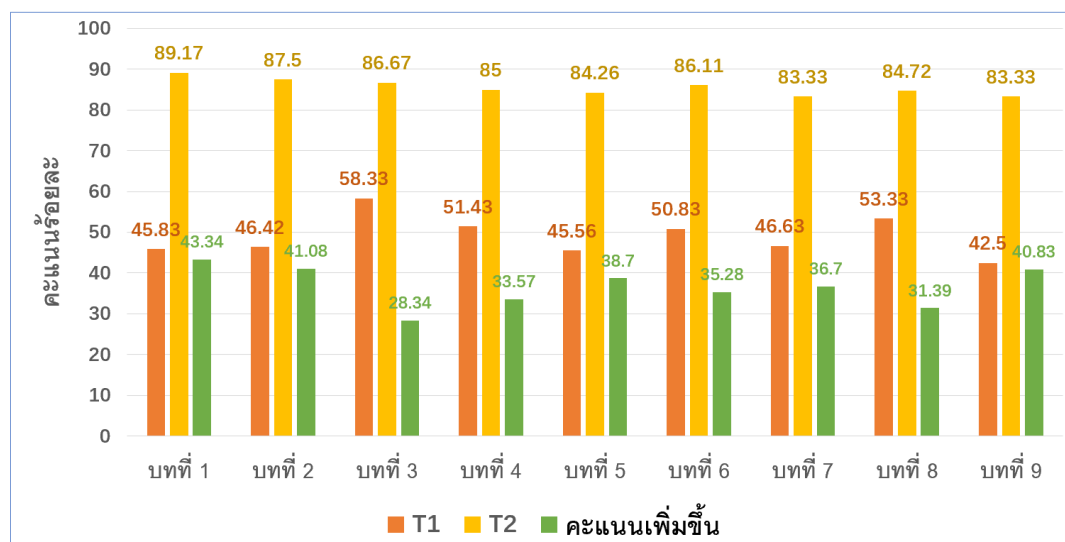
จากแผนภูมิแสดงให้เห็นว่าได้เห็นว่าเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนมีนักศึกษาจำนวน 12 คนได้รับคะแนน 0 - 49 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60 ของกลุ่มเป้าหมาย และมีนักศึกษา 1 คนได้รับคะแนนมากกว่า 65 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5 ของกลุ่มเป้าหมาย หลังจากนักศึกษาใช้แบบฝึกแล้ว พบว่ามีนักศึกษา 7 คนได้คะแนน 90 -100 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 35 ของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งระดับผลการเรียนก็อยู่ในระดับดีเยี่ยม และมีนักศึกษาจำนวน 6 คนได้รับคะแนน 85 – 90 คิดเป็นร้อยละ 30 ของกลุ่มเป้าหมาย ดังนั้นในแบบทดสอบหลังเรียน มีนักศึกษาจำนวน 14 คนมีผลคะแนนอย่างน้อย 85 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 65 ของกลุ่มเป้าหมาย และระดับผลการเรียนอยู่ในระดับดีเยี่ยม

ภาพประกอบ 21 แผนภูมิแสดงคะแนนเพิ่มขึ้นของกลุ่มเป้าหมาย

จากแผนภูมิด้านบน สรุปได้ว่านักศึกษาทั้ง 20 คนในกลุ่มเป้าหมายหลังจากใช้แบบฝึกแล้ว ได้คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 25.83 คะแนน แสดงให้เห็นว่านักศึกษาทุกคนได้รับพัฒนาเป็นอย่างดี ส่วนคนที่ได้คะแนนเพิ่มขึ้นสูงสุดคือคนที่ 5 ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (T2) สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (T1) 46.65 คะแนน พัฒนาได้ร้อยละ 91 ของปริมาณที่ควรพัฒนาได้ รองมาคือคนที่ 18 ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (T2) สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (T1) 43.3 คะแนน พัฒนาได้ร้อยละ 79 ของปริมาณที่ควรพัฒนาได้ ต่อไปคือคนที่ 10 ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (T2) สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (T1) 42.41 คะแนน พัฒนาได้ร้อยละ 78 ของปริมาณที่ควรพัฒนาได้ ส่วนคนที่ได้รับคะแนนเพิ่มขึ้นน้อยที่สุดคือคนที่ 7 ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (T2) สูงกว่า

ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (T1) 25.83 พัฒนาได้ร้อยละ 75 ของปริมาณที่ควรพัฒนาได้ สรุปได้ว่าทุกคนในกลุ่มเป้าหมายได้คะแนนเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 25.83 คะแนน

ภาพประกอบ 22 แผนภูมิแสดงพัฒนาการในด้านค่าเฉลี่ยคะแนนร้อยละแต่ละบท

จากการศึกษาวิเคราะห์คะแนนเพิ่มขึ้นของทั้ง 9 บทนี้ ผู้วิจัยได้เห็นว่าคะแนนเพิ่มขึ้นสูงสุดคือบทที่ 1 เท่ากับ 43.34 คะแนน รองมาคือบทที่ 2 คะแนนความเพิ่มขึ้นคือ 41.08 และรองลงมาก็คือบทที่ 9 คะแนนเพิ่มขึ้นของบทนี้คือ 40.83

เหตุผลที่ทำให้บทที่ 1 กับบทที่ 2 ได้รับคะแนนเพิ่มขึ้นที่สูงกว่าบทอื่น อาจเนื่องมาจากเนื้อหาข้อคำถามของ 2 บทนี้มีคำศัพท์เฉพาะที่ค่อนข้างมาก เช่นบทที่ 1 มีคำศัพท์เฉพาะทางไวยากรณ์ภาษาไทย ได้แก่ กริยาวลี นามวลี ประธาน ภาคแสดงส่วนขยายนามวลี ส่วนขยายกริยาวลี เป็นต้น และในบทที่ 2 คำศัพท์เฉพาะคือ คำนามสามัญ คำนามวิสามัญ คำลักษณนาม คำอาการนาม เมื่อนักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน นักศึกษาบางคนไม่รู้ความหมายของคำศัพท์เฉพาะเหล่านี้จึงให้ตอบคำถามหลายข้อไม่ถูกต้อง แต่หลังจากการใช้แบบฝึกและได้ทบทวนความรู้แล้ว นักศึกษาได้ตั้งใจอ่านความรู้ของบทที่ 1 และบทที่ 2 ทำให้สามารถจำความหมายของคำศัพท์เฉพาะเหล่านี้ได้ ดังนั้นในการทำแบบทดสอบหลังเรียน เมื่อนักศึกษาพบเจอคำศัพท์เหล่านี้ก็เข้าใจความหมายได้ทันทีและสามารถเลือกคำตอบได้ถูกต้องและรวดเร็ว ส่วนบทที่ 9 ในแบบทดสอบก่อนเรียนเป็นบทที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนร้อยละต่ำสุด เนื่องจากความรู้ของบทที่ 9 เป็นความรู้ที่ซับซ้อนที่สุดระหว่าง 9 บท แต่หลังจากการใช้แบบฝึกแล้ว นักศึกษาทุกคน

ตั้งใจอ่านและทำแบบฝึกของแต่ละบทอย่างละเอียด จึงช่วยให้นักศึกษาทุกคนเข้าใจความรู้ของทั้ง 9 บทมากขึ้น และสามารถนำความรู้ที่ทบทวนมาไปวิเคราะห์โครงสร้างประโยคภาษาไทยได้ รวมถึงประโยครวมที่ปรากฏในบทที่ 9 ด้วย ดังนั้น ส่งผลให้บทที่ 9 มีคะแนนเพิ่มขึ้นที่ค่อนข้างสูงกว่าบทอื่น ๆ

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มเป้าหมาย สรุปได้ว่า นักศึกษาได้รับความรู้และความเข้าใจในด้านการแต่งประโยคภาษาไทยได้มากขึ้นโดยใช้แบบฝึก การแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน ซึ่งหมายความว่าแบบฝึกสามารถช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาความรู้ความเข้าใจและทักษะการเขียนโดยเฉพาะการแต่งประโยคภาษาไทยได้

2.5 ความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน

เมื่อนักศึกษาทุกคนทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนและใช้แบบฝึกแล้ว นักศึกษาได้ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับ นักศึกษาชาวจีน

ในการนำเสนอข้อมูลผลความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยจะใช้สัญลักษณ์ และเกณฑ์ระดับความพึงพอใจ ดังนี้

สัญลักษณ์

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

หลังจากให้นักศึกษาให้คะแนนความพึงพอใจแล้ว ผู้วิจัยนำผลคะแนนมาคำนวณและหาค่าเฉลี่ยกับค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้เกณฑ์ระดับความพึงพอใจดังนี้

เกณฑ์ระดับความพึงพอใจ

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	ระดับความพึงพอใจ
4.51 - 5.00	ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
3.51 - 4.50	ระดับความพึงพอใจมาก
2.51 - 3.50	ระดับความพึงพอใจปานกลาง
1.51 - 2.50	ระดับความพึงพอใจน้อย

1.00 - 1.50

ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลคะแนนความพึงพอใจจากนักศึกษาเสร็จแล้ว ได้รับแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน จำนวนทั้งสิ้น 20 ชุด ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางนี้

ตาราง 23 แสดงความพึงพอใจการใช้แบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนของกลุ่มเป้าหมาย

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	การออกแบบของแบบฝึกได้แก่ รูปภาพประกอบตัวอักษร ขนาดของตัวอักษรเหมาะสมและน่าสนใจ	5	0.00	มากที่สุด
2	แบบฝึกใช้ภาษาที่ช่วยให้เข้าใจง่ายเหมาะกับนักศึกษา	4.95	0.22	มากที่สุด
3	แบบฝึกมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของแต่ละบทอย่างชัดเจน	5	0.00	มากที่สุด
4	แบบฝึกมีเนื้อหาที่ตรงกับปัญหาที่นักศึกษาต้องแก้ไขและปรับปรุง	5	0.00	มากที่สุด
5	แบบฝึกมีเนื้อหาที่น่าสนใจเหมาะสมซึ่งนักศึกษาสามารถศึกษาและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	4.95	0.22	มากที่สุด
6	จำนวนข้อของแบบฝึกแต่ละบทเหมาะสมกับนักศึกษา	4.9	0.31	มากที่สุด
7	แบบฝึกช่วยเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจเรื่องประโยคและการแต่งประโยคภาษาไทยแก่นักศึกษา	5	0.00	มากที่สุด
8	แบบฝึกทำให้นักศึกษาต้องการที่จะพัฒนาความสามารถทักษะการเขียนภาษาไทยมากขึ้น	5	0.00	มากที่สุด

ตาราง 23 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
9	เมื่อทำแบบฝึกนักศึกษารู้สึกทำท่ายและสนุกที่จะเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น	4.85	0.37	มากที่สุด
10	เมื่อใช้แบบฝึกแล้วนักศึกษามักรู้สึกมั่นใจในการแต่งประโยคภาษาไทยมากขึ้น	4.85	0.37	มากที่สุด
รวม		4.95	0.07	มากที่สุด

จากตาราง 23 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมาย เท่ากับ 4.95 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 0.07 ซึ่งในภาพรวมระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดในทั้ง 10 รายการที่ปรากฏในแบบสอบถามความพึงพอใจจะเห็นว่ารายการที่ 1 3 4 7 8 ได้รับค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งเป็นคะแนนเต็ม 5 คะแนน และระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดด้วย ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือรายการที่ 9 และ 10 แม้ 2 รายการนี้มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ารายการอื่น ๆ แต่ระดับความพึงพอใจก็อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน

ในภาพรวมสรุปได้ว่า นักศึกษาในกลุ่มเป้าหมายทั้ง 20 คนมีความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้วิจัยจะพิจารณาในรายละเอียดดังนี้

ตาราง 24 แสดงผลความพึงพอใจการใช้แบบฝึกรายการที่ 1

รายการที่ 1					
การออกแบบของแบบฝึกได้แก่ รูปภาพประกอบ ตัวอักษร ขนาดของตัวอักษร เหมาะสมและน่าสนใจ					
คะแนนความพึงพอใจ	1	2	3	4	5
จำนวนคน	0	0	0	0	20
ร้อยละ	0	0	0	0	100

จากตาราง 24 ที่เกี่ยวกับรายการที่ 1 นักศึกษาทั้ง 20 คนให้คะแนนความพึงพอใจ 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100 สรุปได้ว่านักศึกษาทุกคนมีความพึงพอใจกับการออกแบบของแบบฝึกซึ่งระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด หมายความว่านักศึกษามีความพึงพอใจกับรายการนี้เป็นอย่างมากและแบบฝึก มีรูปภาพประกอบที่น่าสนใจ ตัวอักษรของแบบฝึกเหมาะสมและอ่านง่าย

ตาราง 25 แสดงผลความพึงพอใจการใช้แบบฝึกฯ รายการที่ 2

รายการที่ 2					
แบบฝึกใช้ภาษาที่ช่วยให้เข้าใจง่ายเหมาะกับนักศึกษา					
คะแนนความพึงพอใจ	1	2	3	4	5
จำนวนคน	0	0	0	1	19
ร้อยละ	0	0	0	5	95

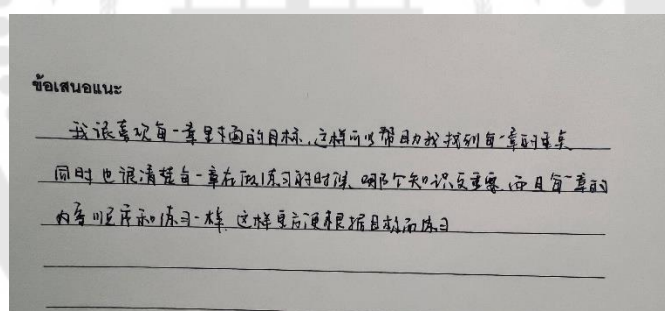
จากข้อมูลของตาราง 25 ที่พูดถึงภาษาที่ใช้ในแบบฝึก มีนักศึกษาจำนวน 19 คนให้คะแนนความพึงพอใจ 5 คะแนน ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 95 และมีนักศึกษาจำนวน 1 คนให้คะแนน 4 คะแนน ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 5 ของกลุ่มเป้าหมายในรายการนี้

ภาษาที่ใช้ในแบบฝึกเล่มนี้ ผู้วิจัยใช้ภาษาไทยเป็นหลัก ส่วนที่มีเนื้อหาที่อาจเข้าใจยากสำหรับนักศึกษา ผู้วิจัยจะใช้ภาษาจีนช่วยแปลเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจความหมายอย่างชัดเจน จากการสัมภาษณ์กับนักศึกษาคนที่ 3 ซึ่งเป็นนักศึกษาให้คะแนน 4 คะแนน ได้ความคิดเห็นของนักศึกษาว่า นักศึกษาคนนี้อ่านเนื้อหาของแบบฝึกค่อนข้างช้า เขาใช้เวลานานที่จำคำศัพท์เฉพาะของแบบฝึกจึงทำให้นักศึกษาคนนี้รู้สึกว่าภาษาที่ใช้ในแบบฝึกเล่มนี้ค่อนข้างยาก สรุปได้ว่าสำหรับนักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าภาษาที่ใช้ในแบบฝึกเล่มนี้เหมาะสมกับระดับของนักศึกษา และเข้าใจง่าย ส่วนเนื้อหาที่นักศึกษาเข้าใจยากหรือต้องใช้เวลาจำ ผู้วิจัยจะแนะนำนักศึกษาฉบับนี้ทีไรเพื่อจะได้ทบทวนอีกครั้ง

ตาราง 26 แสดงผลความพึงพอใจการใช้แบบฝึกายการที่ 3

รายการที่ 3					
แบบฝึกมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของแต่ละบทอย่างชัดเจน					
คะแนนความพึงพอใจ	1	2	3	4	5
จำนวนคน	0	0	0	0	20
ร้อยละ	0	0	0	0	100

ในรายการที่ 3 ผู้วิจัยวัดความพึงพอใจของนักศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ที่ปรากฏในแต่ละบทของแบบฝึกเพื่อทราบความคิดเห็นของนักศึกษาว่า วัตถุประสงค์ของแต่ละบทชัดเจนหรือไม่ และเป็นประโยชน์ต่อการใช้แบบฝึกหรือไม่ จากผลความพึงพอใจ พบว่านักศึกษาทุกคนให้คะแนน 5 คะแนนกับรายการนี้ ซึ่งระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และมีนักศึกษาคนที่ 5 ได้แสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวกับรายการนี้ ดังนี้

ภาพประกอบ 23 ตัวอย่างข้อเสนอแนะจากกลุ่มเป้าหมาย

หนูชอบอ่านวัตถุประสงค์ของแต่ละบทก่อนที่ทบทวนความรู้และทำแบบฝึกของบทนั้น เพราะว่าวัตถุประสงค์ทำให้หนูจับเนื้อหาสำคัญของแต่ละบทได้ และระหว่างการทำแบบฝึกหนูจะได้เข้าใจว่าส่วนใดเป็นประเด็นที่สำคัญ และลำดับของวัตถุประสงค์ของแต่ละบทก็สอดคล้องกับลำดับของเนื้อหาด้วย จะช่วยหนูสามารถทบทวนความรู้ตามวัตถุประสงค์ได้ค่ะ (ผู้วิจัยแปลเป็นภาษาไทย)

วัตถุประสงค์

- 1.บอกความหมายของคำนามได้
- 2.บอกชนิดของคำนามได้
- 3.อธิบายลักษณะของคำนามชนิดต่างๆ ได้
- 4.วิเคราะห์การวางคำลักษณนามได้
- 5.วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่าง “การ” กับ “ความ” ได้

23

ภาพประกอบ 24 ตัวอย่างแสดงวัตถุประสงค์ของบทที่ 2

สรุปว่า แบบฝึกได้กำหนดวัตถุประสงค์ของแต่ละบทอย่างชัดเจนและวัตถุประสงค์ของแต่ละบทจะชี้ให้เห็นว่าประเด็นที่สำคัญด้วย ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาใช้แบบฝึกๆ อย่างมีประสิทธิภาพได้ยิ่งขึ้น

ตาราง 27 แสดงผลความพึงพอใจการใช้แบบฝึกรายการที่ 4

รายการที่ 4

แบบฝึกมีเนื้อหาที่ตรงกับปัญหาที่นักศึกษาต้องแก้ไขและปรับปรุง

คะแนนความพึงพอใจ	1	2	3	4	5
จำนวนคน	0	0	0	0	20
ร้อยละ	0	0	0	0	100

นักศึกษาทั้ง 20 คนให้คะแนน 5 คะแนนสำหรับรายการนี้ ซึ่งระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ในขณะที่เดียวกัน จะพบว่าแบบฝึกช่วยให้นักศึกษาลดความผิดพลาดที่เคยทำในด้านการแต่งประโยคด้วย อย่างเช่น นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้คำว่า “ความ” และ “การ” เพราะในภาษาจีนไม่มีคำชนิดนี้ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของภาษาไทย แต่ในบทที่ 2 นักศึกษาสามารถทบทวนความรู้ที่เกี่ยวกับคำนามชนิดนี้ได้ และนักศึกษายังได้ทำแบบฝึกที่เกี่ยวกับความรู้นี้อีก จึงช่วยนักศึกษาปรับปรุงข้อผิดพลาดในการใช้ 2 คำนี้โดยตรงจุด

อีกตัวอย่างคือ นักศึกษามีปัญหาในการแต่งประโยคภาษาไทยเป็นประโยคที่ยาวไม่ค่อยได้ เหตุผลคือนักศึกษาไม่ค่อยคุ้นเคยกับโครงสร้างของประโยคภาษาไทย โดยเฉพาะประโยค

ที่มีโครงสร้างซับซ้อน การสร้างแบบฝึกทบทที่ 6 ถึงทบทที่ 9 ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจประโยคซ้อนและประโยครวมในภาษาไทย และสามารถแต่งประโยคเป็นประโยคที่ยาวขึ้นได้

ลักษณะของประโยคซ้อน 复杂句的特点	
1.	ประโยคซ้อนต้องรวมถึงประโยคสามัญ (詞 半 句) 2 ประโยคขึ้นไป
2.	ประโยคซ้อนต้องมีประโยคหลัก (主 句) กับอนุประโยค (从 句)
3.	ประโยคซ้อนต้องมีคำเชื่อม (连 词) อยู่ในประโยค
4.	ประโยคซ้อนต้องมีคำกริยา (动 词) มากกว่า 1 คำ
5.	อนุประโยค (从 句) ต้องมีคำกริยา (动 词) ด้วย

ภาพประกอบ 25 ตัวอย่างการอธิบายลักษณะของประโยคซ้อนในภาษาไทย

สรุปได้ว่าเนื้อหาของแบบฝึกฯ ตรงกับปัญหาที่นักศึกษาต้องแก้ไขและปรับปรุง ช่วยให้นักศึกษาแก้ไขปัญหาในการแต่งประโยคภาษาไทยได้ ทำให้ลดข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคภาษาไทยเป็นอย่างดี

ตาราง 28 แสดงผลความพึงพอใจการใช้แบบฝึกรายการที่ 5

รายการที่ 5

แบบฝึกมีเนื้อหาที่น่าสนใจเหมาะสมซึ่งนักศึกษาสามารถศึกษาและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

คะแนนความพึงพอใจ	1	2	3	4	5
จำนวนคน	0	0	0	1	19
ร้อยละ	0	0	0	5	95

ในรายการที่ 5 มีนักศึกษาจำนวน 19 คนให้คะแนนเต็ม 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 95 และมีนักศึกษา 1 คนให้คะแนน 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5 แต่คะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 4.95 ซึ่งหมายความว่าระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และผู้วิจัยไปสัมภาษณ์กับนักศึกษาคนนี้ ซึ่งเป็นนักศึกษาคนที่ 13 ได้ความคิดเห็นดังนี้

ข้อเสนอแนะ

วิชาเรียนที่เรียนที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
 วิชาเรียนที่เรียนที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
 วิชาเรียนที่เรียนที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ภาพประกอบ 26 ตัวอย่างข้อเสนอแนะจากกลุ่มเป้าหมาย

ผมคิดว่าแบบฝึกฯ เป็นแบบฝึกฯ ที่ดีสำหรับนักศึกษาที่อยากเรียนด้วยตนเองครับ เพราะว่ามีภาษาจีนมาช่วยแปลตอนที่ผมเข้าใจยากและในแบบฝึกหลังทบทวนความรู้ของแต่ละบทก็แปลหัวข้อเป็นภาษาจีนด้วยครับ แต่ผมคิดว่า ถ้าใช้ประโยคที่มีเนื้อหาที่สนุกขึ้นอาจจะทำให้แบบฝึกฯ นี้ น่าสนใจยิ่งขึ้นครับ (ผู้วิจัยแปลเป็นภาษาไทย)

จากข้อมูลและความคิดเห็นที่กล่าวมาข้างต้น พบว่าแบบฝึกเป็นแบบฝึกที่นักศึกษานำมาเรียนด้วยตนเองได้ หลังจากการใช้แบบฝึก นักศึกษาได้พัฒนาความสามารถในด้านทักษะการเขียนเป็นอย่างดี แต่มีบางตัวอย่างประโยคในแบบฝึกควรปรับให้สนุกขึ้นเพื่อจะได้ดึงดูดความสนใจของนักศึกษา ช่วยให้นักศึกษามีสมาธิในการเรียนด้วยตนเองมากขึ้น

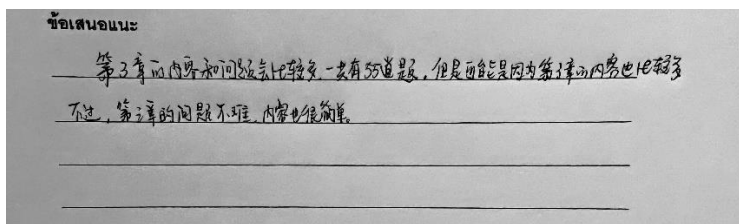
ตาราง 29 แสดงผลความพึงพอใจการใช้แบบฝึกรายการที่ 6

รายการที่ 6

จำนวนข้อของแบบฝึกแต่ละบทเหมาะสมกับนักศึกษา

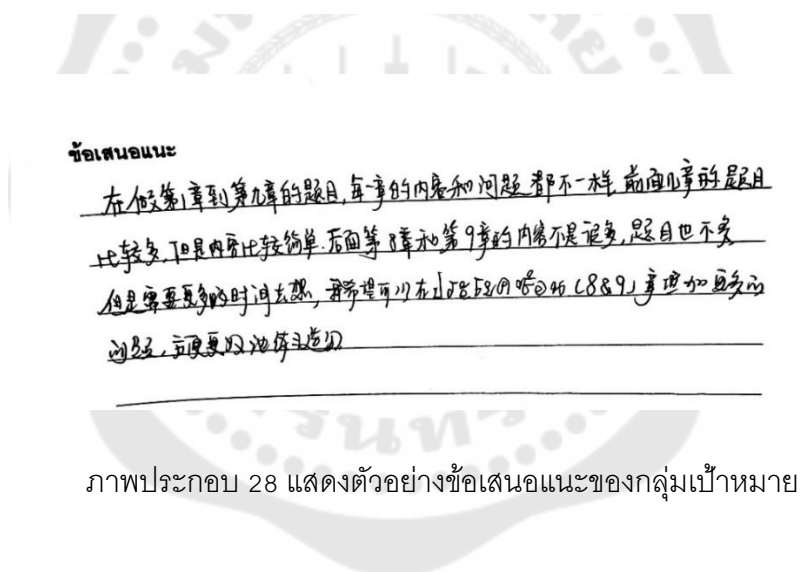
คะแนนความพึงพอใจ	1	2	3	4	5
จำนวนคน	0	0	0	2	18
ร้อยละ	0	0	0	10	90

รายการนี้ มีนักศึกษาจำนวน 18 คนให้คะแนน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90 และมีนักศึกษาจำนวน 2 คนให้คะแนน 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10 ส่วนค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 4.9 ซึ่งหมายความว่าระดับความพึงพอใจสำหรับรายการนี้อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักศึกษาที่ให้คะแนน 4 คะแนน ซึ่งเป็นนักศึกษาคนที่ 1 กับคนที่ 8 ได้รับความความคิดเห็นดังนี้

ภาพประกอบ 27 แสดงตัวอย่างข้อเสนอแนะของกลุ่มเป้าหมาย

(นักศึกษาคนที่ 1) หนูคิดว่าในแบบฝึกหัด เล่มนี้ บทที่ 3 มีข้อคำถามค่อนข้างมากกว่าบทอื่น ในบทที่ 3 มีข้อคำถาม 55 ข้อ และบทนี้ก็มีเนื้อหามากกว่าบทอื่นด้วย แต่เนื้อหาของบทนี้เข้าใจง่าย ข้อคำถามของบทนี้ก็ไม่ยากค่ะ (ผู้วิจัยแปลเป็นภาษาไทย)

ภาพประกอบ 28 แสดงตัวอย่างข้อเสนอแนะของกลุ่มเป้าหมาย

(นักศึกษาคนที่ 8) หนูคิดว่าข้อคำถามของแต่ละบทไม่เท่ากันแต่ก็ไม่ต่างกันมากค่ะ บางบทมีข้อคำถามมากกว่าข้ออื่น แต่เวลาการทำแบบฝึกหัดของแต่ละบทก็ค่อนข้างใกล้เคียง เพราะว่าในบทที่มีคำถามจำนวนมากกว่าบทอื่น เนื้อหาก็ไม่ค่อยยากเท่าไรค่ะ แต่ในบทที่ 8 และบทที่ 9 แม้แต่ข้อคำถามน้อยกว่าบทอื่น แต่ความยากก็เพิ่มขึ้น หนูต้องใช้เวลาคิดค่ะ หนูก็หวังว่าเพิ่มคำถามที่เกี่ยวกับประโยคซ้อนให้มากขึ้นนิดหน่อยค่ะ จะได้ทบทวนประโยคซ้อนให้เพียงพอ (ผู้วิจัยแปลเป็นภาษาไทย)

จากคะแนนความพึงพอใจและความคิดเห็นจากนักศึกษา 2 คนนี้ สรุปได้ว่าจำนวนข้อของแบบฝึกหัดในแต่ละบทไม่เท่ากัน แต่เวลาการทำแบบฝึกหัดแต่ละบทก็ได้ภายในเวลาที่ผู้วิจัย

แนะนำไว้ เพราะว่าในบางบท มีข้อคำถามมากแต่เนื้อหาของบทนั้นไม่ยาก ส่วนบางบทที่มีข้อคำถามน้อยกว่าบทอื่น เพราะว่าเนื้อหาของบทนั้นจะยากกว่าบทอื่น อย่างเช่นในบทที่ 9 ผู้วิจัยให้นักศึกษาลองเขียนบทความที่ไม่ต่ำกว่า 10 ประโยค เป็นข้อที่ค่อนข้างตอบยาก และนักศึกษาต้องใช้เวลาตอบข้อคำถามแบบนี้

ตาราง 30 แสดงผลความพึงพอใจการใช้แบบฝึกรายการที่ 7

รายการที่ 7					
แบบฝึกช่วยเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจเรื่องประโยคและการแต่งประโยคภาษาไทย					
แก่นักศึกษา					
คะแนนความพึงพอใจ	1	2	3	4	5
จำนวนคน	0	0	0	0	20
ร้อยละ	0	0	0	0	100

สำหรับรายการนี้ นักศึกษาทุกคนในกลุ่มเป้าหมายให้คะแนนเต็ม 5 คะแนน ซึ่งระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาทั้ง 20 คนได้รับความรู้ในการแต่งประโยคภาษาไทยเป็นอย่างดี และนักศึกษาก็ได้พัฒนาการในทักษะการเขียนภาษาไทยโดยการทบทวนความรู้การแต่งประโยคภาษาไทยอย่างเป็นระบบ

ตาราง 31 แสดงผลความพึงพอใจการใช้แบบฝึกรายการที่ 8

รายการที่ 8					
แบบฝึกทำให้นักศึกษาต้องการที่จะพัฒนาความสามารถทักษะการเขียนภาษาไทยมากขึ้น					
คะแนนความพึงพอใจ	1	2	3	4	5
จำนวนคน	0	0	0	0	20
ร้อยละ	0	0	0	0	100

ส่วนรายการที่ 8 จะวัดความพึงพอใจของนักศึกษาในด้านความต้องการเรียนทักษะการเขียนภาษาไทยต่อไป จากผลคะแนนแสดงให้เห็นว่า หลังจากการใช้แบบฝึก นักศึกษาได้เห็นความสำคัญของทักษะการเขียนมากยิ่งขึ้น

ตาราง 32 แสดงผลความพึงพอใจการใช้แบบฝึกรายการที่ 9

รายการที่ 9					
เมื่อทำแบบฝึกนักศึกษารู้สึกทำท่ายและสนุกที่จะเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น					
คะแนนความพึงพอใจ	1	2	3	4	5
จำนวนคน	0	0	0	3	17
ร้อยละ	0	0	0	15	85

ในรายการที่ 9 มีนักศึกษาจำนวน 3 คนให้คะแนน 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 15 และมีนักศึกษาจำนวน 17 คนให้คะแนน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85 ระดับความพึงพอใจก็อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนเหตุผลที่นักศึกษา 3 คนให้คะแนน 4 คะแนน มีความคิดเห็นดังนี้

(นักศึกษาคนที่ 4) หลังจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน 60 ข้อเสร็จ ผมก็รู้สึกทำท่ายในการเรียนทักษะการเขียน แต่ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากสำหรับผม และผมชอบพูดมากกว่าก็เลยสนใจทักษะการพูดมากกว่าครับ (ผู้วิจัยแปลเป็นภาษาไทย)

(นักศึกษาคนที่ 9) หนูรู้สึกว่าหลังจากการใช้แบบฝึกนี้ หนูได้รับความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในกระบวนการเรียนภาษาไทยได้จริง เพราะเนื้อหาละเอียดและเป็นระบบด้วย แต่หลักภาษาเป็นส่วนที่ต้องใช้เวลานานไปอ่าน มีคำศัพท์เฉพาะมากด้วย ซึ่งหนูจะรู้สึกไม่ค่อยสนใจค่ะ แต่ก็ เป็นความรู้ที่พวกเราต้องเข้าใจค่ะ (ผู้วิจัยแปลเป็นภาษาไทย)

สรุปได้ว่ามีนักศึกษาที่สนใจทักษะอื่นๆ มากกว่า แต่ก็เห็นด้วยว่าเมื่อทำแบบฝึกเล่มนี้รู้สึกทำท่าย และได้ความรู้การแต่งประโยคภาษาไทยมากขึ้นด้วย

ตาราง 33 แสดงผลความพึงพอใจการใช้แบบฝึกฯ รายการที่ 10

รายการที่ 10					
เมื่อใช้แบบฝึกแล้วนักศึกษามักรู้สึกมั่นใจในการแต่งประโยคภาษาไทยมากขึ้น					
คะแนนความพึงพอใจ	1	2	3	4	5
จำนวนคน	0	0	0	3	17
ร้อยละ	0	0	0	15	85

ระดับความพึงพอใจของรายการนี้เป็นระดับมากที่สุด ดูคะแนนรายบุคคลพบว่า มีนักศึกษาจำนวน 17 คนให้คะแนน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85 และมีนักศึกษาจำนวน 3 คน ให้คะแนน 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 15 ซึ่งนักศึกษากลุ่มนี้เป็นนักศึกษาค่อนข้างอ่อนกว่านักศึกษาอื่น ๆ ในด้านไวยากรณ์ แต่ 3 คนนี้ก็ได้รับพัฒนาการที่ชัดเจนในทักษะการเขียน สรุปได้ว่าแบบฝึกช่วยให้นักศึกษาได้ทบทวนความรู้ด้านการแต่งประโยค และนักศึกษาสามารถใช้ความรู้เหล่านี้มาแต่งประโยคภาษาไทยด้วยตนเองได้ ให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจในการแต่งประโยคภาษาไทยและทักษะการเขียนได้

จากผลแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาทั้ง 20 คน พบว่า นักศึกษาทุกคนมีความพึงพอใจกับการใช้แบบฝึกเป็นระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความพอใจเพื่อใช้แบบฝึกเล่มนี้ และได้รับความรู้กับพัฒนาตนเองด้านการแต่งประโยคระหว่างการใช้แบบฝึกเล่มนี้ด้วย

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสร้างแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนนี้เป็นงานวิจัยที่มีความมุ่งหมาย ได้แก่ เพื่อสร้างแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลองแบบการทดลองกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลัง (One Group Pretest Posttest Design) โดยนักศึกษาชาวจีน วิชาเอกภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยชนชาติ กวางสี จำนวน 20 คนเป็นกลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หลังจากการใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นักศึกษาชาวจีนสามารถได้รับความรู้ในด้านการแต่งประโยคภาษาไทยให้มากขึ้น และสามารถช่วยนักศึกษาพัฒนาทักษะการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเป็น 2 ขั้นตอน ขั้นตอนแรกคือการหาคุณภาพของเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มตัวอย่าง (try out) 3 คน และขั้นตอนที่ 2 คือนำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขและผ่านเกณฑ์คุณภาพไปทดลองกับกลุ่มเป้าหมายจำนวน 20 คน เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้แบบฝึก รวมถึงศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึก ในบทที่ 5 ผู้วิจัยจะสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

5.1 สรุปผล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด วัตถุประสงค์แรกคือการสร้างแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน ก่อนที่สร้างแบบฝึกนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในด้านการแต่งประโยคภาษาไทยของนักศึกษาจีนจากงานวิจัยก่อนหน้า และศึกษาหลักภาษาไทยในด้านประโยคภาษาไทยโดยได้อธิบายหลักภาษาไทย คำและประโยคภาษาไทยตามแนวทางหนังสือบรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 3 สถาบันภาษาไทย กระทรวงศึกษาธิการและใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบฝึก ผู้วิจัยเชื่อมโยงข้อผิดพลาดของนักศึกษาชาวจีนเข้ากับหนังสือบรรทัดฐาน เล่ม 3 เพื่อมุ่งแก้ไขข้อผิดพลาดของนักศึกษาชาวจีนอย่างตรงจุด นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังไปศึกษาวิธีการสร้างแบบฝึก เพื่อให้แบบฝึกเล่มนี้มีโครงสร้างที่สมบูรณ์และมีคุณภาพเหมาะสมกับนักศึกษา

5.1.1 คุณภาพของแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

หลังจากสร้างแบบฝึกเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการหาคุณภาพของแบบฝึกโดยมีขั้นตอน 2 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 คือ การหาคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และขั้นตอนที่ 2 คือ การทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง (try out) ซึ่งเป็นนักศึกษา 3 คน ในขั้นตอนที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านจะช่วยตรวจแบบฝึกและแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 60 ข้อโดยใช้แบบประเมินคุณภาพแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนและแบบประเมินแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เชี่ยวชาญ ในแบบประเมินคุณภาพแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน ผู้เชี่ยวชาญจะช่วยตรวจแบบฝึก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านรูปแบบ ด้านเนื้อหาและด้านประโยชน์ที่ได้รับ ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญสรุปได้ว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.7 ซึ่งหมายความว่าคุณภาพของแบบฝึกอยู่ในระดับดีมากตามเกณฑ์ที่กำหนด ส่วนการหาคุณภาพของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าข้อคำถาม 34 ข้อมีค่าดัชนีเท่ากับ 1 ซึ่งข้อคำถามเหล่านี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และระดับพฤติกรรมที่กำหนดไว้ และมีข้อคำถาม 25 ข้อมีค่าดัชนีเท่ากับ 0.75 ซึ่งสูงกว่า 0.5 แสดงว่าข้อเหล่านี้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และมีข้อคำถาม 1 ข้อซึ่งเป็นข้อที่ 60 ได้ค่าดัชนีเท่ากับ 0.33 แสดงว่าต้องปรับแก้ไข หลังจากได้รับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกและแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 60 ข้ออีกครั้ง ก่อนที่นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง (try out) นักศึกษา 3 คน

ในขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการหาคุณภาพจากกลุ่มตัวอย่าง (try out) นักศึกษา 3 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง (try out) เป็นนักศึกษาชาวจีนที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี ซึ่งไม่ใช่กลุ่มเดียวกับกลุ่มเป้าหมาย เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนที่ 2 ประกอบด้วยแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนจำนวน 9 บทและแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

จากการหาคุณภาพของกลุ่มตัวอย่าง (try out) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (T1) ของกลุ่มตัวอย่าง (try out) มีคะแนนเฉลี่ยคือ 47.78 ส่วนผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (T2) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 84.44 ซึ่งผลการเรียนอยู่ในระดับดีเยี่ยม เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (T1) และผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (T2) จะเห็นว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (T2) สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (T1)

สรุปได้ว่าหลังจากใช้แบบฝึกแล้ว กลุ่มตัวอย่าง (try out) มีพัฒนาการอย่างชัดเจน ส่วนค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง (try out) เท่ากับ 4.76 คะแนนซึ่งระดับความพึงพอใจอยู่

ในระดับดีมาก ในการหาคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และกลุ่มตัวอย่าง (try out) นักศึกษา 3 คน สรุปได้ว่า แบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนมีคุณภาพที่ดีมากและผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้สามารถนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายได้

5.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

วัตถุประสงค์ที่สองของการวิจัยครั้งนี้ คือการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน กลุ่มเป้าหมายคือ นักศึกษาชาวจีน จำนวน 20 คน ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 วิชาเอกภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางซี จากผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มเป้าหมายพบว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (T1) มีค่าเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 48.98 ซึ่งผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำ แสดงให้เห็นว่าการทบทวนความรู้ และฝึกฝนเกี่ยวกับการแต่งประโยคภาษาไทยอาจจะช่วยแก้ไขและปรับปรุงข้อผิดพลาดได้ เมื่อนักศึกษาใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและทำแบบทดสอบหลังเรียนได้พบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (T2) ของกลุ่มเป้าหมายทั้ง 20 คนมีค่าเฉลี่ยคะแนนร้อยละเท่ากับ 85.56 ซึ่งผลการเรียนอยู่ในระดับดีเยี่ยมตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 36.58 คะแนน แสดงว่ากลุ่มเป้าหมายทุกคนมีพัฒนาการที่ดี

5.1.3 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

วัตถุประสงค์ที่สามของการวิจัยคือการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน จากผลคะแนนความพึงพอใจพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายเท่ากับ 4.95 ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.07

5.2 อภิปรายผล

1. ผลจากการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าการใช้แบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน ช่วยพัฒนาความรู้ ความเข้าใจและความสามารถในการแต่งประโยคของผู้เรียน ได้สอดคล้องกับเนวรัตน์ ชื่นมณี (2540) กล่าวว่าแบบฝึกจะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น เพราะสามารถแก้ไขปัญหาของตนเองได้ตามความต้องการและนำแบบฝึกมาทบทวนซ้ำได้

2. การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองตามแบบแผนการทดลองกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลัง (One Group Pretest Posttest Design) ผู้วิจัยจึงศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนโดยศึกษาพัฒนาการระหว่างผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (T1) และผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (T2) จากผลการศึกษาสามารถได้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (T1) มี

ค่าเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 48.98 ซึ่งผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำ และผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (T2) มีค่าเฉลี่ยคะแนนร้อยละเท่ากับ 85.56 ความแตกต่างระหว่าง T1 และ T2 คือ 36.58 คะแนนและนักศึกษาทั้ง 20 คนได้คะแนนเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 25.83 คะแนน ผู้วิจัยได้ศึกษาเหตุผลของพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ระหว่าง T1 และ T2 ดังนี้

เหตุผลที่ 1 คือนักศึกษาสนใจทำแบบฝึกและต้องการพัฒนาความสามารถในด้านทักษะการเขียนของตนเองเป็นอย่างมากเพราะจากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายทำให้ทราบว่า เมื่อเรียนจบนักศึกษาจีนที่เรียนวิชาภาษาไทยส่วนใหญ่จะทำอาชีพที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย เป็นล่าม เป็นผู้สอนภาษาไทย ซึ่งต้องมีทักษะการเขียนที่ดี เพราะฉะนั้น การฝึกฝนทักษะการเขียนภาษาไทยจะช่วยนักศึกษาใช้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพในการทำงานและชีวิตประจำวันได้

เหตุผลที่ 2 คือเนื้อหาของแบบฝึกเล่มนี้น่าสนใจและเข้าใจง่าย แบบฝึกเล่มนี้ประกอบด้วยหลักภาษาไทยซึ่งเป็นระดับพื้นฐานและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ผู้วิจัยได้อธิบายเนื้อหาของแบบฝึกตั้งแต่คำชนิดต่าง ๆ ไปจนถึงประโยคซ้อนและประโยครวมของภาษาไทย ในคำชี้แจงของแบบฝึก ผู้วิจัยได้แนะนำขั้นตอนการทำแบบฝึกอย่างละเอียดเพื่อให้ นักศึกษาเรียนด้วยตนเองได้อย่างง่าย และลำดับเนื้อหาของแบบฝึกจากง่ายไปถึงยาก เพื่อให้ นักศึกษาพัฒนาความรู้จากเบื้องต้นไปสู่ระดับอย่างเป็นลำดับลึกซึ้งเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิด ความรู้สึกท้าทายในการทำแบบฝึกด้วย

ส่วนองค์ประกอบของแต่ละบท ผู้วิจัยจะพยายามให้นักศึกษาอ่านง่ายและเข้าใจง่าย อย่างเช่น ก่อนที่นักศึกษาทำแบบฝึก นักศึกษาต้องอ่านวัตถุประสงค์ของบทนั้นก่อน เพื่อจับประเด็นที่สำคัญของแต่ละบท หลังจากนั้น นักศึกษาจะไปทบทวนความรู้ก่อนทำแบบฝึก เพื่อให้ เข้าใจหลักภาษาของบทนั้นได้มากขึ้นและสามารถนำความรู้ไปใช้ในแบบฝึกต่อได้ จากนั้น นักศึกษาจะทำแบบฝึกที่เชื่อมโยงกับความรู้ที่ทบทวนในบทนั้น เพื่อตรวจความเข้าใจของการเรียน และการหาจุดอ่อนของตนเองในบทนั้น ทำแบบฝึกเสร็จแล้วนักศึกษาสามารถตรวจคำตอบด้วยตนเอง

นอกจากนี้ ลักษณะของแบบฝึกเล่มนี้คือ ผู้วิจัยได้แปลเนื้อหาที่อาจเข้าใจยากเป็น ภาษาจีนเพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาหลักภาษาไทยได้ง่ายขึ้น และผู้วิจัยจะเปรียบเทียบ ความแตกต่างระหว่างภาษาไทยกับภาษาจีน ซึ่งความแตกต่างในด้านหลักภาษาเป็นเหตุผลที่ สำคัญทำให้นักศึกษาเกิดข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคภาษาไทย อีกทั้งในแบบฝึกเล่มนี้ ผู้วิจัย ได้ชี้ให้เห็นข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้ เพื่อให้นักศึกษาตระหนักและหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาด

เหล่านั้น ประกอบกับในด้านออกแบบของแบบฝึกจะมีภาพประกอบและการ์ตูนที่มีสีสัน ช่วยทำให้สนใจทำแบบฝึกด้วย

3. ผู้วิจัยได้ศึกษาผลการเรียนระหว่างการทำทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย จะอภิปรายผลดังนี้

จากการทดลองกับกลุ่มเป้าหมายทำให้ทราบว่า ในแบบทดสอบก่อนเรียน 60 ข้อ นักศึกษาได้รับผลคะแนนในระดับต่ำ ด้วยเหตุผลว่า นักศึกษาชาวจีนยังไม่คุ้นเคยกับหลักภาษาไทย และไม่มีโอกาสทบทวนความรู้เกี่ยวกับการแต่งประโยคภาษาไทยด้วย อย่างเช่น ในผลการทำแบบทดสอบก่อนเรียน ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์เฉพาะของหลักภาษาไทย และไม่รู้จักโครงสร้างของประโยคซ้อนและประโยครวมซึ่งเป็นประโยคที่ยากกว่าประโยคสามัญ ดังนั้น การขาดความรู้ในด้านหลักภาษาไทยส่งผลให้นักศึกษาได้รับคะแนนที่ค่อนข้างต่ำ และจากการสัมภาษณ์นักศึกษาพบว่าเหตุผลหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาได้คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนต่ำ เพราะนักศึกษาบางส่วนชอบทักษะการพูดมากกว่าทักษะการเขียน และไม่ค่อยสนใจการเรียนหลักภาษา เนื่องจากนักศึกษาคิดว่าหลักภาษาเป็นความรู้ที่เข้าใจยากและต้องใช้เวลานานกว่าทักษะอื่น ๆ และมีนักศึกษาบางส่วนคิดว่าการเรียนหลักภาษาไม่น่าสนใจและค่อนข้างน่าเบื่อ

เมื่อถามถึงวิธีเรียนภาษาไทยด้วยตนเอง มีนักศึกษาตอบว่าชอบเรียนภาษาไทยด้วยตนเองโดยเรียนจากการชมละครไทย ซึ่งเป็นจุดที่น่าสนใจของการเรียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน แต่ในละครไทยประโยคส่วนใหญ่จะเป็นภาษาพูด ซึ่งไม่ใช่ประโยคสมบูรณ์ในภาษาเขียน จึงทำให้นักศึกษามีปัญหาในการแต่งประโยคเป็นภาษาเขียน เหตุผลที่ดังกล่าวทำให้นักศึกษาไม่ค่อยให้ความสำคัญในการเรียนทักษะการเขียน แต่หลังจากทำแบบทดสอบก่อนเรียนเสร็จแล้ว นักศึกษารู้สึกว่าจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการเขียนเพิ่มขึ้น

ส่วนผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ผู้วิจัยได้พบว่า ความรู้ที่เกี่ยวกับคำในภาษาไทยค่อนข้างง่ายสำหรับนักศึกษา ได้แก่ บทที่ 1 ถึงบทที่ 5 เนื้อหาของบทเหล่านี้ประกอบด้วยคำนาม คำกริยา และคำบุพบท คำเชื่อมในภาษาไทย ดังนั้นผลคะแนนของข้อคำถามที่เกี่ยวกับคำชนิดต่าง ๆ จะสูงกว่าข้อคำถามที่เกี่ยวกับประโยคภาษาไทย ซึ่งอยู่ในบทที่ 6 ถึงบทที่ 9 ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบที่เกี่ยวกับบทที่ 6 ถึงบทที่ 9 พบว่า ข้อคำถามที่เกี่ยวกับประโยครวมในภาษาไทยได้คะแนนต่ำที่สุด จากการสัมภาษณ์นักศึกษาพบว่าส่วนนี้ยากที่สุดสำหรับนักศึกษาชาวจีน แสดงให้เห็นว่านักศึกษายังต้องพัฒนาความสามารถในการแต่งประโยคภาษาไทย โดยเฉพาะประโยคที่มีโครงสร้างซับซ้อนขึ้นและมีขนาดยาวขึ้น

4. ผู้วิจัยได้ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษา จะอภิปรายผลดังนี้

ในแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกเล่มนี้ ผู้วิจัยได้เห็นว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกเล่มนี้มากที่สุด ด้วยเหตุผลว่าการสร้างแบบฝึกหลักภาษาไทยต้องนึกถึงความต้องการและความสนใจของนักศึกษา อีกทั้งผู้วิจัยก็เป็นชาวต่างชาติ มีปัญหาในการแต่งประโยคภาษาไทยเช่นกัน ส่วนที่สำคัญคือ การเข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาแม่กับภาษาไทยจะช่วยให้หลีกเลี่ยงปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ง่ายได้ นอกจากนี้ นักศึกษาต้องใส่ใจในด้านลักษณะเฉพาะของภาษาไทยซึ่งไม่ได้ปรากฏในภาษาแม่ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสร้างแบบฝึกที่เน้นให้นักศึกษาได้เห็นว่า มีเนื้อหาส่วนใดที่แตกต่างจากภาษาแม่ และเนื้อหาส่วนใดเป็นลักษณะเฉพาะของภาษาไทย เพื่อชี้ให้นักศึกษาเข้าใจอย่างชัดเจน นอกจากนี้ความสนใจของนักศึกษาก็มีความสำคัญเช่นกัน จากความคิดเห็นของนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมายสรุปได้ว่า นักศึกษาบางคนคิดว่าการเรียนหลักภาษาค่อนข้างน่าเบื่อ และเข้าใจยาก จึงส่งผลให้นักศึกษาชอบทักษะอื่น ๆ มากกว่าทักษะการเขียน ดังนั้น การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนหลักภาษาและไวยากรณ์และการคำนึงถึงปัญหาและความต้องการของนักศึกษาจะช่วยให้นักศึกษามีความพึงพอใจมากขึ้นได้

5. อิทธิพลของภาษาแม่ จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พบว่า เหตุผลหลักที่ทำให้ นักศึกษาชาวจีนเกิดข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคภาษาไทยคือความแตกต่างระหว่างภาษาแม่และภาษาไทย ซึ่งความแตกต่างระหว่างสองภาษานี้ส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาด เช่น การขาดคำที่จำเป็น หรือเพิ่มคำที่ไม่จำเป็น การใช้คำผิด การเรียงลำดับคำผิด การแต่งประโยคที่ไม่ได้ใจความและไม่ชัดเจน เนื่องจากนักศึกษาจีนจะใช้โครงสร้างของภาษาแม่มาแต่งประโยคภาษาไทยโดยการวางส่วนขยายค่านามไว้ข้างหน้าค่านาม การวางส่วนขยายคำกริยาผิด นอกจากนี้ความแตกต่างระหว่างสองภาษาอาจเกิดจากลักษณะเฉพาะของภาษาไทย ซึ่งไม่ปรากฏในภาษาจีน เช่น การใช้คำเชื่อม “ที่” “ซึ่ง” “อัน” หรือการใช้คำอาการนาม เป็นต้น ดังนั้น ในกระบวนการการเรียนการสอนภาษาไทย ผู้สอนและผู้เรียนควรให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างภาษาไทยกับภาษาแม่ในขณะเดียวกันก็ต้องตระหนักถึงลักษณะเฉพาะของภาษาไทยด้วย จึงจะสามารถช่วยนักศึกษาจีนแต่งประโยคอย่างมีประสิทธิภาพ อาจกล่าวได้ว่าข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคภาษาไทยของนักศึกษาจีน อาจมีปัจจัยมาจากอิทธิพลของภาษาแม่ ลักษณะเฉพาะของภาษาไทยและวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน สอดคล้องกับจิตรลดาวรรณ ศรีสุนทรไท (2554) ที่กล่าวว่าข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาที่สองของผู้เรียนชาวต่างประเทศนั้นอาจเป็นข้อผิดพลาดที่เกิดจากภาษาแม่ หรืออาจเป็นข้อผิดพลาดที่ไม่ได้เกิดจากภาษาแม่ก็ได้

6. วิธีการเรียนรู้ จากการสัมภาษณ์กับนักศึกษาชาวจีนพบว่า ในปัจจุบัน นักศึกษาสามารถใช้วิธีที่หลากหลายในการเรียนภาษาไทยด้วยตนเองได้ วิธีการเรียนภาษาไทยด้วยตนเองที่นิยมของนักศึกษาคือการดูละครไทย วิธีแบบนี้จะให้นักศึกษาเรียนภาษาไทยอย่างสนุกสนานไม่รู้สึกเบื่อและสามารถได้เห็นภาพจริงของวิถีชีวิตไทย แต่สิ่งต้องคำนึงคือภาษาในละครไทย ประโยคส่วนใหญ่เป็นภาษาพูด ซึ่งเป็นประโยคที่ไม่สมบูรณ์ในภาษาเขียน อาจทำให้นักศึกษาเกิดข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคในภาษาเขียนได้ ดังนั้น นักศึกษาควรรู้จักความแตกต่างระหว่างภาษาพูดกับภาษาเขียน จึงสามารถหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดในการแต่งประโยคภาษาไทยได้ กล่าวได้ว่าวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนด้วย สอดคล้องกับ จิตรลดาวรรณ ศรีสุนทรไท (2554) ที่กล่าวว่าลักษณะการเรียนรู้ หรือวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนมีความสำคัญที่จะช่วยพัฒนาศักยภาพด้านทักษะภาษาของผู้เรียนได้

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. สามารถทำแบบฝึกที่เน้นความแตกต่างระหว่างภาษาไทยกับภาษาแม่สำหรับนักศึกษาชาวจีนได้
2. สามารถทำงานศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประโยคในภาษาพูดจากละครไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนได้

บรรณานุกรม

Uncategorized References

- Bloom, และ B.S. (1956). A Taxonomy of Educational Objectives: Handbook I The Cognitive Domain.
- Chen shengliang, และ Chen xier. (2553). *大学泰语写作教程*. 重庆大学出版社.
- Gan Lu, ยุพิน จันทร์เรือง, และ อัญชลี เทังตระกูล. (2558). การสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*(17), 29-36.
- Lin xiumei. (2558). การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน: อดีต ปัจจุบัน อนาคต การประชุมวิชาการระดับชาติ “ภาษา วรรณคดีไทย และการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ: การเรียนรู้และสร้างสรรค์จากสังคมไทยสู่สังคมโลก” ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Qin xiuhong, Yang wanjie, และ Huang yuhui. (2562). *泰语写作基础*. 云南人民出版社.
- Wang fengmei. (2557). 关于提高泰语写作的几点建议 *教育界* 下旬. 165(33), 103.
- Xiao Shanshan. (2560). เปรียบเทียบ คำที่ออกเสียงคล้ายกันระหว่างภาษาจีนกลางกับภาษาไทย มาตรฐาน. *ศรีปทุมปริทัศน์มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 17(2).
- เนาวรัตน์ ชื่นมณี. (2540). การพัฒนาแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก เรื่อง เบ็ดหาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. (ปริญญาานิพนธ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, บัณฑิตวิทยาลัย มหาสารคาม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชนุสหกรณการเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จันทร์ชัย มหาโพธิ์. (2535). รายงานการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุดรธานี โดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก. *อุดรธานี: สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี*.
- จิตรลดาวรรณ ศรีสุนทรไท. (2554). อิทธิพลของภาษาแม่ที่มีผลต่อการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาที่สอง. *มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง*.

- จินตนา พุทธเมตตา. (2552). การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาในโครงการความร่วมมือทางวิชาการวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 ภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออก มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง สาธารณรัฐประชาชนจีน. วารสารศรีนครินทร์วิโรฒวิจัยและพัฒนา, 3(5), 23-30.
- ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2543). ทักษะการเขียนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงมณี กันทะยอม. (2551). การใช้แบบฝึกการคิดสร้างสรรค์ในการสอนเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 โรงเรียนพณิชยการเชียงใหม่. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, สำนักหอสมุด. (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- ดาราดิย์ จันทร์หอม. (2550). การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่ปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง. มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ, กรุงเทพฯ. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต).
- ดุษฎีพร ชำนิโรคศานต์. (2527). ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธิดา โมสิกรัตน์. (2538). การใช้ภาษาไทยในมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นฤมล ม่วงไทย. (2543). การสร้างแบบฝึกการเขียนสรุปความอย่างมีวิจารณ์ญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- นวลทิพย์ เพิ่มเกษร. (2551). ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. วารณวิทัศน์, 8, 147-198.
- นอวรรณ พันธุ์เมธา. (2559). ไวยากรณ์ไทย. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิภา กู้พงษ์ศักดิ์. (2555). ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ: กรณีศึกษานักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. วารสารรามคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์, 31(1), 123-139.
- บุษกร เลิศวระศิริกุล. (2550). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้ห้องสมุดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ปณิธาน บรรณาธรรม. (2555). นักศึกษาจีนกับข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2538, เมษายน-มิถุนายน). แนวทางการสร้างแบบฝึกสะกดคำยาก.

- วารสารวิชาการ, 14(121), 53-56.
- ประสงค์ ราชณัฐข. (2532). การศึกษาผลการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยแก่เด็ก
ชาวเขา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร: กรุงเทพฯ.
- พระยาอุปกิตศิลปสาร. (2538). หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- พัชรินทร์ เอลชูชื่น. (2540). การพัฒนาการสอนเขียนสำหรับนักเรียนช่วงชั้น 2 ที่มีความบกพร่อง
ทางการเรียนรู้ด้านการเขียน. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนคริน
ทรวิโรฒ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิศมัย พรหมชาติ. (2553). การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมืองพัทยา 3วัดสว่างฟ้าพุทธาราม สังกัดสำนักงานการศึกษาเมือง
พัทยา. (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, การศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและ
การสอน.
- ภัตตินันท์ สายนาค. (2554). การใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรง
ตามมาตราแม่กนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- รสริน ดิษฐบรรจง. (2561). การศึกษาปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนจากGuangxi
Agricultural Vocational College มณฑลกว่างซีสาธารณรัฐประชาชนจีน. วารสารวิชาการ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 1(1), 39-53.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2553). พจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์ (ภาษาศาสตร์ประยุกต์) ฉบับ
ราชบัณฑิตยสถาน (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- ล้วน สายยศ, และ อังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5):
กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วนิดา ราชรักษ์. (2548). การพัฒนาแบบฝึกความสามารถในการแก้ปัญหาสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5. (ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- วรรณภรณ์ พระเมเด, ไพศาล วรคำ, และ อาทิตย์ อาจหาญ. (2558). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการ
อ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด, 85-93.
- วิจิตรนัฏ ภาณุพงศ์. (2552). โครงสร้างภาษาไทย : ระบบไวยากรณ์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- วิจิตรนัฏ ภาณุพงศ์, และ คณະ. (2552). บรรทัดฐานภาษาไทยเล่ม 3 : ชนิดของคำ วลี ประโยค
และสัมพันธ์สาร. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

ศิริวิน แสงอาวุธ. (2560). วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน ที่เรียน

สาขาวิชาภาษาไทย ในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน. วารสาร มจร, 6(2), 133-144.

สนิท สัตโยภาส. (2531). การสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมนักเรียนชาวเขา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ที่มีปัญหาด้านการออกเสียง ตัวสะกดไม่ชัดเจน. เชียงใหม่: วิทยาลัยครูเชียงใหม่.

สำราญ วังนุราช. (2550). การสร้างแบบฝึกทักษะ. วารสารข่าวครูศรีสะเกษ, 33(348), 26-27.

สิริกร จิเจริญ. (2554). แบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุพรรณิ ไชยเทพ. (2554). การใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียน
คำในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, การค้นคว้า
อิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.

สุรีย์วรรณ เสถียรสคนธ์. (2553). ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน : กรณีศึกษา
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยปีการศึกษา 2551-2552. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, กรุงเทพฯ.
(คณะมนุษยศาสตร์).

สุวิทย์ มุลคำ. (2550). 19 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.

อารีย์ บัวคุ้มภัย. (2540). การสร้างแบบฝึกเพื่อเสริมทักษะการใช้ถ้อยคำในงานรอบแก้วสำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. กรุงเทพฯ. (วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).

广东外语外贸大学. (2021). 泰语课程. Retrieved from <http://foalc1.gdufs.edu.cn/>

广西民族大学. (2022). 泰语教材成果. Retrieved from
<http://dny.gxun.edu.cn/info/2492/5687.htm>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือรับรองเชิญผู้เชี่ยวชาญ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 15644
 ที่ อว 8718.1/478 วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2565
 เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ
 เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข

เนื่องด้วย นางสาวYANGCHENMA HE นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “การสร้างแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชนีญา กลิ่นน้ำหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบฝึกและแบบทดสอบ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ โทร. 082 547 3541

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวYANGCHENMA HE และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
 รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 15644

ที่ อว 8718.1/478

วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งอรุณ โรจนวีรตินาดำรง ไชยศรี

เนื่องด้วย นางสาวYANGCHENMA HE นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชนีย์ญา กลิ่นน้ำหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบฝึกและแบบทดสอบ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ โทร. 082 547 3541

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวYANGCHENMA HE และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว 8718/477

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

24 กุมภาพันธ์ 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ LI CHUNXIAO

เนื่องด้วย นางสาวYANGCHENMA HE นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “การสร้างแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชนิยา กลิ่นน้ำหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบฝึกและแบบทดสอบ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวYANGCHENMA HE และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 082 547 3541

ภาคผนวก ข

หนังสือรับรอง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ อว 8718/1014

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

20 เมษายน 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี

เนื่องด้วย นางสาวYANGCHENMA HE นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบฝึกแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชชัญญา กลิ่นน้ำหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ 1) แบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน 2) แบบทดสอบก่อนเรียน 3) แบบทดสอบหลังเรียน และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน กับ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 20 คน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่านในเดือนพฤษภาคม 2565 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลยา ธนศพงษ์ธรรม)

รองอธิการบดีฝ่ายการคลังและทรัพย์สิน

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 082 547 3541

ภาคผนวก ค
แบบฝึกการแต่งประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

บทที่ 1 รู้จักประโยคภาษาไทย 第一章 认识泰语句

ทบทวนความรู้ก่อนทำแบบฝึก ตอนที่ 1 知识回顾 第一章

ประโยคในภาษาไทยคืออะไร 泰语句是什么?

ประโยคในภาษาไทยคือ หน่วยทางภาษาที่ประกอบด้วยคำหรือคำหลายคำเรียงต่อกัน คำเหล่านั้นต้องมีความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์กันและสามารถสื่อความหมายได้

ประโยคสมบูรณ์ในภาษาไทยคืออะไร 泰语句中的完整句是什么?

ในภาษาพูด ประโยคอาจมีเพียงกริยาวลี (动词部分) เป็นประโยคได้ เพราะสามารถสื่อความหมายได้ แต่ในภาษาเขียน ประโยคที่สมบูรณ์ควรประกอบด้วย กริยาวลีและนามวลี (名词部分) ทั้งสองส่วน

ตัวอย่าง 1 นักเรียน

ข้อความนี้มีแต่ นามวลี (名词部分) ดังนั้น ไม่ใช่ประโยคในภาษาพูดและไม่ใช่อประโยคสมบูรณ์ในภาษาเขียน

ตัวอย่าง 2 มีความสุข

ข้อความนี้มีแต่ กริยาวลี (动词部分) เพียงลำพัง แต่นับเป็นประโยคในภาษาพูด เพราะสื่อความหมายได้

ตัวอย่าง 3 นักเรียนมีความสุข

ข้อความนี้เป็นประโยคสมบูรณ์ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน เพราะประกอบด้วยนามวลี (名词部分) และกริยาวลี (动词部分)

แบบฝึกเล่มนี้จะเน้นภาษาเขียน ดังนั้นจะศึกษาประโยคสมบูรณ์ที่ประกอบด้วยนามวลีกับกริยาวลีนี้จะ

แบบฝึกที่ 1
第一份练习

1. จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว (单选题)

1.1 ข้อใดไม่ใช่ความหมายของประโยคภาษาไทย ()

ก. ประโยคต้องสื่อความหมายได้	ข. ประโยคมีเพียงกริยาวลีได้
ค. ประโยคมีเพียงนามวลีได้	ง. ประโยคที่สมบูรณ์ต้องมีนามวลีกับกริยาวลี

1.2 ข้อใดไม่ใช่ประโยคในภาษาไทย ()

ก. ความสุข	ข. มีความสุข
ค. มีความสุขมาก	ง. พวกเรามีความสุขมาก

1.3 ข้อใดคือความหมายของประโยคสมบูรณ์ในภาษาเขียนที่ถูกต้อง ()

ก. ประโยคสมบูรณ์มีแต่นามวลี	ข. ประโยคสมบูรณ์มีแต่กริยาวลี
ค. ประโยคสมบูรณ์ควรมีนามวลีและกริยาวลี	ง. ประโยคสมบูรณ์ทางภาษาพูดเท่ากับภาษาเขียน

1.4 ข้อใดไม่ใช่ประโยคสมบูรณ์ในภาษาเขียน ()

ก. น้องไม่ยอมไปโรงเรียน	ข. ครูชมนักศึกษา
ค. ฉันชอบขนมที่อร่อย	ง. ชื้อเสื้อผ้า

2. จงเรียงคำศัพท์ที่กำหนดไว้ในกรอบให้เป็นประโยคสมบูรณ์ (สัหฺเวคฺยฺ)

นักท่องเที่ยวนั่ง	รถตุ๊ก ๆ
ชอบ	

2.1 ประโยคคือ

อยากเรียน	มวยไทย
น้องชาย	

2.2 ประโยคคือ

อร่อยที่สุด	ทำ
คุณแม่	ต้มยำกุ้ง

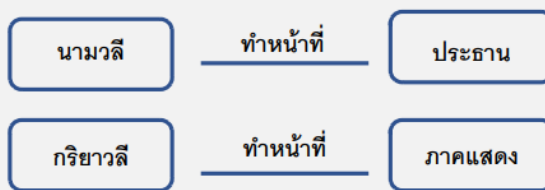
2.3 ประโยคคือ

ทบทวนความรู้ก่อนทำแบบฝึก ตอนที่ 2
知识回顾 第二章

■ นามวลีและกริยาวลีคืออะไร
名词部分和动词部分是什么？

ประโยคในภาษาเขียนของภาษาไทยประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ นามวลี (名词部分) และ กริยาวลี (动词部分) นามวลีจะทำหน้าที่เป็นประธาน (主语部分) ของประโยค ส่วนกริยาวลีจะทำหน้าที่เป็นภาคแสดง (谓语部分) ของประโยค

ความรู้เพิ่มเติม
补充知识

“ประธาน”指句子中的**主语部分**，可能是单独的主语，也可以是主语以及主语的修饰部分。“ภาคแสดง”是指句子中的**谓语部分**，它可能是单独的谓语，也可以是谓语及谓语的修饰部分。

ตัวอย่างประโยค คุณแม่ของฉันเป็นครูที่ดี

นามวลี (名词部分)	กริยาวลี (动词部分)
ประธาน (主语部分)	ภาคแสดง (谓语部分)
คุณแม่ของฉัน	เป็นครูที่ดี
我的妈妈	是好老师

แบบฝึกที่ 2
第二份练习

1. จงใส่เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่เห็นว่าถูก และใส่เครื่องหมาย ✗ หน้าข้อความที่เห็นว่าผิด (判断对错)

- () 1.1 ประโยคที่สมบูรณ์ควรประกอบด้วยนามวลีและกริยาวลี
- () 1.2 นามวลีสามารถเท่ากับ “动词部分” ในประโยคภาษาจีนได้
- () 1.3 ประโยคภาษาไทย นามวลีจะทำหน้าที่เป็นภาคแสดง
- () 1.4 ภาคแสดงในภาษาจีนหมายถึง “谓语部分”
- () 1.5 ประธานในภาษาจีนหมายถึง “主语部分”
- () 1.6 ประโยคภาษาไทย กริยาวลีจะทำหน้าที่เป็นภาคประธาน

2. จงนำส่วนของประโยคเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง (将句子成分填写在空格中)

ตัวอย่างประโยค
ทหารไทยสมัยก่อนจะขี่ช้าง

นามวลี	กริยาวลี
ทหารไทยสมัยก่อน	จะขี่ช้าง

ภาคประธาน	ภาคแสดง
ทหารไทยสมัยก่อน	จะขี่ช้าง

2.1 ประโยค
อาจารย์กับพวกเรากำลังไปวัด

นามวลี	กริยาวลี

ภาคประธาน	ภาคแสดง

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	YANGCHENMA HE
วัน เดือน ปี เกิด	10 กันยายน พ.ศ. 2537
สถานที่เกิด	Sichuan Province, China
วุฒิการศึกษา	ระดับปริญญาตรี(ภาษาไทย) From GuangXi University for Nationalities ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่อยู่ปัจจุบัน	Sichuan Province, China

